

Ajuntament
de Rubí

ACTA DE SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE RUBÍ

IDENTIFICACIÓ DE LA SESSIÓ

Núm.: 5/2018/PLE

Caràcter: Ordinària

Data: 26 d'abril de 2018

Hora: de 17:00 a 00:05

Lloc: Sala Enric Vergés

CONVOCADOS

Presidenta	Ana Maria Martinez Martinez	PSC-CP
Regidora	Maria Mas Arrufat	PSC-CP
Regidor	Moises Rodriguez Canton	PSC-CP
Regidor	Juan Lopez Nuñez	PSC-CP
Regidora	Marta Garcia Marin	PSC-CP
Regidor	Rafael Gueto Ortiz	PSC-CP
Regidor	Xavier Corbera Gaju	ERC
Regidor	Joan Punti Recasens	ERC
Regidora	Montserrat Soler Pons	ERC
Regidora	Ariadna Martin Paya	ERC
Regidora	Sandra Casas Navarro	ERC
Regidor	Jose Abadias Alvarez	C's
Regidor	Francisco Javier Lopez Morano	C's
Regidor	Jordi Muntan Cos	AUP-CAV-PA
Regidor	Aitor Sanchez Cerezuela	AUP-CAV-PA
Regidora	Mireia Gascon Merlos	AUP-CAV-PA
Regidor	Ramon Capolat Agut	ICV-E
Regidora	Annia Garcia Moreno	ICV-E
Regidor	Victor Puig Sebastian	CDC
Regidor	Jonathan Cobo Ortega	N_A
Regidora	Noelia Borque Riaño	N_A
Regidor	Antonio Garcia Berea	VR
Regidora	M Dolores Marin Laraño	N_A
Regidor	Sergio Garcia Roig	N_A
Regidor	Jose Manuel Mateo Martinez	N_A
Secretari	Nicolás López Aznar	
Interventora	Sandra Cerdà Gómez	

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

A Sala Enric Vergés, es reuneix el Ple de l'Ajuntament de Rubí en sessió Ordinària i en primera convocatòria a les 17:00 hores del dia 26 d'abril de 2018. Constatada l'existència del quòrum necessari per a la seva vàlida constitució, l'alcaldeessa obre la sessió i es passen a tractar els assumptes inclosos a l'ordre del dia.

A) PART RESOLUTIVA

1.- DONAR COMPTE AL PLE DE L'INFORME DE L'ANY 2016 (DE SETEMBRE A DESEMBRE) I 2017, DE LA SÍNDICA MUNICIPAL DE GREUGES DE RUBÍ. EXP. 16/2018/RELACIONS-E

Donar compte al Ple de l'Informe de l'any 2016 (de setembre a desembre) i 2017, de la Síndica municipal de Greuges de Rubí, que s'adjunta a l'expedient.

La senyora Milagros Calleja:

“Gràcies, senyora alcaldessa. Bona tarda a tothom, regidors, regidores, interventora, secretari, síndica emèrita de Rubí, senyora Palau; president en funcions del Fòrum de síndics de Catalunya i síndic de Mollet, senyor Luís Martínez; síndica d'Igualada, Rosa María Sánchez; síndic de Sant Cugat del Vallès, senyor Ramón Palacios; i síndica de Terrassa, senyora Isabel Marquès, que m'acompanyeu en aquest acte; al públic present en la sala, i als que seguiu la sessió per *streaming*, a tots, bona tarda.

En compliment d'allò que disposa l'article 27 del Reglament dels síndics de greuges de Rubí, pel que fa a les relacions amb l'ajuntament, i que contempla que anualment, en el transcurs del primer semestre, el síndic de greuges haurà de presentar a l'ajuntament un informe de les seves actuacions, es presenta a aquest ple l'informe de les actuacions dutes a terme per la síndica en l'exercici del seu càrrec.

Vaig ser anomenada com a síndica pel ple municipal del dia 26 de març del 2016. Vaig començar l'activitat al setembre, i és per aquest motiu, i amb caràcter excepcional, i en l'àmbit temporal del present informe, acull les activitats dutes a terme a partir del dia 15 de setembre del 16, i les actuacions efectuades durant tot l'any 2017. A partir d'aquest any, els informes de la síndica coincidiran amb els anys naturals.

En aquesta primera etapa m'he dedicat sobretot a conèixer els elements essencials de la tasca d'una síndica local, a identificar els principals grups d'interès vinculats a aquesta responsabilitat, i a iniciar relació amb l'entorn més immediat. Sempre des de la voluntat de conèixer i assimilar nous continguts, noves eines i noves maneres de fer. És inevitable que una institució unipersonal com és la sindicatura, la persona que n'assumeix la responsabilitat acabi

traslladant les seves maneres de fer i el seu estil a la funció. La meva idiosincràsia m'ha portat a renovar el logotip de la sindicatura, fent una subtil referència a l'equilibri entre l'Administració, la ciutadania i la sindicatura, com una eina bàsica per a l'entesa i la resolució de conflictes. Vull expressar el meu agraïment als tècnics municipals, que ho han fet realitat.

També hem traslladat la seu de l'oficina de la síndica a l'edifici de l'antiga Llosa i actual biblioteca Martí Tauler, que ens ha permès millorar l'accessibilitat a tota la ciutadania. Una altra vegada agraeixo el suport dels serveis municipals i dels seus responsables, ja que el seu esforç ha estat clau per assegurar el trasllat ordenat, eficient i puntual.

La funció principal d'una síndica municipal consisteix en buscar vies alternatives per tal d'intentar resoldre els habituals conflictes que puguin sorgir entre la ciutadania i els administradors de la ciutat, sempre vetllant per les defenses dels drets humans. En definitiva, ha de donar ajuda a qui la demana, assessorar i aconsellar les persones que s'adrecen a la síndica en busca d'orientació, i derivar a altres instàncies aquests casos que cauen fora del seu àmbit de competències. Tot això és el que hem intentat fer durant aquest període des de l'oficina de la síndica. De vegades, hem quedat satisfetes pels resultats útils per a qui ens demanava ajut. I altres vegades ens hem quedat amb un cert regust amarg per no poder resoldre certs casos de manera prou satisfactòria, ja sigui per les limitacions de la institució o per les circumstàncies. El que sempre hem procurat, i honestament, crec que ho hem aconseguit, és que ningú surti de l'oficina de la síndica amb la sensació d'anar-se amb les mans buides.

Aquest informe que teniu a les vostres mans resulta del compromís que, com a síndica municipal de greuges, vaig adquirir quan vaig acceptar el càrrec, i també del desig personal de presentar, com a justificació de la tasca realitzada, el resum de les actuacions dutes a terme. Durant els mesos de setembre a desembre del 2016, es van obrir 37 expedients i es van atendre 42 consultes. L'any 2017, els expedients oberts van ser 66 i les consultes ateses 123. D'aquests 103 expedients oberts a data 31 de desembre, quedaven en tràmit 20, i en l'actualitat queden 5 o 6.

Majoritàriament, les queixes es concentren en dos àmbits, el de Territori i el de Serveis a les Persones. Pel que fa a l'Àrea de Territori, la gran majoria de les queixes són del servei de la via pública: falta de manteniment de zones verdes, mal estat de les voreres i solars, amb falta de neteja, etcètera. Pel que fa a Serveis a les Persones, una gran majoria són temes de Serveis Socials, degut bàsicament a la situació socioeconòmica de la nostra població i de la soectat en general. L'Àrea de Serveis Centrals té una gran majoria de queixes, com sancions de trànsit i casos, sobretot, amb l'Organisme de Gestió Tributària.

Crec que com qualsevol altre agent social, la síndica ha de portar valor a la societat a la que ofereix el seus serveis, i que la seva responsabilitat no ha de limitar-se només al que he exposat fins ara. Hi ha una altra forma d'afegir valor social amb la formulació de recomanacions

i propostes, al govern de la ciutat i a l'Administració municipal, per tal de millorar el servei a la ciutadania.

De l'experiència adquirida amb la gestió de consultes i queixes formulades per la ciutadania davant de l'oficina de la síndica, de les converses mantingudes amb diferents representants de la societat civil de la ciutat i en les reunions de treball amb altres grups d'interès al llarg del 2016 i el 2017, he detectat la necessitat de fer explícites un conjunt de recomanacions i propostes, destinades a garantir els drets de la ciutadania i a millorar la qualitat del servei que ofereix l'Ajuntament de Rubí. Per això, la síndica fa les següents recomanacions.

Primer: difondre la figura i les funcions de la síndica. Malgrat els anys de funcionament de l'oficina de la sindicatura de Rubí, aviat farem vint anys, i els esforços que s'han esmerçat en difondre l'existència, tant per part de les persones que m'han precedit en el càrrec com de les diferents instàncies municipals, encara hi ha un percentatge important de la població que desconeix aquesta institució, dedicada a la defensa dels drets de la ciutadania davant de l'ajuntament. això fa que les persones que tenen necessitat de disposar d'aquest servei no en faci ús per desconeixement. Un moment crític per donar a conèixer l'existència de la síndica és quan el ciutadà o ciutadana ha presentat una queixa als Serveis d'Atenció Municipals, i li responen desestimant la seva petició. En aquest sentit, es recomana aprofitar el moment de donar resposta a la queixa per informar a la persona afectada sobre la possibilitat de recórrer a la figura de la síndica, explicant les seves funcions i competències, deixant clar que la tramitació de la queixa davant de la síndica no suspèn ni paralitza cap acte administratiu ni judicial relatiu a l'objecte de l'esmentada queixa.

Una altra recomanació seria assegurar la resposta dels serveis municipals a totes les queixes. Si bé en principi totes les queixes i reclamacions presentades per la ciutadania davant dels serveis municipals són objecte d'anàlisi i resposta, l'oficina de la síndica rep sovint consultes de persones que no han rebut resposta a la seva reclamació o petició d'informació a l'ajuntament. En moltes ocasions es tracta de queixes presentades des de fa temps, sobre les quals, la persona afectada no ha rebut cap notícia. Es recomana adaptar els procediments de treball administratius per tal d'evitar que cap queixa es quedi sense resposta per part dels serveis municipals. En el suposat cas que la complexitat del tema requereixi un anàlisi exhaustiu i una profunda # la resposta, els serveis municipals haurien de contactar amb la persona interessada per fer-la partícip de les circumstàncies i informar-la de l'estat en el qual es troba la tramitació de la seva queixa.

També, una altra recomanació seria escurçar els terminis de resposta dels serveis municipals a la síndica. La síndica actua, en la majoria dels casos, a petició d'una persona que discrepa de la resposta que l'ajuntament ha donat a una queixa o reclamació presentada. El procediment que segueix des de l'oficina és requerir informació complementària al servei municipal corresponent, per avaluar la resposta i analitzar, si s'escau, possibles alternatives. Si s'interpreta que la resposta dels serveis municipals és l'adequada, com passa sovint, moltes

vegades, s'explica al ciutadà o ciutadana els motius pels quals la síndica ha de desestimar la seva queixa.

Per tal que tots aquests procediments funcionin amb l'agilitat necessària, és imprescindible que les informacions o aclariments que la síndica demana a l'ajuntament siguin atesos amb la major brevetat possible, sobretot si es té present que la persona que espera la resposta està immersa en un procés que va començar en el moment en què va presentar la seva queixa a l'ajuntament. És per això que es recomana als serveis municipals la màxima celeritat en la resposta a les peticions de l'oficina de la síndica, que només en situacions puntuals no hauria de superar els trenta dies.

Respecte a la transparència, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència i accés a la informació pública i el bon govern, estableix una regulació sobre el codi de conducta dels alts càrrecs. En el marc d'aquesta regulació, aquesta llei marca que els ens locals han d'elaborar un codi de conducta dels seus alts càrrecs, que concreti i desenvolupi els principis d'actuació i determini les conseqüències d'incomplir-los, sense perjudici del règim sancionador establert per aquesta llei. Per tant, hi ha una obligació ineludible des del punt de vista normatiu, per elaborar i aprovar un codi de conducta per als ens locals. L'Ajuntament de Rubí es regeix actualment pel codi ètic aprovat per aquest consistori l'any 2011, que no regula l'incompliment. Té l'obligació de les declaracions d'activitats i de béns d'alts càrrecs públics, representatius i directius públics. És per això que es recomana que s'aprovi un codi de conducta i bon govern, tal com recull la llei del 19 de 2014, i que el consistori es doti dels òrgans de garantia necessaris.

Respecte a les barreres arquitectòniques, s'ha constatat al llarg d'aquests últims temps una progressiva política de supressió de barreres arquitectòniques en la ciutat, però s'observa que diferents equipaments municipals i emblemàtics encara en tenen, la qual cosa dificulta a les persones amb mobilitat reduïda l'accés a, per exemple, la Torre Bassas, l'Ateneu municipal, etcètera, equipaments que ofereixen a la ciutadania moltes i molt diverses activitats. És per això que es recomana continuar avançant en la progressiva política de supressió de barreres arquitectòniques, i a pesar que sóc conscient de les dificultats tècniques que la supressió en aquests edificis pugui suposar i del cost econòmic que s'ha d'assumir. S'ha de buscar fórmules per poder-los adaptar, com, per exemple, amb un ascensor exterior, tal com s'ha solucionat en altres municipis.

Quant a proposta, la síndica va proposar incorporar Rubí al projecte de Ciutats Defensores dels Drets Humans. Es tracta d'un projecte iniciat en el 2013, amb l'impuls d'un conjunt de municipis catalans i de diverses entitats vinculades a la defensa dels drets humans. El seu objectiu principal és donar a conèixer la feina de defensors i defensores dels drets humans que treballen arreu del món en la lluita pel dret a la pau, el dret d'asil, el dret de les minories, les llibertats fonamentals dels éssers humans, per tal de conscienciar la població de la ciutat participant sobre la necessitat d'integrar la defensa dels drets humans en el dia a dia.

Aquesta finalitat del projecte, l'experiència positiva d'aquests tres anys de funcionament i l'oportunitat que vam tenir de participar activament en una iniciativa amb un fort component social, va fer, va motivar que la síndica mantingués reunions amb els responsables polítics, amb l'alcalde principalment, amb les regidores i amb els tècnics, per tal de valorar la idoneïtat que la nostra ciutat entrés a formar part d'aquest projecte de Ciutats Defensores dels Drets Humans.

El passat mes de març del 2017, l'alcalde de Rubí va sol·licitar al Fons Català de Cooperació i Desenvolupament la incorporació de la nostra ciutat al projecte, i des de la sindicatura es va donar suport a la iniciativa. Aquest mes d'abril, la nostra ciutat va acollir, amb vuit municipis més, a diferents defensors dels drets humans. Aquesta proposta ha estat acceptada i implementada.

També proposo adequar la reglamentació que regeix la sindicatura. L'any 2000 es va crear la figura del síndic municipal de greuges de Rubí, i el seu reglament es va aprovar al ple municipal del 25 de febrer. Des d'aleshores no s'ha fet cap modificació. Aquesta síndica proposa l'elaboració d'un nou reglament que actualitzi el desenvolupament de les seves funcions, per tal de poder-les exercir amb independència, objectivitat i equitat. Per assegurar la qualitat de les respostes de les tasques derivades de les funcions pròpies, es proposa adequar els mitjans de l'oficina de la síndica amb els recursos necessaris.

Aquestes recomanacions i propostes que s'acaben d'exposar, seran objecte d'un seguiment periòdic per tal de verificar la seva implementació efectiva o, si s'escau, la justificació de la seva no assumpció per part de l'ajuntament. Pel que fa a aquest consistori, vull remarcar la necessitat de complir amb la Carta europea de salvaguarda dels drets humans, a la qual aquest ple es va adherir l'any 2004, i que compromet de ple al govern de la ciutat. El servei cap a les persones que viuen en el nostre municipi, la dignitat que es mereixen tots els rubinencs i rubinenques, i la voluntat que ningú visqui en condicions indignes, han de continuar sent la guia de tots i totes les que heu rebut l'encàrrec de ser els nostres dirigents.

Precisament, el mes de novembre de 2016 es va celebrar a Girona el primer Congrés internacional de síndics locals sota el títol «Pensem globalment, defensem localment», que va congrega més de 200 persones representants d'un total de 60 sindicatures locals d'11 nacionalitats diferents, bàsicament europees i de Llatinoamèrica. Aquest congrés va concloure amb la declaració de Girona, que adjunto en la memòria per a la seva consulta, i que es basa en la defensa dels drets dels ciutadans inspirats en la carta de salvaguarda. És, doncs, la nostra prioritat com a síndics, conèixer la realitat dels nostres conciutadans, i tenir cura que siguin respectats els drets que defensa la Constitució, l'Estatut de Catalunya i la Declaració dels drets humans.

Com ja coneixeu, les bases sobre les quals treballa la institució del síndic local són especialment la independència, l'objectivitat i l'equitat, i la seva missió, en aquest cas la meua, com a síndica municipal, és vetllar pels drets de les persones davant les actuacions de

l'Administració municipal. Per tal de poder desenvolupar millor la nostra tasca de síndics/síndiques municipals, formem part del Fòrum de síndics/síndiques defensors i defensores locals de Catalunya. El Fòrum de Síndics de Catalunya és una associació sense ànim de lucre formada per síndics i síndiques defensors i defensores dels ajuntaments catalans. Actualment agrupa un total de 46 sindicatures, 41 en Catalunya, que presten aquest servei a més de 4 milions de ciutadans de Catalunya. Els objectius del Fòrum són promoure el creixement i el desenvolupament de la institució, facilitar la seva extensió i implantació als municipis, desenvolupar models de treball i d'actuació conjunta, així com disposar d'una xarxa de coordinació, informació, suport, intercanvi i assessorament de la sindicatura.

La junta directiva de l'associació es va renovar a l'assemblea del mes de març de 2017, i la síndica municipal de greuges de Rubí va entrar a formar-ne part com a vocal. Considero que la figura de la síndica ha de facilitar l'entesa entre la ciutadania i l'ajuntament, per tal de millorar el funcionament de l'Administració, i en aquest sentit, col·laboro amb els polítics, els tècnics i amb tots els treballadors de l'ens municipal, a favor del compliment de les necessitats bàsiques de la ciutat. Aquesta finalitat és la que persegueixo des que vaig ser nomenada, i amb aquest objectiu he assistit a tallers, conferències, etcètera, que resumeixo al final de la memòria.

Per anar acabant, i com a conclusió, diria: hem intentat aprofitar al màxim els recursos de l'oficina, oficina oberta tots els dies pel matí, i dues tardes; hem procurat treballar sempre amb independència i objectivitat; mai resulta fàcil, i en els temps actuals, menys; hem comès errors que ens ajudaran a millorar, qui no s'equivoca mai, és que no fa res; hem fet bandera de la prudència, la discreció i el respecte a tothom, ens agrada ser bombes i no piròmans.

Per descomptat, en el meu treball he de comptar amb la confiança i la col·laboració d'altres persones, sense les quals seria impossible assolir aquests objectius. Així, doncs, vull expressar el meu agraïment a l'alcalde de la ciutat, a l'equip de govern, a tots els grups amb representació a l'ajuntament, als directius tècnics i als altres servidors públics municipals, pel suport rebut en tot moment, pel suport de totes i cadascuna de les iniciatives plantejades, i anticipadament per la rebuda que estic segura que donaran a les recomanacions i propostes que es recullen en aquest informe anual.

Voldria agrair especialment a l'àmbit de Polítiques Socials la seva ràpida resposta als requeriments fets des de l'oficina de la síndica, tenint en compte les característiques de les demandes presentades, i a l'àmbit de Polítiques de Ciutadania i Drets Cívics, per la seva implicació en les activitats pròpies de la sindicatura, i el treball conjunt envers els drets dels ciutadans. Al Xavi Cuadrado, de relacions ciutadanes, que m'ha recolzat constantment en l'oficina. Al Marc Sales, de Comunicació, i molt especialment a la Montse Celebroski (?), secretària i col·laboradora, que cada dia facilita la feina.

També vull expressar el meu agraïment sincer a les persones que m'han precedit en la sindicatura, a la síndica emèrita, senyora María Palau, que està aquí present, per facilitar-me el relleu en la sindicatura, i al síndic emèrit, senyor Jordi Quintes, pels seus assenyats consells. I

Ajuntament
de Rubí

sobretot, als rubinencs i rubinenques, per la confiança que han dipositat en la institució i que són la raó d'existir de la sindicatura municipal. Moltes gràcies.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“Moltes gràcies, Milagros Calleja, síndica de la ciutat. No sé si els diferents grups volen adreçar..., volen fer alguna intervenció? No?

Doncs, jo, en nom de l'ajuntament, agrair la tasca que dia a dia, des de la sindicatura, es fa. I agrair-la perquè, en definitiva, pel que treballem tots plegats és pels nostres veïns i veïnes, i el plus de servei públic que la Milagros ja portava en el seu ADN, en la seva motxilla, exercint de síndica encara, aquest plus és fa més evident. I en aquest sentit, agrair-li a ella la tasca, agrair als síndics i síndiques que avui l'acompanyen i que formen part la majoria d'aquest fòrum de síndics, que cada cop fa que la figura tingui la rellevància i la dimensió que des d'aquesta institució també se li vol donar, i que en aquest sentit nosaltres ja treballem, tots els grups, per fer possible aquest nou reglament. Moltíssimes gràcies per acompanyar la nostra síndica, perquè posar en valor la figura de la síndica aquí, a Rubí, en una ciutat que va ser de les primeres que va tenir aquesta figura, jo també aprofito per agrair als síndics que han passat per aquesta sindicatura, perquè en el seu camí, en la seva labor com a síndic, s'ha fet possible que avui treballem per dotar la sindicatura de Rubí d'una altra dimensió, que la volem perquè, al final, el benefici serà per als nostres veïns i veïnes, i és el que volem tots. Moltes gràcies i endavant.”

El Ple se'n dona per assabentat.

En aquest moment, s'incorporen a la sessió el regidor Sr. Jonathan Cobo Ortega i la regidora Sra. Noèlia Borque Riaño.

2.- PRESA DE CONEIXEMENT DE L'EXPULSIÓ DEL PARTIT POPULAR DEL SR. JONATAN COBO ORTEGA I DE LA SRA. NOELIA BORQUE RIAÑO QUE PASSEN A REGIDORS NO ADSCRITS EXP. 2/2018/ALCALDIA-E.

Vista la documentació presentada pel Partit Popular els dies 16 de gener de 2018, amb registre d'entrada número 2018001408, 19 de gener de 2018, amb registre d'entrada número 2018001863, 5 d'abril de 2018, amb registres d'entrada números 2018010575 i 2018010576, 6 d'abril de 2018, amb registres d'entrada números 2018010843 i 2018010845, 10 d'abril de 2018, amb registres d'entrada números 2018011124 i 2018011125, i 11 d'abril de 2018, amb registres d'entrada números 2018011238 i 2018011251, de la que resulta que el Comité Nacional de Derechos y Garantías del Partido Popular, en sessió de 9 de març de 2018, ha acordat confirmar la resolució d'expulsió del partit del Sr. Jonatan Cobo Ortega i de la Sra.

Noelia Borque Riaño adoptada en data 19 de desembre de 2017 pel Comitè de Derechos y Garantías de Catalunya.

Vist el que disposen l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 25 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre.

Es proposa al Ple

1r. Prendre coneixement de l'expulsió del Partit Popular del Sr. Jonatan Cobo Ortega i de la Sra. Noelia Borque Riaño, que passen a tenir des d'aquest moment la consideració de membres de la corporació no adscrits, i de la situació d'inactivitat en què queda el grup municipal del Partit Popular, amb supressió de la seva assignació econòmica com a tal grup.

2n. Notificar aquest acord al Sr. Jonatan Cobo Ortega i a la Sra. Noelia Borque Riaño

El Ple se'n dona per assabentat.

3.- LECTURA I APROVACIÓ DE L'ACTA DE LES SESSIÓ ANTERIOR 4/2018 DE DATA 5 D'ABRIL DE 2018.

D'acord amb el que disposa l'article 91.1 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat pel Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, l'alcaldeessa pregunta si algun membre de la corporació ha de formular alguna observació a l'acta de la sessió anterior que s'ha distribuït amb la convocatòria.

No se'n formula cap, per la qual cosa l'acta de la sessió 4/2018 de 5 d'abril de 2018 es sotmet a votació i s'aprova per unanimitat.

4.- DONAR COMPTE AL PLE DEL DECRET D'ALCALDIA NÚM.1501/2018 DE MODIFICACIONS DE COMPETÈNCIES DELEGADES A LA SRA. MARIA MAS ARRUFAT EXP. 5/2018/ALCALDIA-E

Decret de l'Alcaldeia núm. 1501/2018, de data 13 d'abril de 2018.

Per Decret de l'Alcaldeia núm. 1870/2017, de data 7 d'abril de 2017, es va modificar els decrets de competències següents: el Decret de l'Alcaldeia núm. 2015002265, de data 15 de juny; el Decret de l'Alcaldeia núm. 2015002416, de 15 de juliol; el Decret de l'Alcaldeia núm. 2016001129, de 14 de març i el Decret de l'Alcaldeia núm. 4660/2016, de 12 de novembre, de delegacions de competències als regidors; i es va aprovar el Text Refós de les competències de l'Alcaldeia als regidors i regidores delegats i modificació de la organització interna municipal.

Vist l'article 21.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de Bases de Règim Local i l'article 46 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Rubí que determinen la potestat de

l'Alcaldia per a delegar en els regidors municipals l'exercici de les atribucions pròpies que no s'esmenten com a indelegables.

Vist l'article 29.3 del Reglament Orgànic Municipal que determina la potestat de l'Alcalde de revocar les delegacions de les seves atribucions amb plena llibertat, i l'article 55 del mencionat Reglament que faculta a l'Alcalde a recuperar la competència delegada sense més requeriment que emetre una resolució expressa que haurà de ser comunicada al titular i al Ple municipal per al seu coneixement.

Vista la necessitat de modificar l'organització interna municipal i modificar el règim de competències delegades en aquelles matèries i àmbits que afecten a la regidora senyora María Mas Arrufat.

Vista la proposta del gerent en funcions, de data 6 d'abril de 2018, que consta a l'expedient.

En virtut de les atribucions que tinc conferides,

RESOLC:

Primer.- Revocar la delegació específica d'atribucions efectuada a favor de la senyora María Mas Arrufat en matèria de **Comunicació** dins de l'Àmbit de l'Alcaldia.

Segon.- Efectuar a favor del regidor senyor Moisés Rodríguez Cantón una delegació específica d'atribucions en matèria de **Comunicació** dins de l'Àmbit de l'Alcaldia, i que comprèn els següents assumptes:

o **Comunicació**: definició i gestió de la web corporativa i de la web de la ciutat. Gestió de la unitat d'imatge i presència en la ciutat. Ràdio. Revista "La Ciutat".

Tercer.- Efectuar a favor del regidor senyor Juan López Núñez una delegació específica d'atribucions en matèria de **Mobilitat** dins de l'Àrea de Serveis Territorials, i que comprèn els següents assumptes:

o **Mobilitat**: definició i gestió de la mobilitat urbana i del transport públic. Ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes. Definició i gestió de les zones i espais destinats a l'aparcament de vehicles. Definició i gestió de les llicències de taxi. Gestió dels permisos d'ocupació de l'espai públic. Gestió de la senyalització urbana. Gestió de la supressió de les barreres arquitectòniques en la via pública, en edificis públics i en el transport públic.

Quart.- Les facultats incloses dins de les delegacions específiques d'atribucions, el seu règim d'exercici i límits són les que consten al Decret de l'Alcaldia 1870/2017, de data 7 d'abril de 2017, que aprova el Text Refós de les competències de l'Alcaldia als regidors i regidores delegats i modificació de la organització interna municipal.

Cinquè.- Notificar aquesta resolució als regidors/res afectats/des, entenent-se acceptada la competència delegada de forma tàcita de conformitat amb l'article 46.3 ROM de l'Ajuntament de Rubí si dins del termini dels tres dies hàbils següents a la notificació del present no es presenta davant l'Alcaldia una renúncia expressa.

Sisè.- Donar compte del present Decret al Ple municipal en la primera sessió ordinària que es celebri, i publicar-ho al Butlletí Oficial de la Província i a la seu electrònica i al portal de transparència d'aquest Ajuntament.

El Ple se'n dona per assabentat.

5.- DONAR COMPTE AL PLE DEL DECRET D'ALCALDIA NÚM.1502/2018 DE RÈGIM DE DEDICACIÓ I RETRIBUCIONS DE LA REGIDORA, SENYORA MARIA MAS ARRUFAT EXP. 4/2018/ALCALDIA-E

Decret de l'Alcaldia núm. 1502/2018, de data 13 d'abril de 2018.

Vista l'actual organització interna municipal i el règim de competències delegades en aquelles matèries i àmbits que afecten a la regidora senyora Maria Mas Arrufat.

Vist el que disposen els articles 75, 75 bis i 75 ter de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, l'article 166 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i l'article 13 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre.

Vist l'acord de Ple adoptat en sessió de data 24 de novembre de 2016, relatiu a la modificació del règim de dedicacions i retribucions dels membres de la corporació establert en l'acord de Ple de data 1 de juliol de 2015.

Vista la proposta del gerent en funcions, de data 6 d'abril de 2018, que consta a l'expedient.

En virtut de les atribucions que tinc conferides,

RESOLC:

Primer.- Modificar, amb efectes del dia 15 d'abril de 2018, el règim de dedicació i retribucions de la Sra. Maria Mas Arrufat, regidora delegada amb atribucions genèriques de l'Àrea de Serveis Territorials i atribucions específiques en matèria de Polítiques d'Igualtat de l'Àmbit de Serveis a les Persones, que passa a ser de dedicació parcial de 20 hores setmanals i amb el següent detall:

CÀRREC	RÈGIM DE DEDICACIÓ	IMPORT A PERCEBRE AMB CARÀCTER ANUAL
Regidora amb delegacions	Parcial (50 %)	40.000,00 €

Segon.- Donar compte del present Decret al Ple en la primera sessió ordinària que es celebri, notificar-ho personalment a la interessada, a la Intervenció Municipal i al servei de Recursos Humans als efectes de la seva completa execució.

Tercer.- Publicar aquest acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica i portal de transparència d'aquest Ajuntament.

El Ple se'n dóna per assabentat.

6.- PRESA DE CONEIXEMENT DEL CANVI DE PORTAVEU I DE DESIGNACIÓ DE PORTAVEU SUPLENT DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATANUYA – CANDIDATURA DE PROGRÉS (PSC-CP) Exp. 8/2018/ALCALDIA-E

Vist l'escrit presentat el dia 19 d'abril de 2018, amb registre d'entrada número 2018012237, pel grup polític municipal Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de progrés (PSC-CP), en el que es designa el Sr. Rafael Güeto Ortiz com a portaveu del grup, en substitució de la Sra. Maria Mas Arrufat, passant aquesta a ser portaveu suplent, amb efectes del dia 18 d'abril de 2018.

Vist el que disposen els articles 71.1, 71.3 i 73.2 del Reglament Orgànic Municipal i i els articles 24 i 25 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, en relació al nomenament i cessament de portaveus dels grups municipals i els seus suplents i la dació de compte al Ple d'aquestes circumstàncies.

Per tot això exposat, es proposa al Ple

1r. Prendre coneixement de la designació del Sr. Rafael Güeto Ortiz com a portaveu del grup polític municipal Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de progrés (PSC-CP), en substitució de la Sra. Maria Mas Arrufat, i de la designació d'aquesta com a portaveu suplent del mateix grup. Aquestes designacions, que no comporten efectes econòmics, sorgeixen efectes des de la seva comunicació el dia 19 d'abril de 2018.

2n. Notificar aquest acord al Sr. Rafael Güeto Ortiz, a la Sra. Maria Más Arrufat i al Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de progrés (PSC-CP).

El Ple se'n dóna per assabentat.

7.- PRESA DE CONEIXEMENT DEL CANVI DE PORTAVEU DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS-ENTESA (ICV-E) Exp. 6/2018/ALCALDIA-E

Vistos els escrits presentats els dies 11 d'abril de 2018, amb registre d'entrada número 2018011239, i 19 d'abril de 2018, amb registre d'entrada número 2018012218, pel grup polític municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E), en els que comunica que a partir del proper 1 de maig de 2018 la persona que exercirà de portaveu del grup serà la Sra. Annia García Moreno en lloc del Sr. Ramón Capolat Agut.

Vist el que disposen els articles 71.1 i 73.2 del Reglament Orgànic Municipal i l'article 25 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, en relació al nomenament i cessament de portaveus pels grups municipals i la dació de compte al Ple d'aquestes circumstàncies.

Vist el que disposen els articles 73.3, 75, 75 bis i 75 ter de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, l'article 166 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i l'article 13 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre.

Vist l'acord de Ple adoptat en sessió de data 1 de juliol de 2015, relatiu a la dedicació parcial dels portaveus dels grups municipals i les seves retribucions brutes anuals.

Per tot això exposat, es proposa al Ple

1r. Prendre coneixement del cessament del Sr. Ramón Capolat Agut com a portaveu del grup polític municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E), que tindrà efectes en finalitzar el dia 30 d'abril de 2018, i de la designació de la Sra. Annia García Moreno com a portaveu del referit grup municipal, que sorgirà efectes el dia 1 de maig de 2018.

2n. Notificar aquest acord a la Sra. Annia García Moreno i a Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E).

El Ple se'n dona per assabentat.

8. DONAR COMPTE AL PLE DE L'APROVACIÓ DEL PLA ANUAL NORMATIU 2018 EXP. 16/2018/GERENCIA-E.

“Decret d'Alcaldia núm.1364, expedient 16/2018/GERENCIA

Antecedents o fets

De conformitat amb el que disposa l'article 132 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, amb caràcter anual totes les Administracions han d'aprovar i fer públic al Portal de Transparència el seu Pla Normatiu, que

ha de contenir les iniciatives legals i reglamentàries que es prevegin aprovar durant l'any següent.

Vist l'informe de la Secretaria general de data 15 de gener de 2018 sobre les recomanacions del procediment a seguir per a l'aprovació del Pla anual normatiu de l'Ajuntament de Rubí.

A la vista de les propostes elaborades per les diferents direccions d'àrees municipals, i del Projecte Normatiu Municipal elaborat pel servei d'Organització, Planificació i Qualitat sota la direcció de la Gerència municipal.

Fonaments de dret

Primer. La Llei 7/1985 de bases de règim local, disposa en el seu art. 21, 1, a) que correspon a l'Alcaldia dirigir el govern i l'administració municipal. En el mateix sentit es manifesta, el Decret legislatiu 2/2003, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, en el art. 53, 1, b).

Segon. D'acord amb les normes anteriors i en exercici de les potestats d'autoorganització, que les abans esmentades disposicions legals reconeixen als ajuntaments, en el art. 4, 1 a) i art. 8, 1, a), respectivament.

Tercer. L'article 132, 133 i la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim del sector públic, disposició final tercera.

Quart. Articles 5 i següents de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern i, 8 i següents de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern de Catalunya.

Vista la proposta i l'informe del gerent en funcions de data 15 i 13 de març de 2018, respectivament, que consten a l'expedient.

En virtut de les atribucions que tinc conferides.

RESOLC:

B) Aprovar el Pla Normatiu Municipal 2018 que figura com a document annex i forma part integrant de la present resolució.

C) Comunicar aquesta resolució a totes les Àrees municipals i al servei de Transparència i Bon Govern per al seu coneixement i efecte.

D) Difondre el Pla Normatiu Municipal 2018, mitjançant la seva publicació actualitzada i permanent en la Seu electrònica municipal.

E) Donar compte al proper Ple municipal."

El Ple se'n dona per assabentat.

9.- APROVACIO DIRECTRIU REGULADORA DEL SERVEI DE PROTECCIO CIVIL DE L'AJUNTAMENT DE RUBÍ Exp. 67/2018/GERENCIA-E

Per acord de Ple, en sessió ordinària celebrada el 26 de novembre de 2004, es va aprovar inicialment el Reglament de la Comissió Local de Protecció Civil del municipi de Rubí.

Aquest Reglament es va considerar aprovat definitivament, al haver-se publicat al BOP el dia 29 de desembre de 2004, durant un període de trenta dies, sense que es presentés cap al·legació, d'acord amb el punt tercer de l'esmentat acord de Ple

Per Decret de Regidor delegat número 2013004554, de 24 d'octubre de 2013, es va acordar iniciar l'expedient per a l'aprovació d'un Reglament del Servei de Protecció Civil així com la constitució d'una Comissió d'Estudi per a la redacció del text, amb l'objectiu d'actualitzar la regulació de l'organització i el funcionament de les competències de Protecció Civil a l'Ajuntament de Rubí

Per Decret d'Alcaldia número 2868/2017 de 29 de maig de 2017 es va acordar actualitzar la Comissió d'Estudi per a la confecció de la Directriu Reguladora del Servei de Protecció Civil, atès que, fins a la data, no existia proposta al Ple del text definitiu, i donat que alguns membres de la comissió constituïda inicialment ja no formaven part de l'Ajuntament i la majoria dels que en formaven part ocupaven altres càrrecs diferents dels establerts en aquell decret.

En el mateix s'acorda nomenar president de la Comissió d'Estudi al regidor delegat en matèria de Protecció Civil d'aquest Ajuntament, el Sr. Rafael Güeto Ortiz, com a regidor de l'Àrea de Seguretat Ciutadana, i, nomenar com a membres de la Comissió d'Estudi a les persones que seguidament es relacionen:

1. Sr. Rafael Güeto Ortiz, qui actuarà com a president de la Comissió
2. Sr. Jordi Núñez Freixa, Gerent en funcions
3. Sr. Joan Arboledas Arboledas, Tècnic responsable de Protecció Civil
4. Sr. Josep Bogunyà i Rossinyol, Tècnic Protecció Civil
5. Sr. Àngel Molina Perona, Protecció Civil
1. Sr. Josep Milà Albà, Director de l'Àrea de Serveis Territorials
- Sr. Oriol Sánchez Vidal, Cap de la Policia Local
6. Sr. Carles Alastuey Sagarra, Director Serveis a les Persones
7. Sr. Andrés Cano González, Cap Salut Pública
1. Sra. M. Dolors Rider Alcaide, Serveis Jurídics, qui actuarà com a secretària de la comissió amb veu i vot, o persona en qui delegui

Reunida la Comissió d'Estudi per a l'aprovació de la Directriu Reguladora de Protecció Civil el 23 de juny de 2017, a la Sala de Reunions de Serveis Territorials, s'aprova la proposta de text definitiu de la Directriu Reguladora de Protecció Civil de l'Ajuntament de Rubí que s'eleva al Ple Municipal per a la seva aprovació.

Vist que per Decret d'Alcaldia número 1364/2018, de 4 d'abril de 2018, s'ha aprovat el Pla Normatiu Municipal 2018, que inclou en el seu annex la Directriu Reguladora de Protecció Civil.

Ajuntament
de Rubí

Vista la proposta del gerent del 12 d'abril de 2018 i vist l'informe emès pel Tècnic de Protecció Civil el 3 d'agost de 2017.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Derogar el Reglament de la Comissió Local de Protecció Civil del municipi de Rubí, aprovat inicialment per acord de Ple, en sessió ordinària celebrada el 26 de novembre de 2004, i definitivament al no haver-se presentat al·legacions a la seva publicació, en el moment que entri en vigor la nova Directriu Reguladora del Servei de Protecció Civil de l'Ajuntament de Rubí.

Segon.- Aprovar inicialment la Directriu Reguladora del Servei de Protecció Civil de l'Ajuntament de Rubí.

Tercer.- Exposar al públic per un període de 30 dies el present acord, així com la Directriu Reguladora del Servei de Protecció Civil de l'Ajuntament de Rubí, per a la formulació de reclamacions i/o al·legacions.

Quart.- Considerar aprovada definitivament la Directriu Reguladora del Servei de Protecció Civil de l'Ajuntament de Rubí si durant el termini d'exposició pública no es presenten al·legacions i/o reclamacions.

Cinquè.- Notificar aquest acord a l'Associació de Voluntaris de Protecció Civil de Rubí.

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 2 (C's), 1 (VR), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez), 1 (M. Dolores Marín Laraño), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño)
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E) i 1 (CDC).

La proposta s'aprova per majoria absoluta.

10.- SOL·LICITUD DE COMPATIBILITAT DE LA SENYORA MARIA SARQUELLA EXP. 80/2018/RRHH-E

La senyora Maria Sarquella Riera en data 11.12.2017 formula sol·licitud de compatibilitat de la seva activitat pública a l'Ajuntament de Rubí amb una altra activitat pública. Segons la seva declaració, i de la documentació annexada a aquesta, la senyora Sarquella treballa a l'Institut Municipal d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona, com a professora de música, i presta els seus serveis a l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu amb una dedicació parcial (3 hores setmanals), des del passat 3 de novembre de 2017.

A l'Ajuntament de Rubí, la senyora Maria Sarquella ocupa a jornada completa un lloc de treball de Professor de l'Escola de Música, subgrup A2, codi 918.

L'informe emès per la tècnica del Servei de Recursos Humans en data 14 de març de 2018 conclou que, segons la normativa vigent, no procedeix declarar la compatibilitat de l'exercici de les funcions de professora de música que exerceix la senyora Maria Sarquella Riera a l'Ajuntament de Rubí, amb l'activitat declarada.

La Llei 53/84, de 26 desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques, estableix un estricte règim d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques, que és especialment restrictiu quan es tracta de fer compatibles dues entitats al sector públic, atès que es parteix del principi fonamental d'un únic lloc de treball a càrrec dels pressupostos públics. Això fa que, en general, es prohibeixi el desenvolupament d'una segona activitat del sector públic, excepte en casos expressament exceptuats i regulats a la llei.

L'article 4.1 de la Llei 53/1984, i l'article 4.2 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, estableixen que amb caràcter general el personal al servei de les corporacions locals només pot ser autoritzat a exercir un segon lloc de treball o activitat en el sector públic si ho exigís l'interès del propi servei públic, o en els casos excepcionals previstos a la norma.

L'article 4 de la Llei 53/1984 regula diferents supòsits de compatibilitat vinculats a la docència. En aquest sentit, entre d'altres supòsits, preveu: *"Igualmente a los Catedráticos y Profesores de Música que presten servicio en los Conservatorios Superiores de Música y en los Conservatorios Profesionales de Música, podrá autorizarse la compatibilidad para el desempeño de un segundo puesto de trabajo en el sector público cultural en los términos y condiciones indicados en los párrafos anteriores."*

Les escoles municipals de música, a Rubí i a Sant Andreu, com a tals, on imparteix classes de música la senyora Sarquella, tenen com a finalitat la promoció de l'afició a la música, i el seu caràcter és eminentment pràctic, però no imparteixen estudis professionalitzats de música com succeeix amb el cas dels conservatoris de música, centres integrats dins de la xarxa d'educació reglada. I és en aquests darrers on la norma preveu la compatibilitat. Conseqüentment la pretensió de la senyora Sarquella, que consisteix en compatibilitzar dues activitats públiques, no apareix recollida en aquest, o en d'altre dels supòsits de compatibilitat previstos a la norma.

L'article 10 de la Llei d'incompatibilitats preveu que, el qui accedeix per qualsevol títol a un nou lloc de treball del sector públic que, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, és incompatible amb els que ocupa en aquell moment ha d'optar per un d'ells abans de la presa de possessió. Si no exerceix en el

termini assenyalat l'opció s'entén que opta pel nou lloc, i resta en l'altre en la situació administrativa corresponent.

Atès allò que preveu l'article 16 i següents de la Llei catalana d'incompatibilitats, i l'article 3.1 de la Llei d'incompatibilitats estatal, el personal que desitgi exercir una altra activitat o lloc de treball en el sector públic o privat haurà de formular prèviament la seva declaració d'activitats segons el model establert als efectes, sens perjudici de la responsabilitat disciplinària en que pugui incórrer en cas d'incompliment.

Vist el que disposa l'article 333 a) del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el reglament del personal al servei de les entitats locals, que estableix la competència del Ple de la Corporació sobre l'adopció dels acords resolutoris en matèria de situacions de compatibilitat o incompatibilitat.

Vista la proposta de la directora de l'Àrea de Serveis Centrals de data 05.04.2018 i de l'informe tècnic de data 14.03.2018 que consta a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.-Desestimar la petició de compatibilitat, formulada per la senyora Maria Sarquella Riera en data 11.12.2017, de la seva activitat pública a l'Ajuntament de Rubí amb l'altra activitat pública com a professora de música a l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu de l'Ajuntament de Barcelona.

Segon.- Cal advertir a la interessada que l'exercici d'activitats incompatibles constitueix una falta disciplinària molt greu segons l'article 95 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, susceptible de sanció prèvia incoació de l'expedient disciplinari corresponent.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a la persona interessada i a les seccions sindicals de la Corporació, i comunicar-ho al responsable del servei d'adscripció.

La votació dóna el següent resultat:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 2 (C's), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño)
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 5 (ERC-AM), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC),1 (VR), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).

La proposta s'aprova per majoria absoluta.

11.- APROVACIÓ DE LA DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE LES "CIUTATS DEFENSORES DELS DRETS HUMANS" EXP. 23/2018/SCIDC-E

Antecedents

El Pla de mandat de l'Ajuntament de Rubí 2015-2019 estableix, entre els seus objectius, el de promoure una política pública de cooperació per al desenvolupament que ajusti, a les necessitats actuals, la tradició de projectes descentralitzats i la sensibilització ciutadana i cooperació de proximitat i l'ampliació i promoció de les accions de sensibilització a les escoles, instituts i entitats veïnals, impulsant accions que promoguin les xarxes solidàries locals, supramunicipals i internacionals, i que en tot cas generin transformacions de caràcter bidireccional.

Durant el 2017 l'Ajuntament de Rubí ha elaborat un Pla Director de Cooperació per al Desenvolupament (PDCD) que el Ple de l'Ajuntament del mes de febrer del 2018 va aprovar. El PDCD 2018-2020 és una eina de planificació per tal de possibilitar un major impacte de la política pública de cooperació municipal. La qual és útil i necessària perquè enforteix els valors ciutadans de pau i convivència.

El PDCD aposta per l'educació per al desenvolupament amb l'objectiu de consolidar la tasca de foment de valors solidaris i de convivència. En aquest sentit, el projecte de Ciutats Defensores dels Drets Humans, promogut pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, que té com objectius millorar el coneixement, la promoció i la defensa dels drets humans entre la ciutadania dels municipis que hi participen, està directament alineat amb l'objectiu del pla director de fomentar la convivència i els valors solidaris i amb la incorporació de l'equitat de gènere, els drets humans i la sostenibilitat mediambiental com a enfocaments transversals que regiran per totes les intervencions de cooperació.

L'any 2000 es va aprovar la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat. Des d'aleshores han estat molts els ajuntaments, entre ells l'Ajuntament de Rubí, que s'han adherit a aquesta carta. Els drets humans han de ser l'eix vertebrador de qualsevol política pública i els municipis, com a administració més propera als ciutadans, han de ser actors promotors de la política de defensa dels drets humans.

L'Ajuntament de Rubí ha desenvolupat des de fa anys diferents activitats per promoure els drets humans als centres d'ensenyament primari i secundari de la ciutat, també ha desenvolupat activitats de sensibilització adreçades als joves, a la gent gran i a la població en general que pretenien donar a conèixer els drets humans i treballar per la convivència i la interculturalitat.

Els darrers anys l'Ajuntament de Rubí ha realitzat un seguit d'activitats durant el mes de desembre al voltant del Dia Internacional dels Drets Humans per tal de donar a conèixer i sensibilitzar a la població. Aquestes activitats s'han programat en col·laboració amb altres àrees de l'Ajuntament i amb entitats i col·lectius de la ciutat. D'aquesta manera el treball ha estat de caire transversal i en col·laboració amb la xarxa, fent extensiu i incorporant els drets humans a la lògica d'altres entitats i departaments.

El març del 2017 l'alcaldeessa de Rubí, Ana María Martínez, va adreçar una carta al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, sol·licitant la participació de la nostra ciutat a la xarxa de Ciutats Defensores dels Drets Humans. La síndica de greuges de Rubí, Milagros Calleja, també va realitzar una carta de sol·licitud en el mateix sentit.

El juliol del 2017 vam començar a participar de les reunions de treball convocades pel Fons Català de Cooperació pel Desenvolupament per tal de formalitzar i preparar la participació de Rubí en el Projecte de Ciutats Defensores en la seva edició de primavera.

Diversos municipis catalans organitzen per sisè any consecutiu, amb suport de la societat civil i d'altres institucions públiques, el projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans, que enguany tindrà dues edicions, de primavera i tardor, i al que la ciutat de Rubí s'incorpora en aquesta darrera edició.

Aquest projecte posa en valor la tasca de defensores i defensors de drets humans: individus i associacions civils que promouen i protegeixen els drets humans i les llibertats fonamentals, particularment pel que fa a col·lectius històricament vulnerabilitzats com dones, joves, minories, i persones desplaçades o desposseïdes.

El grup de municipis i institucions que impulsen el projecte proposen la declaració institucional de suport al projecte de Ciutats Defensores dels Drets Humans d'acord amb la qual:

- Reivindiquem la vigència i ple respecte dels drets reconeguts internacionalment, així com del dret de les defensores i defensors de drets humans a desenvolupar la seva tasca sense riscos ni amenaces.
- Recordem i donem suport a la crida feta per les Nacions Unides ara fa vint anys de defensar als qui defensen els drets humans, com a compromís ètic i polític dels governs democràtics.
- Recordem que les minories de tot tipus es troben en una situació d'especial vulnerabilitat davant la violació dels drets humans i que cal protegir amb especial atenció els seus drets.
- Condemnem la imposició de limitacions a les activitats dels defensors i defensores de drets humans, incompatibles amb el dret internacional dels drets humans, i llur persecució per part de governs autoritaris.
- Renovem el nostre compromís amb els drets humans i ens comprometem a mantenir i intensificar les polítiques públiques locals de suport als defensors i defensores de drets humans, tant a escala local com internacional.

Vista la proposta de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis a les Persones de data 26 de març de 2018 i de l'informe tècnic data 26 de març de 2018 que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

1. Aprovar la declaració institucional *Ciutats defensores dels Drets Humans* que hi figura a l'expedient i assumir els compromisos següents:

- Reivindiquem la vigència i ple respecte dels drets reconeguts internacionalment, així com del dret de les defensores i defensors de drets humans a desenvolupar la seva tasca sense riscos ni amenaces.

- Recordem i donem suport a la crida feta per les Nacions Unides ara fa vint anys de defensar als qui defensen els drets humans, com a compromís ètic i polític dels governs democràtics.

- Recordem que les minories de tot tipus es troben en una situació d'especial vulnerabilitat davant la violació dels drets humans i que cal protegir amb especial atenció els seus drets.

- Condemnem la imposició de limitacions a les activitats dels defensors i defensores de drets humans, incompatibles amb el dret internacional dels drets humans, i llur persecució per part de governs autoritaris.

- Renovem el nostre compromís amb els drets humans i ens comprometem a mantenir i intensificar les polítiques públiques locals de suport als defensors i defensores de drets humans, tant a escala local com internacional.

2. Notificar aquest acord al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament que coordina aquesta iniciativa.

El senyor Corbera:

“Bé, bona tarda. Reiterar les paraules de l'alcaldeessa al començament d'aquest ple, l'estupefacció que ha estat conèixer la notícia d'aquests violadors, i també, una vegada més, ens toca començar el ple recordant totes aquelles persones, aquells presos polítics que, malauradament, segueixen un dia més a les presons de l'Estat.

Bé, nosaltres no volíem deixar d'intervenir en aquesta aprovació per donar compte, per explicar i perquè la gent vegi la hipocresia amb la qual a vegades es mou el món polític. I és una llàstima que avui estiguem aprovant una declaració com aquesta, estiguem aprovant el fet d'entrar dintre d'aquestes ciutats que defensen els drets humans, i després, en aquest ple, grups municipals, partits i persones no actuen amb conseqüència. Ja ho vam dir en el seu moment: aquí no venim a signar papers per qualsevol cosa, de manera freda, sinó que aquí el que ens mou són uns valors i el que ens mou és l'amor, o l'estima, a la societat en la que vivim, i estem aquí per intentar canviar les coses per a bé.

Jo em pregunto, i els ho pregunto directament i de manera sincera, a Ciutadans i Partit Popular, li realment s'han llegit el que avui aprovaran, perquè suposo que la seva hipocresia és infinita i, per tant, ho aprovaran sense cap mena de sentit, igual que alguns dels regidors no adscrits. Perquè en alguns dels paràgrafs, llegeixo textualment per si no se l'han llegit, diu: «En aquest sentit, el projecte 'Ciutats defensores dels Drets Humans', promogut pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, que té com a objectius millorar el coneixement, la promoció i la defensa dels drets humans entre la ciutadania dels municipis que hi participen.» I també diu: «Activitats de sensibilització adreçades als joves, a la gent gran i a la població en general, que pretenguin donar a conèixer els drets humans i treballar per la convivència i la interculturalitat.» Quan aquí, en aquest ple, hi ha hagut regidors i hi ha hagut formacions polítiques que han defensat l'assenyalament a docents, com és el cas dels professors i els companys de Sant Andreu de la Barca, que han estat assenyalats per exercir

justament el que aquí s'està dient. I aquí ara aprovarem amb hipocresia aquesta carta defensora.

I també és bastant hipòcrita el fet que el Partit Socialista també promogui la defensa d'aquests drets humans quan alguns dels seus articles, i els vull anomenar perquè en quedi constància, l'article 5 de la carta dels drets humans diu: «Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o a tractes cruels, inhumans o degradants.» I poso com a exemple les condicions en què viuen les famílies dels presos polítics, que s'han de desplaçar mil quilòmetres per veure les seves famílies, nens que tenen menys de dos anys d'edat han d'anar a Estremera a veure tres hores els seus pares o les seves mares. Això és un tracte inhumà, això és un tracte cruel, i aquí no s'ha tingut la decència, quan es va posar sobre la taula aprovar una moció al respecte, ni tan sols de condemnar aquests fets. L'article 18: tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió. El jutge Llàena, i aquí defensat per aquests partits polítics, condiciona la situació dels presos polítics segons el seu pensament polític, i això surt, està escrit a les instruccions d'aquest jutge. Article 19, que vostès també avalen, eh? «Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i expressió. Aquest dret inclou no ser molestat a causa de les pròpies opinions, i el de cercar, rebre i difondre les informacions.»

Aquesta setmana, el senyor Jordi Sánchez ha patit el que és la mostra fefaent d'un estat sense cap mena d'ànima, d'un estat opressor que, per manifestar-se políticament, ha estat privat de llibertat però ha estat tancat a la cel·la divuit hores. O el senyor Junqueras, per dir cinc minuts en un programa de ràdio, quan era també candidat, el que pensava, també va estar castigat a les presons. En canvi, el president va poder manifestar-se lliurement des d'una presó alemanya, i aquí hi ha hagut silenci per part del partit que governa, per part de Ciutadans i per part dels regidors no adscrits.

Article 26: «L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals. Promourà la comprensió, tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentarà les activitats a Nacions Unides per al manteniment de la pau.» Són aspectes que no són banals per a nosaltres, i fent el que avui estem fent, a l'aprovació dels vots de Ciutadans, dels vots dels no adscrits i dels vots, malauradament he de dir-ho, del govern, estem banalitzant la Carta dels Drets Humans. Hi ha hagut un reconeixement internacional, experts de l'ONU diuen i reiteren el tracte que estan rebent els presos polítics perquè així ho reconeixen. El Govern Suís reconeix que hi ha hagut, que hi ha presos polítics. El Govern de Bèlgica també ho reconeix, i a Escòcia, per exemple, tots els sindicats han reclamat l'alliberament immediat d'aquests presos polítics.

Mireu, jo avui tenia preparada aquesta intervenció, però deixeu-me, perquè crec que és un resum molt clar del que està vivint aquesta ciutat, i em permetré llegir un tuït, que és la primera vegada que ho faig, perquè quan l'he llegit crec que resumeix perfectament en quina situació ens trobem. Diu: «Un guardia civil se inventa que le han pegado un puñetazo; te caen 62 años de prisión a ti. Un guardia civil viola a una chica junto a 'La Manada'; 9 años de

prisión. Rapeas sobre la mierda que es todo esto; 3 años. Pones unas urnas para escapar de este régimen dictatorial; 30 años.» Jo només demano que si avui signem això, després tinguin la decència de, quan parlem aquí de certs temes, i avui se'n parlarà, obrin en conseqüència. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Bona tarda a tothom. Bé, en la mateixa línia, seré més breu però en la mateixa línia del que acaba d'explicar el portaveu d'Esquerra. Des del Partit Demòcrata destacar que en aquest text que avui portem a aprovació es parla que els drets humans han de ser l'eix vertebrador de qualsevol política pública, i es vol renovar el compromís amb els drets humans i ens comprometem a mantenir i intensificar les polítiques públiques locals de suport als defensors i defensores dels drets humans, tant a escala local com internacional.

Nosaltres entenem que aquest tipus de manifestacions públiques volen donar suport a moltes iniciatives, iniciatives molt nobles, i en tenim molts exemples. Per exemple, la iniciativa Welcome Refugees, que vol donar acollida a totes les persones que han patit de la guerra de Síria. També de Proactiva Open Arms, aquesta ONG catalana que salva vides a la Mar Mediterrània. Però el que també hem de demanar, de la mateixa manera que aplaudim aquest tipus d'iniciatives, que van en la línia del que avui aprovarem, també hem de demanar aquesta coherència. Perquè, a dia d'avui, aquest país té, a banda de polítics, dos activistes d'una llarga trajectòria pacifista, que són pares de família, a qui no es demostra ni el més mínim gest d'humanitat, de poder, per exemple, ser apropiades a les seves famílies, i això sense judici.

Com podem demanar, per tant, de manera coherent, la sensibilització de la població cap als drets humans, mentre vostès, i no només Ciutadans i Partit Popular, sinó també el Partit dels Socialistes, donen suport acrític a una operació d'intimidació d'estat i de repressió política, que està vulnerant els drets polítics, com han reconegut les pròpies Nacions Unides, i també els drets humans? Està molt bé que entre tots defensem les causes nobles i justes, que intentem construir un món millor, més amable, i que no perdem mai de vista aquesta voluntat transformadora i reformadora de la societat, que segurament per això molts de nosaltres fem política. Però ho hem de fer des de la coherència, sense mirar cap a un altre costat, quan a només 600 quilòmetres d'aquí hi ha vulneracions contra els nostres propis conciutadans. Més endavant també nosaltres presentem una moció a favor de la llibertat d'expressió. Vostès tindran l'ocasió de demostrar o no aquesta coherència.

I acabo com ja ha fet el regidor, recordant que la llibertat d'expressió està reconeguda com a dret humà a l'article 19 de la Declaració Universal de Drets Humans, i reconeguda com a dret internacional al Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics. A l'Estat espanyol se t'empresona. Gràcies.”

El senyor Sánchez:

“Bona tarda a totes. Des de l’AUP creiem i estem segurs que tothom en aquesta sala està profundament compromès amb els drets humans, estem completament segurs, amb l’excepció que no topi amb la unitat d’Espanya, que llavors, els drets humans baixen un punt, entrem en la dinàmica del *a por ellos*, i és una cosa que repeteixen tant que se l’acaben creient.

No entrarem a jutjar el cinisme de segons quins grups municipals i segons quines persones, perquè tampoc creiem que ens pertoqui. També creiem que per responsabilitat del nostre grup municipal hem de votar a favor d’una eina de què es dotarà la ciutat per treballar, defensar i fomentar aquesta defensa dels drets humans, que creiem que és important. Drets humans que van més enllà de quan afecten el principat, de quan afecten Euskal Herria, de quan afecten a palestins o quan afecten a kurds, a nosaltres ens és igual, no distingim zones. Per a nosaltres, per sobre dels països, de les fronteres i dels interessos estan les persones i sempre ho estaran. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Buenas tardes a todos. Solo quería decirle que es interesante lo que han explicado, muy interesante. Claro, desde su vista. Si ustedes lo miran desde su punto de vista, que tienen ustedes, pues hasta nos lo podemos creer. Pero bueno, cuando aquí, en Cataluña, a Joan Manuel Serrat se le dice fascista... Ustedes le llaman fascista porque no piensa como ustedes. Está todo dicho. Gracias.”

La senyora Marta García:

“Bona tarda. Gràcies, alcaldessa. Bé, entenc el debat que s’està generant, sé que és un tema delicat i que políticament es pot debatre en moltíssimes mocions. Jo agrairia, el que demanem, de manera coherent i per responsabilitat com a ajuntament, és consolidar aquest compromís de ciutat adherida als drets humans, que ja teníem des de fa temps, precisament per permetre aquests projectes, com el que ha defensat, ha explicat la nostra síndica, per permetre els projectes que s’estan duent a terme en el servei de Joventut, amb la infància, amb diferents accions que s’han acordat en el Pla de cooperació. La política pública de cooperació, acordada en aquest ple, va en aquesta línia. Agrairia que, per descomptat, cadascú que expressi el que consideri, però el que anem a votar correspon a una acció concreta de Rubí, que és com durem a terme les polítiques públiques de cooperació. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Evidentment que votarem a favor d’aquesta adhesió, com no pot ser d’una altra manera, perquè nosaltres hi creiem i actuem en conseqüència. Senyor Abadías, és que ho diu això – ho diu això. I li llegeixo literalment, només l’inici de l’informe, eh? De l’informe, a la pàgina 188, que parla d’Espanya: «Se restringió desproporcionadamente el derecho a la libertad de

expresión y el derecho a la reunión pacífica de personas que apoyaban la independencia catalana. Decenas de personas fueron procesadas por enaltecimiento del terrorismo y humillación a las víctimas en redes sociales. Los funcionarios encargados de hacer cumplir la ley emplearon fuerza excesiva contra manifestantes, que se opusieron con resistencia pacífica.» I n'hi ha dos com aquest, d'acord? No ho diem nosaltres, ho diuen tots els organismes internacionals. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Sí, nosaltres també votarem, lògicament, a favor d'aquest punt de l'ordre, però sí que hem de dir que ens preocupa, i per això demanem la coherència, perquè amb aquesta tendresa que vostè parla en aquest ple a vegades s'amaga el llop en la pell de xai, i no parlo de vostè concretament, però sí del grup al que representa. Perquè vostè, amb aquesta tendresa i amb aquesta veu tan dolça, defensa un partit polític que el que està fent és justament permetre que hi hagi presos polítics que estan rebent un tracte degradant en aquest estat, i permetre que s'estiguin vulnerant els drets humans que vostè, com a regidora, diu defensar. I simplement li faig notar aquest fet i aquesta incoherència, greu. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Gràcies. Jo l'únic que estava dient és que això no és una moció d'un partit polític, el que estem decidint és una decisió que ja està presa en aquest ajuntament, com a institució, no és una moció. Gràcies.”

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

12. APROVACIÓ DEL PLA LOCAL DE JOVENTUT. 2018-2021 EXP. 25/2018/SCIDC-E

Antecedents

El Servei de Joventut es va crear l'any 1983. És més endavant quan apareixen els Plans Horitzontals de Joventut que feien especial èmfasi en àmbits com l'ocupació, la salut (tractament de drogodependències), la informació (el 1984 apareix la primera oficina d'informació juvenil, TRÀNSIT), els primers programes de dinamització juvenil (Estiu Jove) o els primers programes transversals de Joventut.

Entre el 1998 i el 2003 es fa el primer pla director de joventut, l'anomenat Pla Jove Obert i s'obre un procés de participació i consulta, el Fòrum Jove. Però no és fins el 2012 que el ple municipal aprova un Pla Local de Joventut. El Pla Local de Joventut 2012-2016. La missió que apuntava aquest pla era la de construir un municipi que oferís als joves les oportunitats, recursos i els serveis suficients per veure plenament la seva condició juvenil, promoure el seu

desenvolupament integral com a persones, els seus processos d'emancipació i la seva ciutadania plena. Per assolir-ho, el pla es desplega a través de set eixos d'actuació.

Per a l'elaboració de l'actual pla s'ha realitzat una avaluació profunda del Pla anterior. Aquesta avaluació juntament amb la diagnosi realitzada ens ha permès identificar els tres àmbits que hem establert com a prioritaris, la salut, l'emancipació i la cultura i l'oci. És en aquests tres on es recullen la majoria de mesures de nova creació. El pla inclou mesures en cinc eixos: 1. Salut i Esports; 2. Cultura, oci i creativitat; 3. Emancipació; 4. Participació i associacionisme i 5. Cohesió i territori.

Fets

1- La Llei 33/2010 d'1 d'octubre de Polítiques de Joventut de Catalunya (LPJ) desplega per primera vegada la competència i fixa les bases jurídiques necessàries per a les polítiques de joventut. Aquesta llei dona rang reglamentari al Pla Nacional de la Joventut de Catalunya (PNJCat) i el configura com a instrument de planificació estratègica de les polítiques de Joventut. A l'article 20 de la Llei defineix el Pla Nacional de Joventut com: *"un pla sectorial de coordinació en matèria de joventut que té la finalitat d'assegurar la coherència metodològica en l'actuació de les diverses institucions públiques que duen a terme polítiques de joventut"*.

La mateixa llei estableix a l'article 22 l'estructura i contingut que tindrà el Pla Nacional de Joventut i a l'apartat b) estableix que el PNJ "es desplegarà en el Projecte Territori, que el defineix com el conjunt d'actuacions i programes que els governs locals defineixen, impulsen, coordinen i avaluen i que donen lloc als diferents plans locals de joventut."

2- El pla de mandat 2015-2019 inclou entre els seus compromisos que: "Els joves han de trobar respostes a les seves necessitats, tant d'oci com d'ocupació, formació i habitatge. La política juvenil s'ha convertit en una prioritat per a aquest equip de govern"

3- La vigència del Pla Local va finalitzar el 31 de desembre del 2016. La Junta de Govern Local, en data 21 de juny del 2017 va aprovar la pròrroga del Pla Local de Joventut fins a la finalització de l'elaboració de l'actual. El Ple en data 19 d'octubre del 2017 va ratificar aquesta pròrroga.

4- El Pla Local de Joventut de Rubí 2018-2021 ha de ser l'eina de treball que planifiqui les polítiques de joventut pels propers anys, un conjunt ordenat d'accions i mesures adreçades a la joventut del municipi de Rubí.

5- Per a l'elaboració de l'actual pla s'ha realitzat una avaluació profunda del Pla anterior. Aquesta avaluació juntament amb la diagnosi realitzada ens ha permès identificar els tres àmbits que hem establert com a prioritaris, la salut, l'emancipació i la cultura i l'oci. És en aquests tres on es recullen la majoria de mesures de nova creació.

6- El pla inclou mesures en cinc eixos: 1. Salut i Esports; 2. Cultura, oci i creativitat; 3. Emancipació; 4. Participació i associacionisme i 5. Cohesió i territori.

Vista la proposta de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis a les Persones de data 13 d'abril del 2018 i de l'informe tècnic data 13 d'abril del 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar el Pla Local de Joventut de Rubí per al període 2018-2021.

Intervencions:

La senyora Marta García:

“Gràcies. Doncs, avui portem a aprovació al ple el resultat d'un treball compartit i participat, per a la millora de les polítiques de joventut a la ciutat en els propers tres anys. Un document de planificació estratègica que recull la diagnosi de la joventut de Rubí en tots els àmbits de la vida, per donar resposta a les prioritats detectades amb un pla d'acció, i definir les oportunitats que hem d'oferir a la ciutat. Aquest pla de treball s'ha elaborat directament per l'equip tècnic de Rubí Jove, a qui agraïm molt l'esforç, i a tots els serveis implicats, que també han format part de la fase d'avaluació i la fase propositiva.

Tot plegat s'ha fet, com es va explicar quan es va presentar inicialment per junta de portaveus, en base a cinc aspectes metodològics: l'avaluació del pla anterior; la diagnosi actualitzada de la situació dels joves de Rubí; tenint en compte el Pla nacional de joventut de Catalunya, que es desplega de la llei 33/2010, de les polítiques de joventut de Catalunya, que ens han marcat una mica la metodologia i la coherència vers el nostre pla; generant la participació ciutadana del propi col·lectiu; i amb la coordinació amb els serveis de l'ajuntament.

De l'avaluació de l'anterior pla, tant tècnics com el propi col·lectiu coincideixen en què tenia una visió molt àmplia, tenia set eixos de treball, de les necessitats dels joves de Rubí i totes les seves mancances a la ciutat. Es va, per tant, desplegar un pla d'acció utòpic, una mica utòpic, que abordava tot i que era difícil d'executar. Sense menystenir el pla anterior, tot al contrari, tenint-lo de referència, s'ha apostat aquesta vegada per un pla molt més realista, posant de relleu les accions més demandades pels joves i les que s'han detectat per la diagnosi.

De la diagnosi es desprenen uns objectius clars: les dades obtingudes ens apunten a temes a treballar prioritàriament, indicadors que determinen les línies estratègiques a destacar i a concentrar esforços. Per una banda, la salut. Ha sortit molt el tema de la salut. Temes emocionals, trastorns vinculats a temes emocionals. Ens diuen els joves que els tallers que fem des de Salut Pública estan molt bé, però que estan..., s'han de renovar i s'ha d'actualitzar molt el tema de les emocions. La informació la poden trobar per internet, però la gestió de les emocions és el que els preocupa més.

El tema de l'assetjament, el tema del *bullying*, tots aquests temes han sortit moltíssim.

L'emancipació, en el sentit ampli del desenvolupament d'aquesta etapa. També l'oci i la cultura, que a Rubí ja podem dir que els joves han canviat una mica el discurs. Ja s'ha vist en els darrers anys un pas endavant en els joves. Són els propis joves els que volen crear cultura i oci a la ciutat, amb les seves iniciatives, propostes i interessos.

De la llei i les polítiques de joventut de la Generalitat, es conforma l'estructura i contingut del nostre pla. El pla, per tant, inclou cinc eixos. D'aquests cinc eixos, es destacaran els més importants que he citat abans: salut i esports, cultura, oci i creativitat, emancipació, participació i cohesió al territori.

De la participació, es contempla la diversitat de propostes que ja es recullen en un àmbit prioritari des de l'inici de mandat, amb la Taula d'oci i cultura juvenil. I també es conclou amb la demanda d'una taula de joventut per avaluar el pla sencer, atès que no ha acabat de tirar el consell de joventut, es va intentar i no ha acabat de funcionar. Llavors, ens han demanat una taula per anar avaluant.

També, i en un altre tema cabdal, com deia, de la salut, crear una comissió específica per treballar els temes de salut jove, que nosaltres hem fet el retorn que la proposta podria ser incorporar-la, aquesta comissió, en el marc del Consell de salut, que ja funciona, i que es va aprovar per aquest ple impulsat per Iniciativa per Catalunya i altres grups, jo diria que es van adherir altres grups a aquesta moció. Pensem que cal unificar espais de participació amb el conjunt de la ciutadania i amb els temes de ciutat.

Durant el procés d'elaboració del pla s'ha comptat amb els joves, amb una jornada propositiva i amb una altra de retorn del pla d'acció, on es va fer una esmena en l'àmbit de l'esport i que hem incorporat. Els joves demanen que les beques esportives, aprovades per aquest ple i a proposta del grup del PDeCAT, ens proposen que no siguin fins els 18 anys sinó que mirem de calcular perquè arribin fins els 29-30 anys. És una demanda perquè tenen una situació econòmica en què també van justos, i si van exercint l'activitat esportiva els aniria molt bé.

Estem convençuts que aquest pla contempla la voluntat del col·lectiu, que ha tingut l'oportunitat de participar i proposar, no només a les jornades sinó a les xarxes socials, fins l'últim moment, del retorn del document del pla.

I finalment, i imprescindible, la necessària coordinació amb els diferents serveis de l'ajuntament, de les entrevistes a persones clau també s'extreuen els temes d'interès. Ha sortit la música, el lleure, la formació, i ens ha permès donar a conèixer demandes i necessitats dels joves des de la visió dels tècnics d'altres àrees, i també d'altres serveis, i valorar de forma transversal per acordar la viabilitat de les accions. Una acció nova, per exemple, fruit de la diagnosi i que s'articula coordinadament entre serveis, és el projecte de medi obert, que s'inclou dins de l'eix de cohesió i territori, i que pretén un acompanyament als joves de Rubí.

Com deia, aquest pla és realista i representatiu dels joves, i totes les propostes estan contrastades tècnicament per garantir la màxima execució i compliment. Moltes accions seran liderades directament per l'equip de Rubí Jove, tot i que provenguin de la col·laboració o de l'assessorament d'altres serveis, i pensem que això –la transversalitat– facilitarà el funcionament estable d'activitats que demanen els joves.

Pensem que és un bon pla, que respon a les expectatives, a l'estructura i contingut que ens demana la Generalitat, ens han felicitat pel document, i que s'ha centrat en la voluntat i participació dels joves, donant-los veu en el desenvolupament de les polítiques de ciutat, i tenint en compte també el col·lectiu adolescent, menors d'edat que també han pogut participar i que no tenen cap espai d'incidència vinculant. Respecte a aquesta edat, s'ha creat recentment el Consell d'adolescents com a continuïtat del Consell d'infants i, per descomptat, farà pont i vincle amb aquesta nova taula jove que farà el seguiment d'aquest pla.

Finalment dir que tot i les inquietuds expressades pel Grup d'Esquerra Republicana a la comissió informativa, i també en diverses consultes que ens heu fet, atenent al procediment d'aquest pla, que s'havia acordat, així com per la consulta dels tècnics habilitats que ens han orientat normativament del procés, no creiem necessària la retirada de l'aprovació del pla, ja que considerem que hem procedit amb les fases en què s'havia de desenvolupar. Creiem que es tracta d'un document encertat, que es pot anar millorant, que és flexible, és a dir, en aquests eixos, si anem incorporant diferents accions, no hi haurà cap problema, i el que per a nosaltres és més important: s'ha dissenyat des de i pels propis joves, s'ha dissenyat des de i per l'equip especialitzat en polítiques de joventut de l'ajuntament, que en tot moment dona veu als joves també durant tot l'any.

Totes aquestes modificacions, per tant, que es vulguin fer, que es vulguin incorporar per voluntats polítiques, es faran com s'han fet al llarg d'aquests tres anys, que s'han incorporat i contemplat en funció del que els joves demanen, i ajustant-se al que podem fer. Per tant, compto amb el vostre suport, amb el suport del ple, atenent a aquest respecte que mereixen els joves de Rubí, que hi han incidit de manera molt vinculant en aquest pla estratègic. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Bé, nosaltres ens abstindrem en aquest pla, no perquè no valorem positivament la feina de participació que s'ha fet, que s'hagi donat veu als joves. Potser hauríem de mirar d'aplicar el mateix mètode a la resta de projectes de l'ajuntament, segurament tots plegats estaríem més contents i buscaríem més el consens. En qualsevol cas, en aquest cas s'ha fet.

Nosaltres hem sigut molt crítics amb les polítiques de joventut, perquè van ser pràcticament inexistents durant la primera dècada del govern socialista. És veritat que en els últims anys hi ha hagut una millora, i també cal dir-ho. Agrair, per tant, la feina tècnica de l'Àrea de Joventut, que ha liderat aquest projecte.

És evident, com vostè ha dit, regidora, que un pla de joventut tampoc no pot demanar la lluna en coses que segurament són molt transversals d'ajuntament, sinó que ha de focalitzar-se en allò que realment pot fer l'Àrea de Joventut, que suposo que en aquesta línia la Generalitat, com vostè diu, els ha felicitat, no ho sabem. En qualsevol cas, segurament, si a dia d'avui, si no ha canviat la tendència, és que els joves de Rubí no volen, un cop s'emancipen, mantenir el seu projecte vital a la nostra ciutat, sinó que majoritàriament preferirien marxar de la ciutat, segons les enquestes a què els últims anys ha tingut accés, fetes pel propi ajuntament. No sabem si hi ha hagut una certa millora, és possible, però en qualsevol cas, Rubí no és una ciutat atractiva per als joves. I no ho és segurament per qüestions que aquest pla no pot resoldre ni que volgués. La manca d'habitatge de protecció oficial per a joves, la manca d'equipaments esportius, que tenim una ràtio molt inferior a la que pertocaria per importància de la ciutat i per població, que també fa que les oportunitats que tenen els joves per desenvolupar-se a nivell esportiu estiguin molt limitades. I també altres iniciatives potser més lligades a la cultura o a l'emprenedoria, que tampoc no s'estan duent a terme i que es podrien implicar.

Lògicament, a aquest pla nosaltres, com que som crítics amb les polítiques que s'han fet els últims anys, no hi donarem suport, estarem amatents a què es fa efectivament durant els propers anys, i per això ens hi abstindrem, però tampoc no votarem en contra perquè sí que veiem que hi ha hagut aquesta voluntat de participar que, hi insisteixo, no s'està aplicant en cada projecte. Sí que hi ha hagut més voluntat i una feina feta per part de l'Àrea, i per tant, nosaltres donem aquest vot de confiança a través de l'abstenció, perquè porten vostès manant des de fa divuit anys i les polítiques de Joventut també brillen per la seva absència en aquesta ciutat. Gràcies.”

La senyora García:

“Bé, bona tarda a tots i a totes. Nosaltres volem aprofitar l'aprovació d'aquest pla, el qual votarem a favor, hi donarem suport, en primer lloc per felicitar l'equip tècnic de Joventut i de Ciutadania, que van venir a la comissió informativa de l'àrea i ens van explicar com s'havia elaborat, i ens van fer cinc cèntims d'aquest pla, i els felicitem perquè ens va semblar que coneixien en detall el pla i, per tant, ens va donar la impressió que l'han treballat i que creuen en ell, com a mínim des d'aquesta part tècnica.

Ens nodrim molt d'aquesta percepció per valorar-ho, i sí que creiem que hi ha dos aspectes que, comparant-ho amb el pla anterior. Cal destacar aquest esforç per fer-lo de manera participativa. Nosaltres compartíem amb el regidor Víctor Puig aquesta petició que moltes altres decisions en moltes altres àrees s'haurien de prendre també introduint aquest mecanisme de participació, per tant, ens felicitem que en aquest cas hagi estat així. Entenem que tot projecte o tot procés participatiu és millorable, i potser en temps hi ha hagut alguns buits, o al final hem hagut de córrer en la tramitació d'aquest pla, però en tot cas esperem que això ens serveixi com a aprenentatge, i ho puguem posar al saldo positiu.

I també ens va semblar molt important el fet que totes les accions que es detallaven en el pla estiguessin consensuades amb aquelles àrees tècniques que les han de portar a terme al final, i que per tant, donen una mica de seguretat o donen més credibilitat al fet que es pugui executar el pla. En tot cas, creiem que és una bona eina, i el que esperem és que els joves tinguin més sort amb aquesta taula de joves de la que hem tingut els regidors i regidores en altres espais de participació, altres taules que s'han creat, que no han acabat de funcionar. Esperem que els lideratges, tant tècnics com polítics, creguin també en aquest pla i el desenvolupin, i que quan l'haguem d'avaluar puguem dir que el percentatge d'execució ha estat elevat.

El senyor Sánchez:

“Gràcies. En primer lloc, sumar-nos a la felicitació a l'equip tècnic. Ho he dit en el seu moment, creiem que ha fet una gran feina, un gran treball, i això ens reafirma encara més en el nostre discurs que un dels principals valors que té aquesta casa és precisament les persones que treballen en ella, i que moltes vegades políticament són menystinguts o apartats de tasques de responsabilitat o, com en aquest cas, de crear un pla de joventut, no?”

Anant en concret al Pla de joventut, creiem que és un bon pla, que és un pla que està ben treballat, que està participat, que és molt important. Creiem que és una molt eina en mans de la ciutadania, però que tenim el problema que políticament tenim molts dubtes que pugui ser executat. Creiem que al final el Pla de joventut també el que ens mostra en la seva diagnosi, en les seves propostes, és que tenim una ciutat amb moltes mancances, i amb el que nosaltres entenem una manca de lideratge per poder afrontar-les. Per tant, votarem a favor del pla, perquè ens sembla un pla coherent i ens sembla una eina molt útil, però som bastant escèptics en què realment pugui arribar a concretar-se molt d'aquest pla en les mans en les que està. Per tant, una bona eina en unes males mans. Gràcies.”

La senyora Martín:

“Bé, primer demano que em disculpin, no tinc gaire veu, però ho intentaré. Avui, per fi, portem al ple el Pla local de joventut, un document que considerem tècnicament bo, com ja han dit els companys que m'han precedit, però que per a nosaltres no acaba d'abordar el que des de la nostra perspectiva hauria de ser una prioritat en matèria de joventut.

Abans, però, com ja ha explicat la regidora, vam demanar a les comissions informatives que s'ajornessin els terminis d'aportacions i no ho han acceptat, quan sovint en altres plans hem estat mesos i mesos discutint-ne, i l'hem hagut de ventilar en nou dies, amb el document de veritat a la mà nou dies, i alguns canvis d'última hora, i això denota una mica de falta de consideració.

Pel que fa al pla participatiu, està bé, que sí, que hi ha hagut una participació en aquest pla, però que nosaltres considerem escassa. Ha estat un dia de pluja d'idees entre els joves de tot

s'hi val, tot hi cap, i un altre dia de retorn. Només hi eren dues entitats, on, per cert, la regidora deia que s'havia fet una esmena i les JERC vam fer, centenars no, però moltes aportacions en aquella jornada de retorn, on va haver-hi un debat molt interessant, però no ens va donar temps per analitzar el document que se'ns estava en aquell mateix moment, per fer aportacions en aquell mateix moment.

Tot i així, reitero el que ja els he dit, els vaig dir aquell dia, els vaig dir a la comissió informativa i els torno a dir ara: que és un pla realista, que toca de peus a terra, que per a nosaltres falta una mica un intent d'anar més enllà per resoldre els grans problemes, per exemple, d'emancipació juvenil, però que segur que assenta les bases per desenvolupar-ne un altre de més ambiciós, de cara al 2021, i restem a l'espera també que responguin les aportacions que hem fet durant aquesta setmana. Gràcies.”

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (VR), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez), 1 (M. Dolores Marín Laraño), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño)
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 1 (CDC).

La proposta s'aprova per majoria absoluta.

13.- APROVACIÓ INICIAL PROJECTE DE MILLORA SEGURETAT VIÀRIA. C-1413, BP-1503 I POLÍGON DE LA LLANA Exp. 70/2018/TERRITORI-E

Vist el “Projecte de millora de la seguretat viària: C-1413, BP-1503 i polígon de la Llana” de data desembre 2017, redactat per Joan Macarro Ortega amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 269.644,08€ (222.846,35€ més 46.797,73€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al “Document núm.1 Memòria i Annexos” és la modificació del traçat del carril bici al polígon industrial de la llana i en el tram comprès entre la carretera BP-1503 i la carretera C-1413a, per tal de millorar la seguretat viària i d'acord amb les conclusions de l'estudi de mobilitat realitzat en l'àmbit de projecte.

Segons l'informe tècnic municipal emès pel director de l'Àrea de Serveis Territorials de data 7 de març de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i Consejo 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014) i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLRMLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'altra banda, en tant que el projecte discorre pels jaciments arqueològics "Q9-Jaciment de Can Polit" i "Q10-Jaciment cas i Moli de la Bastida" inclosos al Catàleg i Pla especial de protecció del Patrimoni Arquitectònic, Arqueològic i Natural de Rubí, es tenen en compte aquestes circumstàncies en el projecte.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 19 de març de 2018, l'informe tècnic del director de l'Àrea de Serveis Territorials de data 7 de març de 2018 i l'informe jurídic de data 15 de març de 2018 que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte de millora de la seguretat viària: C-1413, BP-1503 i polígon de la Llana" de data desembre 2017, redactat per Joan Macarro Ortega amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 269.644,08€ (222.846,35€ més 46.797,73€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini

durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Capolat:

“No sé si la senyora alcaldessa ho té a bé, però s’han de votar cadascun d’aquests expedients individualment. En tot cas, potser els que vulguem intervenir farem una intervenció amb relació a tots els projectes que es porten a presentació, almenys així ho faré jo. No sé si algun grup minoritari vol prendre la paraula abans, o començo jo. Val, doncs, començo jo. Minoritari, vull dir més minoritari que el nostre, eh? S’entén. Perquè nosaltres som minoritaris, eh? Ens sentim còmodes aquí, eh?”

Bé, per no allargar-me, mira, ens trobem una altra vegada amb un ple on es porten, en aquest cas set projectes d’inversió, que es porten a aprovació fonamentalment perquè no hi ha consignació pressupostària i és ben probable, com s’ha fet en anys anteriors, que a través dels romanents del pressupost anterior, dels romanents de Tresoreria, es puguin fer modificacions pressupostàries i s’incorporin aquestes inversions, i, per tant, es puguin executar.

Nosaltres ja ho vam dir en altres anys, l’any passat i el primer: ens sembla una manera poc eficient de plantejar-se les inversions d’aquesta ciutat, que hagin d’estar sempre pensades per fer amb romanents de Tresoreria. El que nosaltres no farem mai, i ja ho vam fer en el ple similar en què es van portar projectes a aquesta taula, és votar en contra de projectes que tenen la voluntat de millorar aspectes que la nostra ciutat necessita. En aquest cas, doncs, fonamentalment aspectes de via pública i millora d’equipaments. Solament recordo un cas en què ens vam abstenir, o hi vam votar en contra, perquè ens semblava que fer una plaça o un lloc on la gent no hi va, era tirar els diners.

Però bé, avui se’ns porta a aprovació vuit projectes, per un muntant d’una mica més de 2 milions d’euros, que en la realitat no sabem exactament per què són aquests i no són uns altres. Nosaltres sempre hem criticat una mica la forma de gestionar que té l’actual govern, per què? Doncs, per coses com aquestes, no? No sabem mai per què aprovem uns projectes, que segurament són necessaris, i no n’aprovem uns altres que també deuen ser necessaris, però com que no hi ha cap pla director d’inversió en infraestructures o en equipaments, anem una mica, ens dona la sensació a nosaltres, a respondre necessitats puntuals d’alguns que, potser, tenen més capacitat de pressionar que altres, i per tant, alguns veuen realitzades aquelles aspiracions que tenen i altres no. Això ens ho hauran d’explicar algun dia, per què són aquests i alguns altres no.

Ens trobem també de vegades que hi ha plans directors d’alguns temes, per exemple, el Pla director de polígons, que incorpora intervencions en infraestructures, i no sabem a vegades

trobar-los aquí, en aquests plans d'inversions que ens van presentar, o en aquests projectes executius que es van presentant any rere any. Per tant, quan vostès tenen plans, tampoc després, a les inversions que tenen previstes fer, les trobem relacionades en els pocs plans que poden tenir. I clar, aquesta manera de funcionar, ja ho vam dir en altres ocasions, no l'acabem d'entendre –no l'acabem d'entendre. A les ciutats, normalment, la política d'inversions es treballa consensuadament amb els grups municipals, es busca l'acord, no es porten els projectes ja executius a ple sense haver tingut un espai on poder discutir quines necessitats són prioritàries per a la ciutat i quines no, i arribar a un consens, el màxim que es pugui, amb el conjunt de grups que estem presentats aquí. Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquests projectes, però posem en evidència aquesta manera de gestionar que, per a nosaltres, és sorprenent.

I una última qüestió d'un projecte en concret que surt aquí. Aquí surt un projecte d'inversió que és necessari, com tots els altres, però aquest especialment, que és la millora o l'adequació d'un espai d'ampliació del centre especial, d'educació especial, de Ca n'Oriol, val? Això és una inversió que l'ajuntament farà, els diners d'aquesta ciutat es destinaran a fer això, quan la competència per fer aquesta intervenció correspon a la Generalitat de Catalunya. Entenc que en algun moment el govern de la ciutat haurà arribat a algun acord amb la conselleria d'Educació perquè, si bé ara no, però en algun moment de la història, aquests diners que nosaltres avancem en una obra que, de ben segur s'han posat d'acord, i ho sabem, amb la conselleria, reverteixi una altra vegada en la ciutat i puguin ser aprofitats per a altres necessitats tan importants com aquesta que avui ens porten a aprovació. Moltes gràcies.”

La senyora Gascón:

“Bona tarda a tothom. Nosaltres també farem una intervenció per a totes les inversions. Bé, una mica alguns dels projectes sí que estem també d'acord amb Iniciativa, que no se sap ben bé per què són prioritaris respecte d'altres, però en tot cas, entenem que això és decisió de l'equip de govern. Sí que hi ha dos projectes que són resultat de negociacions. Un és l'ampliació del centre especial de Ca n'Oriol, que ho vam negociar l'any 2015 amb el PSC, en el que es va acordar que si la Generalitat no aportava els diners, doncs, ho assumia l'ajuntament i, en tot cas, ens sembla bé la proposta que planteja el Grup d'Iniciativa, que en el futur hi hagi un retorn en aquest sentit.

I després, l'altre projecte és la reforma del Servei Local de Català, que també va ser un compromís amb aquest servei. Estem contents, doncs, que tiri endavant, ens sembla bé el projecte.

Llavors, volíem comentar també un últim projecte. Mentre que a tota la resta votarem a favor, ens abstindrem en el projecte d'ampliació de la xarxa de semàfors del carrer Cadmo, perquè entenem que ja que es fan les obres i s'obren els carrers, s'hauria d'aprofitar per ampliar les voreres, perquè és precisament un dels carrers més utilitzats per la ciutadania per moure's de cantó a cantó de la ciutat respecte a la riera, i a més a més, és on hi ha les pitjors voreres, o de

les pitjors voreres del poble. Llavors, nosaltres presentarem al·legacions perquè s'incorpori aquest aspecte, i aprofitar que s'aixequen carrers per fer la inversió i no, d'alguna manera, perdre diners a llarg termini.

A més a més, ampliar voreres voldria dir perdre un dels carrils en un tall del carrer, ens ho mirem mirat i és possible que, canviant en dos carrers el sentit de la circulació, és possible ampliar les voreres i complir també amb els criteris d'accessibilitat. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Nosaltres, no com a minoritaris però fins ara em sembla que érem el primer partit de l'oposició, no sé si ho seguim sent perquè em sembla que som tants regidors d'Esquerra com regidors no adscrits ja, ja no sé en quina situació ens trobem. Faig broma perquè a les coses a vegades se'ls ha de treure una mica de punta perquè la situació no és per riure, però bé, nosaltres no farem una intervenció única, el que farem serà, a cadascuna de les votacions, votarem a favor o no, i després tenim preparades un parell d'intervencions, i l'excusa per la qual ho farem de manera diferent és perquè farem dues persones diferents les intervencions.

Només dir que, com a exemple, en aquesta primera, i sense entrar en profunditat però seguint la línia que deia el fins ara portaveu d'Iniciativa, cal un pla director d'inversions, està clar, perquè no passi com, per exemple, en l'anterior ple, que hi havia un veí del carrer Puigmal que tenia aquestes mancances. Bé, tenir present totes aquestes circumstàncies. Gràcies.”

La senyora Mas:

“Sí, bona tarda, alcaldessa. Gràcies. Bé, amb relació a la proposta d'aquests vuit projectes que portem avui a aprovació, és veritat que són projectes que són heterogenis, però que tenen un element comú, i és que tots són necessitats, venen a resoldre necessitats que té la ciutat. Efectivament, la consignació pressupostària vindrà a través d'incorporació de romanents, de modificacions de crèdit o del crèdit que ja està aprovat.

També crec que és important ressaltar, ja ho han dit des de l'AUP, que no són projectes tots que els hagi decidit aquest govern de manera unilateral, sinó que hi ha tres d'ells que estan acordats amb la resta o amb alguns dels grups de l'oposició, com per exemple la reforma del carrer García Lorca, amb el partit de Ciutadans; el centre d'educació especial, com ha comentat l'AUP, amb ells i segurament amb algun altre més; i la reforma del Servei Local de Català, que jo crec que era un compromís àmpliament aquí assumit entre la majoria de grups.

Com deia, també hi ha altres que són importants o que són pràcticament d'obligat compliment, com és la reforma de les dependències, la millora de les dependències de la Policia municipal, i ens queden dos o tres projectes, per exemple el de millora de la seguretat viària, que és necessari per acabar de lligar el trosset del carril bici per seguretat, i dos o tres projectes més

que creiem que són necessaris per tirar endavant coses importants per a la ciutat, sobretot si afecten a entitats.”

La senyora Gascón:

“Sí, només una pregunta. Si no m’equivoco, el projecte del sector H, la meitat del cost de la inversió l’han d’assumir els veïns. Si no ho he entès malament, del projecte. O no era així? La meitat. Només preguntar si els veïns en són conscients, i bé, que no agafi per sorpresa, com sol passar en altres qüestions que ja sabem.”

La senyora alcaldessa:

“Una qüestió, perquè igual m’he perdut i com que és... El centre d’educació especial, amb el Departament d’Educació, o d’Ensenyament ara, no hi ha cap acord. L’acord que hi ha és que ens ho deixen fer, perquè amb el Decret d’educació inclusiva el que no volien eren que féssim res, perquè entenien que amb el projecte que hi ha, amb el Teresa Altet, era suficient. Evidentment, això tenia la negativa de la direcció del centre d’educació especial, perquè ells entenen que no tenen l’espai suficient, i de fet, aquella escola, aquell centre, no està pensat per a la matrícula que té en aquest moment. Com que el compromís, de fet va ser un compromís pressupostari amb l’AUP aquest tema, del primer any, era que si no arribàvem a un acord amb el Departament d’Ensenyament aquell any, l’any següent l’incorporaríem, i això és el que hem fet.

He de dir que amb el Departament n’hem parlat i hem dit, i en algun moment anem recordant que farem aquesta inversió i que demanarem, però en tot cas el nostre compromís era fer l’ampliació, no a màxims, vam acabar d’arribar a un acord de projecte amb la direcció perquè puguin estar en millors condicions de les que estan. És que m’he despistat un moment.”

El senyor Capolat:

“Sí, em consta. A més, l’explicació que vostè ha donat em consta. A més, aquest tema s’ha parlat amb la plantilla escolar municipal, i en presència de l’inspector de zona, i l’únic que posava sobre la taula era que nosaltres, com a ciutat i com a inversors públics d’aquesta ciutat, quan fem una inversió que li competeix a una altra administració, malgrat que ens donin el permis per poder-la fer, haurem d’intentar resoldre aquesta situació, aquesta, diguem-ne, cosa no formalment ben feta, perquè per la mateixa lògica que s’ha fet això ens poden anar dient que no a altres necessitats i nosaltres no les assumim.

Per tant, intentem, és l’únic que proposava, que aquest acord, que en el seu moment, vostè ho ha explicat molt bé, hi va haver una negociació pressupostària amb els companys de l’AUP, però que ara que ja hem decidit tenir el projecte, avui l’aprovaré i aviat tindrem recursos per poder-lo fer, en algun moment ho posem això sobre la taula, si més no per veure quan es poden donar aquestes situacions i quan no, perquè si no, ens passarem a fer inversions que no

tenim diners per fer-les, o que els diners que tenim no necessàriament han de ser per a això, perquè és d'altres administracions.

I amb relació a la intervenció que ha fet la portaveu –bé, la portaveu no, que ja ho han canviat avui– la regidora d'Urbanisme o de Territori –encara ho ets, no?, sí– doncs, és cert, hi ha inversions d'aquestes que venen d'acords que s'han pres, o bé en negociació amb alguns partits en l'àmbit pressupostari, o bé per acords de ple. Jo al que em referia era a què hi ha aquestes situacions, hi ha d'altres, hi ha acords de ple que s'han pres per unanimitat i que tenen a veure amb inversions, que no estan contemplats ni sabem si es contemplaran. Poso un exemple: en temes d'accessibilitat, aquí es va aprovar per unanimitat posar un seguit de semàfors adaptats per a persones amb dificultats de visió, i no sabem si això entrarà l'any que ve o entrarà d'aquí a dos. Per què? Perquè no tenim plans directores d'inversions que ens diguin quin ha de ser el trajecte que fa una aprovació d'una inversió en un ple, i quan s'aprovarà, entens?”

La senyora alcaldessa:

“Aquesta qüestió concreta, per seguir el seu exemple, ara recordo que un dia li va passar..., no, va ser el mateix amb la senyora Mireia Gascón. Justament aquesta inversió concreta està en aquest pla d'inversions la proposta, que jo li preguntava al portaveu si ja s'havia enviat el document i sembla ser que no, però el tema del semàfor, l'acústica del semàfor, està contemplat. De fet, ho van dir votés també en la primera reunió que es va fer, i vam intentar incorporar tot allò que es va pactar en aquella reunió.

Certament, encara no s'havia fet el document perquè a nivell tècnic també es necessita temps per anar ajustant romanents de tresoreria i qüestions de procediment. En tot cas, jo entenc que es passarà aquest document ja, i que estarem en condicions de veure si en la relació està tot allò que considerem que necessitem o no a nivell de ciutat.”

El senyor Capolat:

“Doncs, m'alegra saber que el primer exemple que poso ja està acordat i això ens va bé per a tota la ciutat, i per tant, és un motiu *de honda satisfacción y de orgullo*. Li posaré un altre exemple: la inversió en la protecció dels contenidors dels senglars en les zones d'urbanitzacions. Això com està? Rebrem el document aviat o haurem d'esperar un pla director? És una malesa però que demostra una realitat, al nostre entendre, que és la falta de planificació. Moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Aquí no estarem d'acord, senyor Capolat.”

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

14.- APROVACIÓ INICIAL DEL PROJECTE EXECUTIU DE FORMACIÓ DE PLATAFORMA I UBICACIÓ DE CASETES PROVISIONALS DE VESTIDORS I BAR EN EL TALÚS NORD-EST DEL CAMP DE FUTBOL DEL 25 DE SETEMBRE EXP. 73/2018/TERRITORI-E

Vist el "Projecte executiu de formació de plataforma i ubicació de casetes provisionals de vestidors i bar en el talús nord-est del camp de futbol del 25 de setembre", redactat per Rafael Perez Moreno, arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 219.524,07€ (181.424,85€ més 38.099,22€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria i Annexos" és descriure les obres per a dur a terme l'execució de la nova plataforma situada al talús nord-est. Situar les casetes existents reparades, adequades i modificades, a més de la realització de totes les instal·lacions necessàries per al correcte funcionament del camp, fins a la finalització de les possibles obres de les noves dependències del camp.

Segons l'informe tècnic municipal emès per la coordinadora de l'Àmbit d'Obra i Espai Públic de data 20 de març de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i Consejo 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014) i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la

seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 20 de març de 2018, l'informe tècnic coordinadora de l'Àmbit d'Obra i Espai Públic de data 20 de març de 2018 i l'informe jurídic de data 20 de març de 2018 que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte executiu de formació de plataforma i ubicació de casetes provisionals de vestidors i bar en el talús nord-est del camp de futbol del 25 de setembre", redactat per Rafael Perez Moreno, arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 219.524,07€ (181.424,85€ més 38.099,22€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Puig:

"Gràcies, bona tarda de nou. Bé, jo no m'havia preparat una intervenció única, sinó que en alguns temes voldríem fer alguna aportació, en altres no. No tenim res en contra del projecte anterior, de millorar la seguretat viària al polígon, al contrari, però sí que volem destacar una mica el que ja s'ha dit, que és la falta d'una coherència amb relació a aquests projectes, i aprofito aquest en relació amb el camp de futbol del 25 de Setembre, perquè és una inversió de gairebé un quart de milió d'euros, que no sabem ben bé a què respon, especialment tenint en compte dues coses: primer, que és un projecte d'alguna manera provisional, que fins i tot és fins a la finalització de possibles obres de noves dependències del camp, per tant, nosaltres, com a mínim, no tenim coneixement de futurs plans, per tant, és una obra d'un quart de milió d'euros, i aquí posa «d'unes possibles obres en el futur». No sabem si les coses s'han de fer d'aquesta manera, gastes un quart de milió d'euros aquí, i no sabem si el dia de demà d'això farem alguna cosa o no.

Evidentment, nosaltres posem la lupa en aquest projecte perquè el seu regidor d'Esports era president de l'entitat, i tenim altres equipaments, com per exemple Can Mir, que té un camp de futbol, que té un projecte social molt interessant, i que, en canvi, és un camp de terra.

Jo no dic que s'hagin de comparar o quin és prioritari o quin no és prioritari, però a nosaltres ens xoca que hi hagi un club que no té ni uns mínims per jugar a futbol, i que en canvi hi hagi un club que, concretament, i no vol dir res però concretament és el club que presidia el regidor d'Esports, que aquí sí que podem destinar un quart de milió d'euros a una cosa que, a més a més és temporal, fins una futura obra, que encara vindrà més, no? Bé, segurament és molt necessari i segurament també hi estariem d'acord, però si tot això estigués enfocat en una línia d'entendre per què es fa una cosa en un lloc i no en un altre, i hi hagués un projecte definit, un projecte que estaria bé que incorporés el conjunt dels equipaments esportius, perquè, hi insistim, tenim molta manca d'equipaments esportius, en lloc de dedicar diners a millorar equipaments que ja funcionen, potser es podrien destinar diners justament a pal·liar la manca d'equipaments esportius.

Respecte d'aquest punt res més. Nosaltres ens hi abstindrem.”

La senyora Mas:

“Sí, gràcies de nou. Jo crec que la referència al regidor d'Esports ha estat una mica fora de lloc, l'al·lusió a què ha sigut vicepresident, precisament perquè en el moment que va prendre possessió de regidor en aquest plenari va cessar, perquè no hi haguessin males interpretacions. Mai a la vida s'ha fet aquí cap al·lusió a una regidora que era part de l'Associació Casino o de l'Associació Sant Antoni Abad, dient que no podia intervenir demanant millores per al Casino, pel fet que ella participava d'això. Crec que hauríem d'anar una mica en compte amb aquestes coses.”

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (VR), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez), 1 (M. Dolores Marín Laraño), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño)
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 1 (CDC).

La proposta s'aprova per majoria absoluta.

15.- APROVACIÓ INICIAL DEL PROJECTE “ARRANJAMENT DE LES ZONES VERDES DEL SECTOR H, DE RUBÍ“ EXP. 76/2018/TERRITORI-E

Vist el projecte “Arranjament de les Zones Verdes del Sector H, de Rubí“ de data juny de 2017, redactat per Francesc Camps Palau, Arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 307.278,50 (253.949,18€ més 53.329,33€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria i Annexos" "reordena, adequa i repara set àmbit d'enjardinat i accessos per a vianants que travessen i rodegen aquest sector, situat a l'extrem nord-est de la ciutat. El conjunt d'àmbits, comprèn els espais intersticials formalment inconnexes entre sí, que permeten la circulació de vianants entre la trama edificada del sector, be sigui per atravessar-lo, be sigui per comunicar les seves parts o fins i tot per vorejar-lo a la seva part inferior. En tres d'aquests àmbits s'actua directament sobre la calçada, millorant la distribució i les característiques d'accessibilitat dels passos de vianants que queden inclosos en ells.

Segons l'informe tècnic municipal emès per l'arquitecta del servei de Projectes i Obres de data 12 de març de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests, d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), l'article 233 de la Llei estatal 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE de 26 de febrer de 2014, i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLRMLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'esmentat informe tècnic de data 12 de març de 2018 que -a efectes de motivació- es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS) posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 22 de març de 2018, l'informe tècnic de l'arquitecta del Servei de Projectes i Obres de data 12 de març de 2018 i l'informe jurídic de data 22 de març de 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el projecte "Arranjament de les Zones Verdes del Sector H, de Rubí" de data juny de 2017, redactat per Francesc Camps Palau, Arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 307.278,50 (253.949,18€ més 53.329,33€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

16.- APROVACIÓ INICIAL PROJECTE DE REFORMA DE LES DEPENDÈNCIES DE LA POLICIA MUNICIPAL DE RUBÍ_ PU-3-2018 EXP. 80/2018/TERRITORI-E

Vist el Projecte de reforma les dependències de la policia municipal de Rubí" de data març de 2018, redactat per Rafael Pérez Moreno amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 198.930,96€ (164.405,75€ més 34.525,21€ del 21% d'IVA)

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria i Annexos" és detallar, amidar i pressupostar les actuacions proposades donat el mal estat de conservació d'alguns elements, la necessitat d'actualitzar algunes instal·lacions tan el l'àmbit estètic com funcional així com a adequar a les noves normatives les dependències de la Policia Local.

Segons l'informe tècnic municipal emès pel director de l'Àrea de Serveis Territorials de data 21 de març de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i Consejo 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014) i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLRMLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula

la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 23 de març de 2018, l'informe tècnic del director de l'Àrea de Serveis Territorials de data 21 de març de 2018 i l'informe jurídic de data 22 de març de 2018 que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte de reforma les dependències de la policia municipal de Rubí" de data març de 2018, redactat per Rafael Pérez Moreno amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 198.930,96€ (164.405,75€ més 34.525,21€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Puig:

"Sí. Primer, una prèvia respecte del comentari que ha fet la senyora María Mas. Jo no he fet cap acusació, jo simplement he posat damunt la taula un fet objectiu, i crec no només que és interessant sinó que forma part de la nostra feina com a oposició que aquest tipus de coses se sàpiguen, sobretot quan nosaltres no tenim una explicació de per què es fan unes obres

en un club i no en un altre, o per què es destinen uns diners a millorar un club ja existent, i no a resoldre una mancança en equipaments esportius, que fins i tot estudis de la Diputació posen de manifest. Jo crec que si tenim una ciutat que té una mancança d'equipaments esportius, i a més a més nosaltres, com a oposició, no tenim un pla director, o com sigui, que expliqui per què hi ha unes mancances en uns clubs, per què no en uns altres, per què aquest any enguany es fa aquesta inversió aquí i no allà, i resulta que una inversió força considerable i, a més a més, provisional, que tampoc no acaba de resoldre res, es fa en un club del que el regidor justament abans n'era el president, jo crec que no només és interessant que jo ho destaquï en el ple, sinó que és part de la meva feina. I ja està.

Respecte del punt aquest de la Policia municipal, jo crec que aquest és un nou exemple de com es fan les coses, i jo crec que no es fan les coses bé. I m'explico. A la comissaria de la Policia local de Rubí, segurament el que cal no és un rentat de cara, sinó que es faci de bell nou. Segurament el que necessitaria és una comissaria nova, moderna, adaptada a les necessitats i, sobretot, també adaptada a la nova situació que es viu a Europa amb relació a la seguretat.

Per tant, aquí, en lloc de posar-hi 200.000 euros per fer-hi unes millores, potser el que hauríem d'haver fet és plantejar-nos fer una nova comissaria. Què pot costar una nova comissaria? La comissaria de Sant Cugat, nova, va costar 2 milions d'euros. Només amb els quatre projectes anteriors ja tindríem la meitat de l'obra. Aleshores, nosaltres hi insistim: com que no entenem per què es fa una cosa d'una manera o per què es fa d'una altra, i estem parlant de sumes força quantioses, doncs, nosaltres destaquem que no estem d'acord amb aquesta manera de fer, perquè entenem que no respon a una visió ambiciosa de la ciutat, de les seves mancances, a una planificació professional de les seves mancances, que es vagin solucionant amb el temps. I veiem que any rere any tenim petits projectes, que van fent una millora aquí i una millora allà, però la ciutat continuarà tenint les mancances estructurals que tenia, no només a principi d'aquest mandat, sinó segurament les mateixes mancances que tindríem a principi de tres mandats enrere. Per tant, vostès no es posin nerviosos o no s'enfadin tant amb les intervencions, quan simplement posem damunt de la taula que nosaltres, legítimament, faríem, i faríem molt diferents.

En qualsevol cas, respecte d'això hi votarem a favor, perquè entenem que és una necessitat millorar les dependències municipals, però facin una ullada, amb els cinc projectes aquests ja tindríem una comissaria nova. L'any que ve podríem fer tota la seguretat viària que calgués, i l'any següent segurament un equipament esportiu nou, que cal, i no petits pedaços que, francament, no creiem que siguin el millor per a la ciutat. Gràcies.”

La senyora Mas:

“Senyor Puig, va venir a la comissió informativa de Serveis Territorials, on vam explicar totes aquestes informacions? Potser si hagués vingut, tots aquests dubtes haguessin quedat resolts.”

El senyor Puig:

“Ja els vaig dir l'altre dia que no entrarem en aquest tipus d'acusacions, sobretot perquè aquest tipus de coses no s'expliquen en cinc minuts, a corre-cuita i corrents en una comissió informativa que, habitualment, quan no hi ha temes es ventilen en un minut. Creiem que no és seriós i, per tant, això no crec que sigui una justificació perquè vostès ens presentin un pla sense cap mena... Hi insisteixo, a la comissió informativa vostès podien haver explicat quin és el projecte executiu, quin és el pla que proposen aquí, però no respon a cap estratègia de ciutat, no respon a cap negociació política, no respon absolutament a cap visió de ciutat. Per tant, vostè pot fer totes les acusacions respecte a reunions a les que jo no hagi pogut assistir, però en realitat en aquestes reunions no se solucionen les problemàtiques que jo li plantejo, que són molt més de fons que no aquest tipus de política de baixa estofa que vostè practica des de fa tants anys.”

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

17.- APROVACIÓ INICIAL DEL PROJECTE “ADEQUACIÓ DEL CARRER GARCÍA LORCA ENTRE EL CARRER GENERAL PRIM I EL PASSEIG DEL FERROCARRIL ” EXP. 86/2018/TERRITORI-E

Vist el projecte “Adequació del carrer García Lorca entre el carrer General Prim i el Passeig del Ferrocarril”, de data febrer de 2018, redactat per Gemma Reguart Querol, arquitecta, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 198.152,20€ (163.762,15€ més 34.390,05€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al “Document núm.1 Memòria” consisteix en la reurbanització del carrer García Lorca entre els carrers General i Prim i el Passeig del Ferrocarril, per tal de millorar-ne les seves condicions actuals d'accessibilitat i mobilitat.

Aquesta remodelació consisteix en una zona de plataforma única amb prioritat pel vianant, millorant l'accessibilitat donant compliment a la “Orden VIV/561/2010”.

Les xarxes de serveis es renovaran per adequar-les al nou ús i a la nova ordenació, amb un nou enllumenat públic i una nova xarxa de drenatge.

Segons l'informe tècnic municipal emès per l'arquitecta del Servei de Projectes i Obres de data 3 d'abril de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la Llei estatal 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es

transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi bàsic de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 9 d'abril de 2018, l'informe tècnic de l'arquitecta del Servei de Projectes i Obres de data 3 d'abril de 2018 i l'informe jurídic de data 9 d'abril de 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el projecte "Adequació del carrer García Lorca entre el carrer General Prim i el Passeig del Ferrocarril", de data febrer de 2018, redactat per Gemma Reguart Querol, arquitecta, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 198.152,20€ (163.762,15€ més 34.390,05€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

18.- APROVACIÓ INICIAL DEL "PROJECTE D'AMPLIACIÓ DEL CENTRE D'EDUCACIÓ ESPECIAL DE CA N'ORIOI" EXP. 96/2018/TERRITORI-E

Vist el "Projecte d'ampliació del centre d'educació especial de Ca n'Oriol", de data febrer de 2018, redactat per Rafael Pérez Moreno, arquitecto, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 399.986,64€ (330.567,47€ més 69.419,17€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria" *"és descriure les obres per dur a terme l'execució un edifici annex que albergarà quatre aules, magatzem i un lavabo per ús públic, amb previsió per a una futura primera planta, degut a la falta d'espai que pateix el centre atesa la sobre ocupació de les aules per l'elevada demanda d'escolarització en aquest centre."*

Segons l'informe tècnic municipal emès per l'arquitecta municipal de data 10 d'abril de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la Llei estatal 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRCL).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi bàsic de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRCL) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a

comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 12 d'abril de 2018, l'informe tècnic de l'arquitecta municipal de data 10 d'abril de 2018 i l'informe jurídic de data 12 d'abril de 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte d'ampliació del centre d'educació especial de Ca n'Oriol", de data febrer de 2018, redactat per Rafael Pérez Moreno, arquitecto, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 399.986,64€ (330.567,47€ més 69.419,17€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Corbera:

"Bé, bona tarda de nou. La ciutat és conscient d'aquesta mancança i és una bona prioritat, i per això estem també, per detectar quines són les bones prioritats, quines són les necessàries, i el reconeixement, i volia aprofitar, per al centre d'educació especial de Ca n'Oriol i el Teresa Altet, que fan una feina reconeguda per la Generalitat, que s'ha reconegut pel Departament, i ha sigut convidada sovint a xerrades i a explicar el seu projecte d'interrelació entre uns i els altres. En tot cas, també posar de manifest que si aquestes coses passen, i si ens hem de pagar nosaltres l'ampliació de l'escola especial de Ca n'Oriol, si no tenim l'escola del Bosc, és perquè la Generalitat també té un problema de finançament molt important i molt greu, i això hi té a veure, i no podem negar la realitat.

I també un altre efecte, que és el decret d'inclusió, que també té els seus efectes. I el 155 té efectes també en aquest decret, que podem compartir que segurament no tenia el finançament que tots voldríem. Gràcies."

La votació dona el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

19.- APROVACIÓ INICIAL DEL "PROJECTE DE REFORMA INTERIOR DEL SERVEI LOCAL DE CATALÀ" EXP. 97/2018/TERRITORI-E

Vist el "Projecte de reforma interior del servei local de català", de data abril de 2018, redactat per Oriol Castillo Torralbo, arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 363.306,44€ (300.253,26€ més 63.053,18€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria" és la reforma interior de la planta segona de les oficines del mercat municipal. Ús destinat al centre del Servei del Català a Rubí, amb aules, zones d'ús polivalent i espai per a despatxos i sales administratives."

Segons l'informe tècnic municipal emès per l'arquitecta municipal de data 10 d'abril de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s'observa coherència entre aquests d'acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l'article 233 de la Llei estatal 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi bàsic de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 11 d'abril de 2018, l'informe tècnic de l'arquitecta municipal de data 10 d'abril de 2018 i l'informe jurídic de data 11 d'abril de 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el “Projecte de reforma interior del servei local de català”, de data abril de 2018, redactat per Oriol Castillo Torralbo, arquitecte, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 363.306,44€ (300.253,26€ més 63.053,18€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Abadías:

“Buenas tardes. En el mes de marzo se realizó la Comisión del Mercado, al que solo asistimos dos partidos, Veïns per Rubí y nuestro partido. En dicha comisión expusimos realizar las obras necesarias para el traslado de oficinas del ayuntamiento para ahorrar en alquileres. Hablamos del traslado del Servei Local de Català y la reubicación del Servei de Comercio, y ustedes nos presentan solo el proyecto del Servei Local de Català, que nos parece muy bien por las carencias de accesibilidad, pero este proyecto es insuficiente. Consideramos que tendríamos que hacer el proyecto de los dos servicios que queremos trasladar, y el coste sería mucho más económico. Es una cuestión de gestionar mejor los costes de los proyectos, no podemos perjudicar al mercado con obras cada año, y la solución es realizar el proyecto conjunto de todos los locales vacíos que tenemos en el mercado. Bueno, nuestro voto será afirmativo. Muchas gracias.”

La senyora Soler:

“Bona tarda, gràcies. Bé, ens alegrem, com no podia ser de cap altra manera, que després de tantes demandes que hem fet, perquè la necessitat era evident, per fi el Servei Local de Català podrà disposar d'un espai adequat per poder desenvolupar totes les seves activitats. Esperem que aquestes reformes satisfacin les necessitats d'usuaris i de tot el personal del servei, i vaja, ens sembla que la intervenció del senyor Abadías és una excusa, no hem acabat d'entendre massa bé aquesta intervenció, i li volia recordar que ens alegrem que se n'alegri, perquè de fet, una de les seves propostes era retallar el pressupost de política lingüística, i volíem recordar-ho. Que ens alegrem que ara la seva intenció sigui la contrària, que no vulguin retallar diners en aquesta política, sinó tot el contrari, que s'hi inverteixin diners. Gràcies.”

La senyora Mas:

“No, jo només intervenir per dir que, efectivament, era una cosa de justícia, que feia temps que s’hauria d’haver pogut arreglar aquell espai perquè la ubicació actual, a part de petita, no reunia els requisits per ser accessible, i que serà un espai que joestic convençuda que sí que satisfarà tant al professorat que hi és com a tots els alumnes que hi van, inclús amb unes condicions millors i amb un espai millor s’aconsegueix que tingui encara molt més ús.”

El senyor Abadías:

“Ustedes recuerdan cuando ustedes presentaron en este pleno la moción para el traslado por el problema de la accesibilidad, que nosotros votamos a favor. En consecuencia, ahora votamos a favor. Gracias.”

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC), 1 (VR) i 1 (Sergi Garcia Roig).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 1 (José Manuel Mateo Martínez), 1 (M. Dolores Marín Laraño), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).

La proposta s’aprova per majoria absoluta.

20.- APROVACIÓ INICIAL DEL "PROJECTE D'AMPLIACIÓ DE LA XARXA DE SEMÀFORS DEL CARRER CADMO" EXP. 100/2018/TERRITORI-E

Vist el “Projecte d’ampliació de la xarxa de semàfors del carrer Cadmo”, de data març de 2018, redactat per Emiliano Borrachero Sánchez, enginyer de Camins, Canals i Ports, de l’empresa EIPO SL, amb un Pressupost d’Execució per Contracte de 184.440,60€ (152.430,25€ més 32.010,35€ del 21% d’IVA).

L’objecte d’aquest projecte, tal com consta al “Document núm.1 Memòria i annexes” consisteix en la definició a nivell constructiu i la valoració de les obres d’ampliació de la xarxa de semàfors del carrer Cadmo.

Segons l’informe tècnic municipal emès per l’arquitecta municipal de data 4 d’abril de 2018, el projecte presentat disposa dels documents exigits i s’observa coherència entre aquests d’acord amb allò que disposen els articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s’aprova el Reglament d’obres i serveis dels ens locals (ROAS), a l’article 233 de la llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la que es transposen a l’ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i Consejo 2014/23/UE i 2014/24/UE, de

26 de febrer de 2014) i l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC).

Així mateix en aquest informe consta que en compliment del Reial Decret 604/2006 de 19 de maig, que modifica el Reial Decret 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, i del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i enderroc, s'inclouen dins dels annexes l'Estudi de seguretat i salut i l'annex de la Gestió de Residus.

D'acord amb la previsió continguda a l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic de constant referència que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 11 d'abril de 2018, l'informe tècnic de l'arquitecta municipal de data 4 d'abril de 2018 i l'informe jurídic de data 11 d'abril de 2018, que consten a l'expedient.

Per tot això,

S'ACORDA:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte d'ampliació de la xarxa de semàfors del carrer Cadmo", de data març de 2018, redactat per Emiliano Borrachero Sánchez, enginyer de Camins, Canals i Ports, de l'empresa EIPO SL, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 184.440,60€ (152.430,25€ més 32.010,35€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i a la seu electrònica de l'Ajuntament, termini durant el qual es podrà examinar el projecte i formular-hi les al·legacions i reclamacions pertinents de conformitat amb l'article 37.2 del ROAS.

Intervencions:

El senyor Puig:

“Bé, de fet, això era un prec que volia fer al final, però aprofito que parlem del tema i així també descarrego el final del ple. Justament amb relació al carrer Cadmo, se’ns adreçava un veí, propietat d’una casa, al que li acaben de col·locar justament els semàfors que hi ha a la cruïlla entre Pau Claris i Cadmo, i ens comentava que la seva propietat està catalogada, per tant, que ell no pot fer-hi absolutament res, i que en canvi, la brigada ha anat i ha col·locat al damunt de la façana dos semàfors sense avisar-lo, i que quan s’hi ha dirigit, l’ajuntament o els responsables d’aquesta col·locació no han dit res.

Entenc que això és més un prec que no relatiu a aquesta inversió, però ja que parlem de l’ampliació de xarxa de semàfors justament en aquest carrers, i aquesta és una problemàtica molt concreta d’aquest carrer, crec que valia la pena assenyalar-ho perquè això també... Sí, sí, a la cantonada. Ho dic perquè si fan semàfors nous, doncs, que hi hagi... És a dir, si un propietari, a l’hora de... (*Veu de fons.*) És a dir, a la cantonera de l’edifici, on gira l’autobús, a la corba, allà hi ha dos semàfors. Si una persona en un edifici protegit, per fer qualsevol petita cosa té unes grans limitacions i ho ha de comunicar a l’ajuntament, el que no pot ser és que l’ajuntament vagi i li faci una destrossa d’aquestes característiques sense donar cap explicació. Per tant, si s’ha de fer això, doncs que es vigili, perquè al final estem parlant del patrimoni i no pot ser que es jugui d’aquesta manera, sense cap mena de sensibilitat.”

La votació dona el següent resultat:

La proposta s’aprova per unanimitat.

21.- ASSUMPTE URGENTS

No n’hi ha.

B) PART DE CONTROL

22.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL AUP-CAV-PA PEL COMPLIMENT DE L'ARTICLE 73.3 DE LA LLEI DE BASES DE RÈGIM LOCAL I EFECTUAR LES MODIFICACIONS PRESSUPOSTÀRIES CORRESPONENTS Exp. 29/2018/MOC

El passat 31 de novembre de 2017, el Ple municipal va aprovar una moció que instava tots els grups municipals a donar coneixement al Ple del detall dels seus ingressos i despeses durant el primer trimestre de 2018, en base a allò establert a l'article 73.3 de la Llei de Bases de Règim

Local (LBRL), que obliga als grups municipals a «portar una comptabilitat específica de la dotació (...), que posaran a disposició del Ple de la Corporació, sempre que aquest ho demani».

Aquesta moció va ser aprovada per unanimitat en el sí del Ple Municipal, que el mes següent va aprovar, per majoria simple, els Pressupostos de l'any 2018. Aquests pressupostos, però, presenten una sèrie d'errors, relacionats amb el canvi de composició dels grups municipals que s'han donat en els darrers mesos; i és necessari que siguin corregits.

Primer

L'1 de juliol de 2015, el Ple va aprovar «assignar als grups municipals una dotació econòmica de caràcter mensual integrada per un component fix, idèntic per a tots els grups, de 1.425€, i un altre de variable, de 475€ per regidor». Així, els grups municipals del Ple passarien a percebre, des del 13 de juny de 2015, les següents quantitats mensuals:

Grup municipal del PSC (6 regidors/es): 4275€ mensuals
Grup municipal d'ERC (5 regidors/es): 3800€ mensuals
Grup municipal de Cs (4 regidors/es): 3325€ mensuals
Grup municipal de l'AUP (3 regidors/es): 2850€ mensuals
Grup municipal d'ICV (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal de CDC (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal del PP (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal de VR (1 regidor): 1900€ mensuals

Aquestes assignacions sumen un total de 279.300€ anuals, que s'imputen a la partida pressupostària 9U001.9120A.48000 del programa Òrgans de Govern. Aquesta xifra és idèntica en els Pressupostos de 2016, de 2017 i de 2018. Però la composició dels grups municipals del Ple ha canviat des de l'inici del mandat: actualment hi ha un grup municipal que ha passat de 4 a 2 regidors (Ciutadans), i un altre que ha passat de 2 a 1 regidor (Convergència Democràtica de Catalunya). Així doncs, les actuals assignacions econòmiques, des que es va fer efectiva la consideració dels regidors no adscrits (maig de 2017 i octubre de 2017, respectivament), haurien de ser les següents:

Grup municipal del PSC (6 regidors/es): 4275€ mensuals
Grup municipal d'ERC (5 regidors/es): 3800€ mensuals
Grup municipal de l'AUP (3 regidors/es): 2850€ mensuals
Grup municipal de Cs (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal d'ICV (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal del PP (2 regidors/es): 2375€ mensuals
Grup municipal de CDC (1 regidor): 1900€ mensuals
Grup municipal de VR (1 regidor): 1900€ mensuals

La suma d'aquestes aportacions, doncs, seria de 262.200€ per l'any 2018.

Segon

En l'acord de l'1 de juliol de 2015 també s'establien les retribucions anuals de l'alcalde (55.000€), els regidors delegats (50.400€), els portaveus dels grups polítics municipals

(32.000€) i el règim d'assistències per a la resta de regidors (1.363€ mensuals, amb un màxim de 15.000€ anuals). Aquestes retribucions i indemnitzacions per assistència queden reflectides en els capítols I i II del programa Òrgans de Govern: en la partida 9U001.9120.10000 s'imputen les retribucions de l'alcalde (1), els regidors delegats (6) i els portaveus dels grups municipals (7); mentre que en la partida 9U001.9120A.23300 s'imputen les assistències que reben la resta de regidors i regidores. La segona quantitat, però, no és correcta: si bé a l'inici de mandat hi havia 12 regidors i regidores sense dedicació exclusiva ni parcial; des del novembre de 2016 – arrel de l'entrada del regidor Sergi Garcia al Govern – n'hi ha 11, amb la qual cosa la dotació pressupostària d'aquesta partida hauria de ser de 165.000€ i no de 180.000€.

Tercer

Seguint amb l'article 73.3 de la LBRL, «Quan la majoria de regidors d'un grup polític municipal abandonin la formació política per la qual van concórrer a les eleccions o siguin expulsats de la mateixa, seran els regidors que restin a la citada formació política els legítims integrants del citat grup polític a tots els efectes».

Es dona la circumstància que els dos regidors que conformaven el grup municipal del PP han estat expulsats de la formació política amb la qual es van presentar a les eleccions, amb la qual cosa el PP s'ha quedat sense representants legítims al Ple, i per tant sense grup municipal. Aquesta situació, doncs, té tres afectacions en els Pressupostos: en primer lloc, la dissolució del grup municipal del PP i l'eliminació de la seva assignació econòmica; en segon lloc, la consideració dels regidors Jonatan Cobo i Noèlia Borque com a regidors no adscrits (tal com s'estableix en el primer paràgraf de l'article 73.3 de la LBRL), i per tant, la desaparició de la figura del portaveu de grup municipal i la consegüent eliminació del seu sou; i en tercer lloc, la pèrdua del dret a comptar amb un assessor de grup municipal, atès que aquest deixaria d'existir.

L'article 73.3 també diu que «el secretari de la corporació podrà dirigir-se al representant legal de la formació política que va presentar la corresponent candidatura a efectes que notifiqui l'acreditació de les circumstàncies assenyalades». Per la seva banda, la junta local del Partit Popular ja ha fet efectiva l'expulsió dels dos regidors del partit polític, i així s'ha notificat per part del partit a la secretaria de l'Ajuntament, a qui correspon acreditar que aquestes persones ja no són «legítims integrants» del grup polític municipal del PP, i per tant poder procedir a la dissolució del grup municipal.

Conclusió

Un cop resoltos tots els tràmits necessaris, efectuant les modificacions pressupostàries corresponents, es podrien destinar un total de 124.700€ a altres programes del Pressupost.

Vista l'exposició de motius,

S'ACORDA:

1.- Instar l'equip de Govern a fer les modificacions pressupostàries corresponents i incorporar els diners resultants a la partida pressupostària destinada a la Finca Font del Ferro SL del present exercici.

Intervencions:

El senyor Muntan:

“Gràcies i bona tarda a tothom. Bé, explicaré una mica l'objecte de la moció, però en tot cas, en el que em centraré és en, diguéssim, el que ha derivat aquesta moció. La moció la presentàvem bàsicament per optimitzar en forma de modificació pressupostària en certes partides, que a vegades es poden fer previsions molt més realistes perquè són partides molt més, diguéssim, tancades, i tots els números són molt clars, no es tracta d'executar projectes o de desenvolupar una feina durant l'any, sinó com, per exemple, el que apuntàvem en la moció de les retribucions dels grups municipals i aquesta partida que va destinada a tots els recursos econòmics que van destinats als grups municipals i als regidors. El que volíem és, en el mandat hi ha hagut diferents canvis, des del 2015 fins ara encara s'estan produint aquests canvis, i el que demanàvem era fer una previsió realista anualment, i fer aquesta modificació pressupostària en un moment del any que permetés que aquests recursos es poguessin aprofitar per a altres projectes.

Els portaveus que van assistir a la junta de portaveus van estar presents en la primera part d'aquesta derivació d'aquesta moció, quant a què l'alcaldeessa allà present va proposar que aquest resultat hipotètic d'aquesta modificació es pogués destinar a algun projecte en concret. Allà mateix es va parlar de la Font del Ferro. En tot cas, els portaveus van estar d'acord en què podia ser un projecte idoni per encabir aquest sobrant d'aquests recursos, els que fossin, els que acabessin resultant.

I després, en una altra fase, i ja amb converses, amb reunions més tècniques, hem arribat a un acord per concretar més exactament a què es destinaria o a què seria la intenció de destinar, no només aquests recursos sinó quina feina s'encetaria, mitjançant o com a punt de partida aquesta moció, per millorar unes condicions d'uns treballadors que després, si de cas, l'equip de govern ja acabarà de puntualitzar.

Bé, no és una moció que parli del projecte de Font del Ferro, és una moció o és un acord que el que pretén és anar aquí, anar a millorar una cosa en concret, unes condicions d'uns treballadors en concret, i per tant, al final el que sí que volem agrair des del Grup Municipal de l'AUP és la facilitat i la bona disposició per part de l'equip de govern, de l'alcaldeessa i de la responsable política de l'àrea, també de l'equip tècnic, perquè hem pogut desenvolupar en una reunió i amb profunditat, i poder discutir quina era la millor manera, la manera més justa, la manera més idònia per poder començar, com a mínim, a treballar un tema que creiem que ens hauria de satisfer a tots els grups. De moment nosaltres ho estem, però creiem que ara, quan expliquem l'abast d'aquest acord, que suposo que a partir d'ara el compartim i els compartim amb tots els grups, espero que els grups i els regidors ens vulguin fer confiança. Jo crec que és una bona manera de, diguem-ne, en un mandat on hi ha hagut de tot i on hem tingut diferents i moltes diferències en molts temes, en aquests moments a vegades arriba un moment en el qual un tema suposo que no només pot ser de consens,

sinó que li trobes un sentit veritable a poder tenir aquesta percepció que estàs fent un servei públic i un benefici, encara que sigui a unes persones concretes.

Bé, ja està perquè al final l'exposició de la moció posava com a exemple aquesta partida, podia haver posat altres. El que ens importa com a grup municipal és en què ha derivat aquesta exposició. En l'acord final la moció només incorpora l'acord d'incorporar aquests diners, els que siguin, que hi ha una feina prèvia que s'haurà de fer de puntualitzar exactament quina és aquesta quantitat, i si és possible aquesta transferència a Font del Ferro, i en tot cas ara tindrem oportunitat d'escoltar què més s'ha pogut concretar. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Gràcies. Bé, davant d'aquesta moció, d'entrada agrair la proposta, agrair també l'acord amb l'alcalde, ja que es va decidir a la junta de portaveus destinar aquests diners resultants, que no són els que posa a la moció, de les diferents modificacions que esdevinguin d'aquesta partida al projecte de la finca Font del Ferro.

En segon lloc, aclarir, com deia, que aquest import no serà el que s'indica en la part expositiva de la moció, i que ens ho hauran de confirmar des d'Intervenció, tant l'import com les possibilitats i gestions a fer d'aquesta transferència.

Com diu l'informe de Secretaria de la corporació, aquesta moció no suposa en cap cas de forma directa un ordre de traspàs de modificació del pressupost en aquest sentit i, per tant, caldrà fer les gestions adients i que passi de nou pels òrgans de decisió que corresponguin. En tot cas, es desprèn d'aquesta moció la voluntat, totalment compartida, d'aprofitar la dotació sobrant en un projecte de ciutat, en benefici de la ciutadania. En aquest cas, ciutadania que necessita sovint de més promoció.

Com sabeu, l'equip de govern ha apostat per millorar l'atenció i la inclusió de les persones amb diversitat funcional en tots els àmbits, des del primer dia de mandat. Per a nosaltres ha estat igual que amb el col·lectiu infantil, una prioritat. El Pla d'atenció a la diversitat funcional és un pla estratègic de ciutat en construcció. És cert, tenim la diagnosi i hem iniciat alguns eixos, que en tres anys s'han traduït en el desenvolupament de moltes accions transversals, amb la intenció de, per una banda visibilitzar el col·lectiu de persones amb discapacitat i els seus drets de ciutadania, analitzar els serveis d'atenció i iniciar les millores que es poden fer escoltant el col·lectiu i els agents que treballen i poden incidir en aquest àmbit. Consolidar elements d'inclusió des de totes les àrees de treball. I també, des dels diferents serveis de l'ajuntament.

Bé, doncs, un dels projectes del pla, sens dubte ha estat posar en valor i millorar el recurs propi que tenim a la ciutat, l'empresa protegida de l'Ajuntament de Rubí, on es treballa, per una banda l'atenció social ocupacional, on persones amb discapacitat exerceixen el seu dret laboral des d'una inserció especial de treball.

Posar en valor el viver, la part productiva, la part laboral de la finca Font del Ferro, és encara un projecte de llarg recorregut, amb molts reptes per endavant, que en veritat signifiquen un canvi de paradigma, una transformació de l'empresa on tothom tingui veu, tingui drets, tingui deures per posar en valor, en aquest valor afegit, la feina que es fa des de fa molts anys.

Hem començat a diversificar tasques, a encarregar serveis, a visualitzar el col·lectiu amb feines de jardineria a la ciutat, amb més col·laboracions i participacions al mercat, el Dia de la Terra. Tot plegat per aconseguir la inclusió social real de les persones amb discapacitat en el món laboral.

Amb aquesta visió compartida i en el desplegament d'aquest acord, posarem el focus en millorar les condicions laborals dels tretze treballadors amb discapacitat del centre especial de la finca. Pensem que és el moment de donar un pas endavant, i amb aquests diners se'ns planteja una oportunitat de treballar per donar exemple com a ajuntament a aquesta tasca de posar en valor el potencial humà que tenim a la finca Font del Ferro. Aquesta concreció serà a partir d'un treball tècnic i transparent, d'analitzar les possibilitats d'ajustar les seves condicions laborals, revisar-les i per millorar-les en el marc del conveni dels fets que marca la Generalitat de Catalunya. En definitiva, per reconèixer més i millor les tasques que fa cada treballador de la finca.

Agraïm també les facilitats per arribar a aquest acord, impulsat per AUP de forma inicial, i que es va concretar en el marc d'una reunió en els serveis de l'àrea, i per tant, el resum d'aquesta reunió es converteix avui en aquest ple en un compromís de l'equip de govern i us hem fet còpia. Entenc que el portaveu de l'AUP us ho ha explicat, però m'agradaria compartir... Llegeixo, en tot cas. Hi ha per a tothom, crec. Per tant, a partir d'aquest ple us posem en consideració tot l'equip de govern, i espero que sigui compartit amb tots els grups. «L'equip de govern ens comprometem a impulsar un treball tècnic que s'anirà explicant i que suposarà debatre amb els treballadors, amb les seves famílies, amb les parts interessades, amb els representants sindicals, i el resultat d'aquest es decidirà, per descomptat, al consell d'administració i als òrgans competents.»

El que avui votem és, que quedi clar, el text de la moció, però sí que volíem explicar la motivació, d'on ha derivat aquest acord. L'ajuntament desplegarà un pla de regularització dels treballadors del CET, que actualment tenen categoria de peó, a fi de visualitzar la promoció i la carrega professional que preveu el conveni dels CET. Aquest pla incorpora les fitxes previstes en el mateix conveni, que descriuen els llocs de treball i les seves retribucions. Per dur a terme aquest pla es mantindran reunions periòdiques mensuals amb la persona signant que, en aquest cas, si més grups s'hi adhereixen, valoraríem com fer-ho, amb la possibilitat d'assessorament extern que es designi. El calendari acordat seria, inicialment: al mes d'octubre poder disposar d'aquestes fitxes individualitzades dels llocs de treball, i procedir a les modificacions que autoritzi la Intervenció municipal, el resultant d'aquesta moció, amb la intenció d'aplicar les millores d'aquests treballadors/treballadores, amb els criteris que marca el conveni dels centres especials de treball. L'aplicació de les

noves retribucions en tot cas, si es pogués fer aquesta transferència de diners al desembre, es faria efectiva abans del desembre del 2018. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Bé, dues línies diferents per aproximar-nos a aquesta moció. (*Soroll de fons.*) No voldria molestar a ningú. Continuo, doncs. Dues aproximacions a aquesta qüestió. La primera, una que em sembla un exemple més de manca de planificació i de projecte de l'ajuntament, i l'altra, en canvi, una visió i una solució molt noble a una solució que caldria donar-hi.

Creiem que un projecte com la finca Font del Ferro, que crec que en el futur s'haurà de parlar sobre projecte, i s'haurà de parlar de projecte d'una manera molt seriosa, creiem que és necessari que es faci una aproximació molt menys improvisada que la que estem fent en aquests moments amb aquesta moció, és a dir, si creiem realment, i això, lògicament, no va pels companys de l'AUP, que han fet aquesta proposta, al contrari, ells justament miren de resoldre aquesta situació, però tenim al damunt una situació que s'arrossega des de fa molts anys, que és que tenim un diamant en brut que no s'aprofita, tenim un potencial grandíssim com a projecte social a la ciutat, i que ha estat absolutament desaprofitat.

Per tant, jo crec que aquí el que s'ha de fer és parlar d'un projecte sòlid, de futur, que justament garanteixi la pervivència de la finca Font del Ferro i que sigui un projecte atractiu, de futur, dinàmic, i que funcioni per molts anys, i que, justament, doni més sortida encara a més persones amb necessitat, i això, per tant, en aquest sentit la proposta ajudarà molt a posar una mica d'ordre en aquest sentit, però de l'altra banda, aquí tornem a tenir un altre quart de milió d'euros que de manera improvisada ara, avui, entre tots, amb una molt bona fe i segurament entre tantes altres possibilitats que s'haguessin pogut plantejar per a aquests diners, doncs, n'ha sortit una de bona, i segurament serà el consens de tots, però no és una manera de gestionar els diners públics. No ho és.

Per tant, nosaltres aquí fer notar aquesta qüestió, és a dir, hauríem tots plegats, i l'equip de govern el primer, de posar-nos les piles una mica i començar a entendre que la gestió del públic, que la gestió dels pressupostos comuns no es pot fer d'aquesta manera, sense cap mena de projecte, sense cap mena de visió de ciutat, improvisant. És que, francament, és molt poc seriós –molt poc seriós. Aquí tenim un altre quart de milió d'euros, que si suméssim a tots els altres quarts de milió d'euros segurament hauríem resolt un gran tema de ciutat. En canvi, ara posarem aquest quart de milió d'euros amb una situació que s'arrossega, mirar de resoldre-la ara de manera temporal i incorporar-ho al pressupost de l'any que ve, sense encara tenir un projecte definit per a la finca Font del Ferro, que justament sigui la garantia que aquests treballadors tenen un futur pròsper. En fi, creiem que no són les maneres de gestionar un ajuntament, i en qualsevol cas, donarem suport a aquesta proposta, perquè entenem que resolt una qüestió de manera molt noble, i per tant, felicitar el grup que ho ha proposat. Ara, francament, aquestes no són les maneres.”

El senyor Capolat:

“Bona tarda. A veure, nosaltres, com ha dit el portaveu que ha defensat la moció, de l’AUP, el Jordi, aquí venim a votar una moció que planteja una situació de fet, que és que hi ha uns excedents a les partides destinades a pagar, a retribuir els grups municipals, i que aquests excedents, que ja sabem que són excedents, amb bona lògica és millor aprofitar-los fent una modificació pressupostària, que deixar-los perquè passin a la bossa de romanents, i ja veurem què farem, o ja ens ho trobarem, val?”

Des d’aquesta lògica, em sembla ideal, la proposta. I la proposta que es va fer a la junta de portaveus, de dir «aquests excedents podríem pensar on van», i algú, no sé si va ser la pròpia alcaldessa, em sembla que sí, va dir que anessin destinats a la finca Font del Ferro, doncs, m’hi afegeixo. No ho posa a la moció però la compartim, aquesta idea. Per què? Doncs, perquè és un servei públic que té una funció social important, i que l’aportació de recursos públics, si pot millorar el servei que presta la finca, no serem nosaltres els qui ens oposem.

Dit això, la resta és un acord entre un govern i un partit, val? És un acord que com que el govern és el que té la funció i té la capacitat per gestionar els recursos públics, i arriba a un acord amb un grup polític per determinar on aniran aquests recursos en el marc de la finca Font del Ferro, que tots ho hem compartit, doncs, em sembla perfecte. Però haurem de seguir el procediment que correspon a un acord d’aquestes característiques, que és: qui és el responsable de la finca Font del Ferro? On es prenen les decisions de la finca Font del Ferro? En un consell, no?, de la finca Font del Ferro. Aquest consell ha d’avaluar aquesta decisió, malgrat que pugui haver-hi majories polítiques en aquest consell, que ja el podem donar per fet. L’ha d’avaluar.

Els representants dels treballadors, perquè el destí que se’n vol fer és en benefici dels treballadors, també l’hauran d’avaluar i l’hauran de compartir. Els propis treballadors destinataris d’això hauran de participar en aquest procés que se’ls proposa, perquè té també una funció educativa, en el marc del que estem parlant, en reconèixer drets i saber de categories, de retribucions i tal. És una funció que també pot fer la finca i ha de fer amb els seus treballadors, perquè això és un centre especial de treball.

Per tant, donem suport a aquesta moció des del primer dia, ens congratulem que hi hagi unanimitat, almenys en la junta de portaveus, que el destí d’aquests diners vagin a la finca, i si l’acord entre el govern de la ciutat i l’AUP és perquè es destini a un aspecte concret, en aquest cas a millorar les condicions laborals dels tretze treballadors del centre especial de treball, ens sembla bé, però l’únic que demanem és que es compti, es faci a partir de l’aprovació o de la presentació en el consell o en la junta del consell d’administració, em sembla que es diu, no?, de la finca Font del Ferro, que és una societat limitada, que es tingui en compte els representants dels treballadors, i a més, es tingui en compte els propis treballadors destinataris d’aquests recursos, per aprofitar l’oportunitat per fer també acció

pedagògica, que de vegades ens oblidem del que són les relacions laborals amb una gent i amb un servei que està pensat en temes d'inserció professional, i per tant, amb més raó encara. Evidentment, votarem a favor de la moció.”

El senyor Muntan:

“Gràcies. A veure, puntualitzar alguna cosa. He sigut bastant prudent i bastant caut amb la presentació de l'acord, perquè, primera, creiem que és un acord sensible, val?, perquè afecta a persones, afecta a treballadors, i a més, afecta a treballadors que pertanyen a una empresa protegida i, per tant, a treballadors en certa manera amb un punt d'indefensió sobre tots aquests aspectes que comentava el portaveu d'Iniciativa. No he volgut parlar del projecte Font del Ferro, tot i que som el grup que ens morim de ganes de parlar del projecte, perquè tampoc no compartim moltes coses de la trajectòria d'aquest projecte, però, en canvi, sí que és veritat que hem sigut un dels grups més prepositius, més insistents amb el tema de la Font del Ferro, amb el tema de la diversitat funcional.

No hem volgut entrar en això perquè no creiem que sigui el moment, perquè hi haurà prou temps al final del mandat per parlar de futur, sobretot de futur amb optimisme i buscant el màxim de consens, perquè, com deia el Ramón, és un projecte de tots, és un projecte clau, i és un projecte en què hauríem tots de posar el focus i l'interès.

Evidentment que tots els passos que es vagin donant passaran pel consell d'administració. Evidentment que no només es parlarà amb els treballadors sinó que se'ls considera treballadors i, per tant, se'ls haurà d'informar absolutament de tot. Evidentment que es comptarà amb tots els agents que hagin d'estar en aquest acord, i evidentment que tots aquests passos seran públics, transparents, com no podia ser d'una altra manera, i a més, venint d'un grup municipal com el nostre, que sempre hem dit que tot ha de ser públic i obert.

Estic d'acord amb el portaveu del PDeCAT en què... Bé, no estic d'acord amb el terme «pedaç». Quan es parla d'ajustar i d'incorporar els drets de qualsevol treballador no és un pedaç. Quan es parla que potser primer hauríem de parlar d'un projecte de viabilitat per a la Font del Ferro, un projecte futur abans d'incorporar pedaços, jo crec que els drets d'aquests treballadors no tenen per què impedir, o no tenen per què disfuncionar que es parli de projectes. Per tant, la trajectòria de la Font del Ferro és singular, la trajectòria de la Font del Ferro ha tingut moltes etapes, hi ha hagut molts intents, segurament n'hi haurà molts més i anirà fent, però hi ha una situació que era un greuge des de feia bastant temps, que cada any ha anat passant per consells d'administració, per tant, tots els representants del consell d'administració han avalat, diguéssim, una disfunció, i ara del que es tracta és de, puntualment, intentar posar ordre en aquesta disfunció.

Ens cenyirem exclusivament a aquest punt, i no entrarem en més debats de la Font del Ferro, tot i tenir moltíssimes ganes, i tant de bo poguéssim tenir un ple fins i tot monogràfic,

si cal, per parlar del projecte Font del Ferro i de tot el pla de diversitat funcional que l'envolta. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Gràcies. Bé, senyor Víctor Puig, li podria parlar de retallades, li podria parlar de la improvisació de pagar allò que sobra a les escoles concertades. Realment lamento, és una llàstima que vostè no se sumi a aquest acord, aquest acord que és del futur de Rubí, aquest acord que és de drets, i que va en pro del col·lectiu que hem prioritzat durant aquest mandat. Sí que tenim projecte. Li recordo que aquest col·lectiu podria emplenar de flors la vila florida que vostè vol, i que per omplir, per fer aquest manteniment i això que demana en una moció més endavant, doncs, tenim un col·lectiu, que és el de la finca Font del Ferro, que vostè també ho apunta en la moció, i crec que és just que sigui coherent també vostè.

Tenim projecte –tenim projecte. El com, a vegades es planifica i a vegades són oportunitats. Les oportunitats es perden si no es té una direcció, i crec que anem tots en la mateixa direcció amb aquesta modificació, que pot ajudar a millorar la qualitat de vida d'aquest col·lectiu. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Bé, encara semblarà que serà culpa meua la injustícia de fa anys o els greuges respecte a aquests treballadors, o el fet que ara es vulgui aprofitar un romanent per incorporar això en aquesta finca, no? Jo en cap moment he dit que no estigués d'acord amb aquest acord, he dit que votaria a favor de la moció, i simplement he separat, i també li contesto a vostè, senyor Muntan, jo no he dit en cap moment que sigui un pedaç o que no sigui correcte resoldre aquesta qüestió, al contrari, jo els he dit que era un objectiu molt noble, que compartíem i que els aplaudíem. No entenc què no han entès respecte d'aquesta part de la meua intervenció.

I el que sí que dic és que un projecte d'aquestes característiques, amb el potencial que té, i després en podrem debatre respecte d'una proposta concreta, el senyor Muntan fa un moment deia «nosaltres som un grup que ha fet moltes propostes en aquest sentit», i és veritat, i nosaltres també n'hem fet, i avui és un altre exemple de com nosaltres creiem en la finca Font del Ferro. Ho hem fet sempre i ho diem. Ara, la manera de dotar de recursos la finca Font del Ferro és aprofitar una qüestió excepcional que s'ha donat en aquest mandat, que resulta que hi ha uns calés i ara aprofitem això per posar-ho aquí? Doncs, si és per resoldre una injustícia, endavant –endavant. Ara, és la manera de gestionar els recursos públics millor? Això és simplement el que jo deia. I que el projecte és molt millorable, jo crec que hi podríem estar tots d'acord.

Per tant, el que demano és que no diguin que jo he dit coses que no he dit, perquè crec que he estat molt clar en les dues vessants de la meua intervenció. Gràcies.”

La votació dona el resultat següent:

La moció s'aprova per unanimitat.

23.- MOCIÓ DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL AUP-CAV-PA PER LA PLANIFICACIÓ DE LA DISTRIBUCIÓ DE LES FESTES DE LA CIUTAT I LA REDACCIÓ D'UN PROTOCOL QUE REGULI EL VOLUM DE LES FESTES I ACTUACIONS EXP. 28/2018/MOC

A partir de la primavera i fins ben entrada la tardor, a la ciutat de Rubí tenen lloc tota una sèrie d'activitats a l'exterior. Que aquestes activitats tinguin lloc no és pas un problema, ans al contrari, indiquen que hi ha vida cultural, social, reivindicativa, etc. Però sí que és veritat que, sovint, moltes d'aquestes activitats tenen lloc en els mateixos espais, sobretot en certs espais del centre, i que a més tenen lloc en horaris en els que certs volums de música poden ser molestos pels veïns.

Ja fa temps que rebem queixes de veïns per 1) l'acumulació d'actes en els mateixos espais, sobretot a la Plaça del Dr. Guardiet i la Rambla del Ferrocarril, durant certes èpoques de l'any, 2) el volum que s'utilitza en aquests actes. De fet, alguns veïns han informat de que en certes ocasions el volum és tant alt que vibren els vidres de casa seva, una situació que no hauríem de normalitzar. A més, els veïns no només pateixen les molèsties en el moment de la celebració de l'acte si no també unes hores abans quan tenen lloc les proves so, o es posa música d'ambient abans no comenci l'activitat en sí, etc.

Cal recordar, com ja venim fent en alguns plens, que el soroll és un dels factors ambientals més importants a nivell de salut pública, tot i que se sol oblidar, tant per part de les administracions com per part de la ciutadania. En aquest sentit, l'Ajuntament, com administració pública que és, ha d'establir, i fer complir, certes normes de convivència que permetin el descans dels veïns a l'hora que tenen lloc les diverses activitats al carrer. A més, una distribució més homogènia permetria dinamitzar, des de diversos punts de vista, els diferents barris de Rubí.

Per tot això, proposem al ple els següents acords:

PROPOSO:

1. Instar a l'equip de govern a redactar un protocol que planifiqui una distribució més equitativa de les festes i actuacions que tenen lloc a Rubí, promovent una distribució homogènia entre els diversos barris de la ciutat. El protocol inclourà els mecanismes adequats per assegurar-ne aquesta distribució.
2. Instar a l'equip de govern a redactar un protocol, amb la participació de diversos actors (entitats, associacions de veïns, salut pública, policia municipal, servei cultura, servei joventut, etc), per tal de regular el volum de les actuacions que tenen lloc en aquestes festes i esdeveniments, tenint en compte els horaris, les recomanacions d'exposició al soroll establerts per organismes internacionals, etc.

3. Mentre no està a punt el protocol, establir uns mecanismes per tal d'assegurar al màxim el descans del veïns, sobretot en aquells punts de la ciutat on tradicionalment hi ha més acumulació de festes.

Intervencions:

La senyora Gascón:

"Bé, aquesta moció la presentem sobretot a instàncies de diverses queixes de veïns. No són recents, són ja de fa temps, el que passa és que, bé, sempre hi ha hagut molts temes en els plens i fins ara no havíem pogut presentar la moció.

Les principals queixes que tenim dels veïns és especialment del centre, de la plaça Doctor Guardiet i també de la rambla del Ferrocarril, perquè durant l'any, i especialment quan ve el bon temps, doncs, hi ha una acumulació d'actes en aquests espais, i el volum que es fa servir, tant per no només el moment de l'actuació sinó les hores prèvies, quan s'estan fent proves de so, el volum és excessiu i molesta als veïns.

L'últim exemple d'aquesta situació ha sigut aquest dissabte, en què va haver-hi un festival a la plaça Doctor Guardiet, i el veí que ha vingut a fer-nos arribar aquestes queixes va entrar una queixa a l'ajuntament, on diu que des de les dues del migdia fins a les dues de la matinada, el so va ser desmesurat, vibraven els vidres de casa, i ell demana poder estar tranquil, sense patir cap mena d'agressió acústica.

Com tots sabem, el soroll té un impacte en la salut, ja vam debatre no sé si fa un mes o dos, sobre el tema del soroll de l'AP-7. Només alguns exemples dels impactes que pot tenir en la salut el soroll, no només d'aquelles persones que intenten descansar, sinó també de les persones que estan gaudint de l'espectacle. Inclou disminució temporal o permanent de la capacitat auditiva, manifestacions de sensacions de molèstia, nerviosisme, irritabilitat, interferències en el son que produeixen cansament, disminució del rendiment, disminució de la concentració en el treball, alteracions del metabolisme, del sistema nerviós central i del sistema neurovegetatiu, etcètera. Per tant, hem de tenir des de l'Administració un paper actiu per resoldre aquesta qüestió, que porta temps que alguns veïns es queixen.

Hi ha unes ordenances, les del bon veïnatge i de l'espai públic, que una mica regulen aquestes qüestions, el que passa és que no s'han anat aplicant. Nosaltres el que demanem amb aquesta moció és que s'apliqui i es resolgui aquesta qüestió, més tenint en compte que ara vindran tota una sèrie de festivals. Podríem entendre que la festa major és una mica una excepcionalitat pel tema dels horaris, però com a mínim el tema del volum que es reguli. No és normal que des de la plaça Doctor Guardiet el so arribi fins al carrer Terrassa de manera important i, per exemple, també és una mica curiós que quan els veïns truquen a la Policia per queixar-se del volum alt, la Policia digui que no té ni idea de l'acte que s'està fent, i que no sap tampoc quin és el volum màxim que es pot tenir, ni fins a quina hora, perquè no tenia

constància d'aquest acte. Llavors, també una mica de coordinació amb els diferents agents, que han de vetllar pel benestar de la ciutadania.

I una altra qüestió, aprofitant que estem amb aquest tema. Ara fa poc s'ha anunciat des de Rubí Jove que s'obrirà el pati del Montessori a partir de les 10 de la nit alguns dies de maig i juny. Bé, si això fos de 6 a 10 de la tarda no passaria res, però si comencem a les 10, això vol dir soroll per als veïns. Aquesta activitat està molt bé, la veiem molt positiva, però sí que hi ha altres espais potser, com Can Rosés o La Llana, que són més adequats per a aquests horaris. Llavors, aquest tipus de qüestions tenir-les en compte quan planifiquem activitats. Gràcies.”

La senyora García:

“Bé, bona tarda de nou. Nosaltres entenem que la moció tracta bàsicament dos temes, i els dos tenim la sensació que són històrics una mica, no? Deia la regidora que venia de queixes antigues, i jo les recordo de fa anys, en diversos punts de la ciutat.

Pel que fa a la descentralització d'actes i festes, a nosaltres ens sembla correcte que hihagi un protocol que pugui ordenar o regular, ordenar bàsicament, d'alguna manera, aquests espais, tot i que trobem difícil que alguns d'aquests actes per tradició es puguin moure de lloc, però crec que és una qüestió també de posar facilitats a les entitats, les persones o els col·lectius que organitzen aquestes festes per trobar aquests espais, i per dotar-los d'infraestructures.

Al respecte de la segona qüestió, que és el tema dels sorolls i vibracions a l'espai públic, que és com normalment es regula, i ja ho ha dit la regidora de l'AUP també, tenim un buit a Rubí important. L'Ordenança de convivència i bon veïnatge, en el que nosaltres hem llegit, quan parla de celebració d'actes festius particulars als espais d'ús públic, diu que l'ús de ràdios, televisions i instruments musicals, megàfons de propaganda o publicitat i similars en els espais públics que pertorbin significativament la tranquil·litat veïnal només es podrà fer amb autorització municipal. Per tant, no regula cap nivell de soroll ni de vibracions ni diu què vol dir pertorbar significativament la tranquil·litat veïnal. Per tant, hi ha un buit.

A la web municipal, per cert, hi ha un apartat dedicat als sorolls dins del capítol Rubí Cívica, que diu literalment: «Actualment, l'ajuntament té previst elaborar una ordenança reguladora del soroll i les vibracions, amb l'objectiu de prevenir i corregir la contaminació acústica.» No sabem des de quan aquesta afirmació està a la web, però en tot cas aprofitem per preguntar si aquesta ordenança s'està treballant tal com s'indica públicament, i en quin estat d'elaboració es trobaria.

I una altra pregunta també tècnica al respecte. En el mateix apartat de la web es dirigeix a altres lleis i reglaments superiors que regulen aquest tipus de qüestions, en concret el decret 176/2009, pel qual s'aprova un reglament de la llei de protecció contra la contaminació

acústica, la normativa que tindrien per sobre i que, per tant, regularia aquesta qüestió. Diu literalment que passats cinc anys de la seva aprovació, si s'aprova al 2009, per tant, a partir del 2014, només es podran fer servir sonòmetres de classe 1 per a la mesura dels sons per part dels ens municipals. No tinc ni idea de quin tipus, què vol dir sonòmetres de tipus 1, però aprofito per preguntar també si aquí, a Rubí, disposem d'aquestes eines, que són les que marca la llei, per fer aquests mesuraments. Gràcies.”

La senyora Soler:

“Gràcies de nou. El soroll, com bé apuntaven les meves companyes, que m’han precedit, és actualment una de les principals causes de preocupació ciutadana, ja que incideixen en la qualitat de vida de les persones i, a més, pot provocar efectes nocius en la salut i en el comportament. La ciutadania té dret a gaudir de festes i revetlles a l’aire lliure, festes que sovint van acompanyades de musiques i concerts. I també sovint aquestes festes són a l’aire lliure, en espais que no han estat pensats precisament per acollir aquest tipus d’activitats.

És per això que creiem necessària l’elaboració d’un protocol de control i gestió dels nivells sonors, mitjançant limitadors acústics, com ja estan fent d’altres municipis com per exemple Sant Cugat. Aquests dispositius limitadors acústics tenen per finalitat limitar el màxim d’emissió fins un llindar raonable i compatible amb el funcionament de la festa, i alhora controlar l’impacte acústic que arriba als habitatges més propers.

A banda de la utilització d’aquests dispositius, també es poden controlar els nivells sonors mitjançant sonometries in situ durant els diferents actes, per tal de poder prendre les mesures correctores necessàries a posteriori. Creiem que és interessant aprofitar les experiències d’altres municipis per tal de donar resposta a aquesta preocupació ciutadana, que d’altra banda patim tots i totes, però sobretot els veïns i veïnes de determinades zones de la nostra ciutat, on es concentren la majoria de festes i actes que es realitzen al nostre municipi.

I aprofitant els exemples que posava la meva companya, doncs, dir també que, per exemple, el dia de Sant Jordi, les actuacions infantils estaven a un volum excessivament alt. Vull dir que no és només les molèsties que es generen als veïns, sinó també el perjudici que suposa per a les persones que estan gaudint d’aquell concert, d’aquella festa, que els volums tan alts són molt, molt perjudicials, i si tenim en compte que a sobre estem parlant d’infants, que són actuacions dirigides a infants, doncs, que encara el volum sigui més controlat. Gràcies.”

El senyor Rodríguez:

“Bona tarda. Rubí és una ciutat viva, culturalment parlant. Això ens comporta que hi hagi colaterals molèsties derivades d’esdeveniments al carrer i places de la nostra població, i és veritat que al centre hi ha estratègics escenaris. Però no estem aliens a aquesta circumstància, s’ha regulat disposició i volums de certs concerts, i tècnicament es fan

protocols que estudien quantitats de vats dels equips de so, distribució dels altaveus de sortida, control permanent del volum del so, instal·lació de l'escenari per facilitar el muntatge dels altaveus amb sortida de so a zones menys vulnerables, el control de l'horari de l'activitat, o fins i tot, quan ho requereix per la dimensió i importància de l'esdeveniment, es redacta informe tècnic sobre impacte acústic.

Per tant, hi ha sempre cura de les volumetries i l'encaix de les queixes que ens formulen els nostre veïns o veïnes. Ho sabem i es fa. Segurament s'ha de fer i continuar fent millor, responant a totes aquestes queixes, però pensar que no es té present és desacreditar, segurament, en part un bon treball tècnic que hi ha al darrere.

La Comissió de Festa Major ja va recollir la demanda de la necessitat de crear un protocol de festes i sobre allò que originen, i es va contestar tècnicament que s'hi està treballant, però deixar en mans d'entitats i associacions de veïns qüestions que pertocuen als professionals seria, pensem, en part un error. Serveixi aquesta moció per portar al ple un debat però no per incentivar una temàtica que no està tractada. Per tant, no la votarem en contra. Rebem com a positiu l'interès i preocupació, farem com sempre i, si cal, millor, el seguiment, però respecte als acords globals, no ens volem encotillar tractant-se d'una feina i un propòsit ja treballant-se de forma tècnica i millora continua. Treballarem més el tema, i per això el nostre vot serà abstenció. Gràcies.”

La senyora Gascón:

“Bé, el discurs del regidor ha estat una mica «ni chicha ni limoná». Jo penso que amb les queixes que estem rebent dels veïns, amb tot el que s'ha exposat, no s'està fent bé la feina. No sé si tècnica o políticament, no m'hi vull posar. El que sí sabem és que hi ha unes queixes, que vibren els vidres de les cases i això no és normal. Que hi ha nanos exposats als nivells de volum, quan no és la situació més ideal per a aquests nanos. Hi ha queixes, no només del moment de l'actuació, com he dit, sinó des del moment de les proves de so, i això tampoc és normal. Per tant, home, jo crec que d'alguna manera s'està negant la realitat. Em sap greu, eh?, però el discurs aquest que ha fet el trobo una mica aigualit i poc valent. Vull dir, en reconèixer que hi ha un problema no passa res, es busquen solucions, i sobretot tenir-ho present de cara a aquestes pròximes setmanes, que estan començant a ser bastant actives en temes d'espectacles.

Sobre els protocols, ens agradaria veure quins són aquests protocols, si en tenen còpia seria interessant veure'ls. I després, sobre el punt 2, en el que demanem la participació ciutadana, evidentment, la participació ciutadana no és per establir qüestions tècniques, però sí perquè facin arribar coses de les que potser nosaltres no som conscients. El tema aquest que vibren els vidres, o no sé, qualsevol qüestió que nosaltres ara mateix no podem pensar, per tenir més informació i poder respondre millor a aquestes necessitats, no pas perquè ells diguin fins quin ha de ser el volum, o no sé quines qüestions més tècniques que hi pugui haver.

Simplement és això. Jo penso que és interessant com més informació millor, per poder respondre millor a la ciutadania, que al final és el que hem de fer.”

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 5 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC), 1 (VR) i 1 (José Manuel Mateo Martínez).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 6 (PSC-CP), 1 (Sergi Garcia Roig) 1 (M. Dolores Marín Laraño), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).

La moció s'aprova per majoria absoluta.

24.- MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR PER DONAR SUPORT ALS COMITÈS EN DEFENSA DE LA REPÚBLICA I LA RESISTÈNCIA CIVIL ACTIVA I NO VIOLENTA EXP. 35/2018/MOC

Des que l'independentisme ha esdevingut majoritari electoralment a Catalunya, les mobilitzacions han estat massives, constants i exemplars. La pràctica de la resistència civil activa i no violenta ha estat un principi bàsic irrenunciable fins i tot davant de les actuacions d'unes forces policials que no han mostrat dubtes a l'hora d'agredir a qualsevol persona, sigui quina sigui la seva condició. La defensa de les escoles el passat 1 d'octubre són un bon exemple d'aquest compromís amb la resistència civil activa i no violenta, i de la seva efectivitat.

Tot i aquesta violència, l'autoorganització popular va garantir la celebració del referèndum d'independència de Catalunya, els llavors anomenats Comitès en Defensa del Referèndum van ser una eina clau en la contenció i en la defensa no-violenta, cal insistir, dels col·legis i centres de votació.

L'Estat espanyol, en totes les seves formes, ha engegat un procés de criminalització del moviment independentista amb la creació i socialització d'un relat que pretén justificar la repressió.

Aquestes setmanes s'ha fet públic que la Fiscalia de l'Audiència Nacional instava a obrir diligències contra els Comitès en Defensa de la República, atribuint possibles delictes de rebel·lió (delicte castigat amb penes de fins a 30 anys de presó). Pocs dies després hi ha hagut les primeres detencions d'activistes de diferents CDR. Volem recordar que els Comitès en Defensa de la República no tenen cap altre objectiu que treballar en favor de la República Catalana, una república on tothom hi tindrà lloc, vingui d'on vingui, pensi com pensi i parli la llengua que parli.

Aquesta resposta desproporcionada, evidencia les febleses i reticències d'un Estat a assumir canvis en les seves estructures des de la sobirania popular i no dubta a criminalitzar la

dissidència, arribant a privar de llibertat a aquells que de forma no violenta qüestionen l'estatus quo actual.

Per tots aquests motius,

S'ACORDA:

Primer.- L'Ajuntament de Rubí considera una forma d'acció política absolutament legítima, la protesta, les mobilitzacions, la desobediència i resistència civil activa i no violenta, pròpia d'una democràcia madura.

Segon.- L'Ajuntament de Rubí denuncia i es posiciona clarament en contra que es considerin actes de terrorisme i que es persegueixin com a tals les actuacions dutes a terme en les darreres setmanes pels Comitès de Defensa de la República

Tercer.- L'Ajuntament de Rubí denuncia la barbaritat jurídica d'atribuir delictes de rebel·lió o de terrorisme en aquest cas, així com la banalització que comporta l'ús de l'acusació de terrorisme, quan no ho és, en un país on hem patit amb tanta brutalitat l'acció del terrorisme d'ETA o del jihadisme.

Quart.- L'Ajuntament de Rubí denuncia la criminalització de la protesta social, la repressió i la violència institucional i es posiciona a favor de la llibertat d'expressió, la llibertat ideològica i la llibertat de manifestació en tots els seus àmbits també el d'aquells col·lectius que estan a favor del dret a l'autodeterminació i la construcció d'un nou país en forma de República.

Cinquè.- L'Ajuntament de Rubí expressa un cop més la necessitat de diàleg per a resoldre aquest conflicte polític. No és amb més judicialització que s'arribarà a cap solució

Sisè.- Manifestar el compromís de l'Ajuntament de Rubí en col·laborar en la defensa de les rubinenques i rubinencs que vegin vulnerats els seus drets polítics.

Setè.- Comunicar aquests acords al Parlament de Catalunya, a l'Associació de Municipis per la Independència, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Assemblea Nacional Catalana i a Òmnium Cultural.

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 5 (ERC-AM), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E) i 1 (CDC).
- Vots en contra: 6 (PSC-CP), 2 (C's), 1 (Jonathan Cobo Ortega), 1 (Noèlia Borque Riaño) 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).
- Abstencions: 1 (Sergi Garcia Roig) i 1 (VR).

La moció es rebutja per majoria simple.

Intervencions:

El senyor Sánchez:

“Gràcies, senyora alcaldessa. Intentaré fer l'exposició d'aquesta moció de la manera més objectiva possible, i sense ser aliè al context de lluita i resistència que una part molt important del principat està lliurant en aquests moments contra les forces fàctiques del Reino de España, una lluita que és absolutament desproporcionada. Defensar que al final a aquesta sala venim com a càrrecs electes, com a representants de la ciutadania, i el que hem de tenir molt en compte és que al final la nostra veu és una veu prestada, és una veu que emana del poble i és la nostra responsabilitat i és el nostre deure defensar aquesta veu.

Avui són els CDR els que són atacats per les forces oligàrquiques del Reino de España, ja sigui mediàticament, judicialment, políticament no, perquè s'ha demostrat en els últims anys que l'Estat espanyol té una certa al·lèrgia per plantejar políticament qualsevol tema que no tingui a veure amb els interessos de grups de pressió econòmics, per tant, vull dir, no esperem una solució política, no esperem una ofensiva política.

Però el que sí que veiem és això, que davant d'una ciutadania a la que se li nega l'accés a les seves institucions, que se li tanca la boca reiteradament als seus representants polítics, que se la sotmet, que se l'ha arribat a agredir, la ciutadania s'ha autoorganitzat, s'ha apoderat, i això sembla ser que fa molta por a molta gent.

Nosaltres el que defensem és que per sobre del context polític, per sobre del que defensin els CDR, el que hem de tenir molt en compte és això: que avui són els CDR però demà pot ser qualsevol altra cosa. Que els CDR al final són una forma d'autoorganització del poble, que emana del poble i amb uns objectius que poden ser compartits o no, i han mantingut una lluita absolutament pacífica i absolutament necessària, i que per tant, com a mínim, reconèixer això. intentar no criminalitzar i no parar una font, això, d'autoapoderament de la ciutadania. Gràcies.”

El senyor Capolat:

“Bé, bona tarda de nou. Primer de tot, agrair als companys de l'AUP que hagin acceptat totes les transaccions que el nostre grup va proposar en aquesta moció, i per tant, com que han acceptat totes les transaccions que els hem proposat, nosaltres votarem favorablement aquesta moció, el text d'aquesta moció.

Primer de tot, nosaltres lamentem que novament un ple de l'Ajuntament de Rubí, o de qualsevol altra ciutat, s'hagi de pronunciar sobre un atac als drets i llibertats de la ciutadania. Penso que la moció, tot i que esmenta el que ha succeït o la criminalització de determinades actuacions que han pogut els comitès de defensa de la república, parla fonamentalment, i si s'ha llegit sense apriorismes, de pèrdues de drets –de pèrdues de drets– de pèrdues de llibertats, i crec que si s'ha llegit –repeteix– sense apriorismes, té voluntat que els

representants de la ciutadania que avui estem aquí, ens manifestem en positiu en la defensa dels drets i les llibertats de les persones que conviuen en aquest país.

No és una moció, que algú segurament aprofitarà per dir que és de sesgo independentista o del *frente* independentista. No, no, és una moció que –repeteix– defensa fonamentalment drets i llibertats, i denuncia alguns aspectes que per a nosaltres ja poden semblar, si no fos per com són de greus, fins i tot còmics, no? Denuncien la barbaritat jurídica que suposa atribuir delictes de rebel·lió o de terrorisme en un país que ha viscut el terrorisme de la manera en què l’ha viscut, i amb les conseqüències que ha tingut per actes que, podem estar-hi més d’acord o menys d’acord, però que no tenen res a veure amb el terrorisme perquè aquí tots sabem el que ha sigut el terrorisme, i recentment l’han patit famílies d’aquesta ciutat.

Nosaltres, com a grup polític, ho hem dit des del primer dia en què hem tingut ocasió en aquest ple de parlar d’aquestes qüestions, entenem que la via per resoldre els conflictes polítics no és la judicialització, sinó que és el diàleg polític. I aquesta moció parla d’això també. Parla de la voluntat d’arribar a la solució del conflicte, o dels conflictes, a partir del diàleg, i no de la judicialització. Perquè el que està succeint, i amb l’exemple que posava de la consideració del que és terrorisme i el que no és, prové de fons judicials. Estem deixant que un dels poders de l’Estat decideixi què és i què no és allò que està succeint, quan en realitat tots sabem el que és en realitat el terrorisme.

Per últim, també volem fer pública la denúncia, que ja es diu en la pròpia moció però reafirmar-la, d’aquesta criminalització que hi ha avui, en aquest país, de la protesta social i de la llibertat d’expressió, no solament en l’àmbit al que alguns solament es volen referir, de la protesta o de les actuacions que es puguin fer des del moviment independentista. Tenim casos com els de les concentracions dels pensionistes que hi ha aquí, a Rubí, que s’intenta judicialitzar la protesta. Es van identificar les persones que intervenen en el lliure exercici del dret de manifestació. Els casos dels piquets sindicals. Quants tenim per exercir la protesta social encausats?

Per tant, per a nosaltres el que avui està sobre la taula és una denúncia d’evitar i tendir cada vegada menys a què es criminalitzi allò que fins ara era ben habitual, que era el dret a la protesta social i a la llibertat d’expressió. Res més.”

El senyor Abadías:

“Buenas tardes nuevamente. Ustedes comienzan la moción con que el independentismo es mayoritario electoralmente en Cataluña. Supongo que estará hablando de las elecciones del 1 de octubre, donde votaron ustedes solos. Normalmente, si jugamos al solitario uno puede hacer trampa y siempre gana.

Nosotros manifestamos nuestro respeto hacia las actuaciones policiales, y por ello no entramos a valorar si las acciones son constitutivas de delito, de terrorismo o no, eso no lo valoramos. Las acciones que están realizando los CDR, como los cortes de carreteras, las amenazas, la quema de contenedores o de mobiliario urbano, se tienen que investigar porque son intolerables en una democracia.

Lamentamos que ustedes no condenen la violencia de estos grupos. Ustedes han creado sus propias tormentas y ahora se quejan cuando llueve. En el futuro ustedes tendrán que pedir perdón por el daño que están haciendo a Cataluña.

Por último, querría recordarles que mociones como estas, que son libres de presentar cuando ustedes quieran, no sirven absolutamente para nada. Muchas gracias.”

El senyor Puntí:

“Gràcies. Estic comptant fins a deu mentalment, abans de contestar. Fa gràcia, senyor Abadías, perquè, a més a més, en parlàvem fa una estona, i vostè podria haver previst la resposta que li donaria jo ara respecte al seu respecte a les decisions judicials. Què feia vostè fa una estona davant dels jutjats? És a dir, si tant respecten les decisions judicials, què feien amb la resta del ple denunciant la injustícia d’una decisió judicial? Bé, és igual.

Òbviament, no s’han cremat contenidors, no hi ha hagut Kale Borroka, no hi ha hagut incidents que siguin equiparables a delictes de terrorisme, els CDR han fet coses molt diferents a tot això. Quan vostè parlava d’aquesta lògica o d’aquesta verborrea que han intentat utilitzar per criminalitzar els CDR, un tenia la sensació que estava escrivint les manifestacions de Societat Civil Catalana, perquè en aquesta sí que tenim escenes que estan gravades, a més a més, tirant cadires els uns als altres. No, no, no senyali amb el dit, que és de molt mala educació, senyor Abadías. N’hi han a ple a més a més, perquè estan plenament documentades a la xarxa, fins i tot en grup, perquè no hagi de molestar-se a fer un Google i trobar-les d’una en una, estan totes juntes, les pot trobar totes, i en molts casos agressions.

Anem veient de tant en tant com persones que no tenen ni el valor d’anar amb la cara descoberta, sinó que van amb màscares, arrenquen llaços grocs, amenacen la gent, escridassen. Tot això ho estem vivint dia a dia, afortunadament, i els mitjans vostès poden intentar crear un imaginari que no existeix, però hi ha uns mitjans que ho confirmen.

Els mateixos mitjans són, per exemple, en el cas de la Tamara, la companya d’un CDR, es troba d’un dia per l’altre que té trenta *tños*, tres guàrdies civils com a armaris, amb les seves metralladores, plantats davant de casa seva, en altres casos, enfilats damunt de llars d’infants, se l’emporten, la tenen tancada una nit a la caserna de la Guàrdia Civil, acusada de terrorisme i de rebel·lió. Se’n va a declarar i en surt amb un càrrec de desordres públics. Això és el que estan intentant amb els CDR, perquè evidentment, nosaltres ja sabem que tot

plegat és una comèdia, que hi ha un intent de criminalització, com deia el senyor Capolat, del que és la protesta cívica de la ciutadania i del dret que té la ciutadania a protestar, però tot això forma part d'una escenificació dels mateixos mitjans i un relat que volen crear aquesta sensació que Catalunya és Vietnam, i vostès, concretament la senyora Arrimadas, hi contribueix tot sovint dient que *ya sabemos lo que pasa en Cataluña*.

En tot cas, Jordi Pesarrodona, acusat d'incitar a l'oci per portar un nas de pallaso dret durant uns minuts al costat d'un guàrdia civil. Això és el que fan alguns CDR. Els mestre de Sant Andreu de la Barca exercint el seu dret de docència i la seva llibertat d'expressió, per explicar el que ha passat l'1 d'octubre i convidant alguns dels alumnes a fer una concentració de dos minuts al pati, voluntària, també estan acusats de delictes d'odi. L'alcalde del Callús, que es veu en moltes imatges que es van anar enregistrant en vídeo, com un guàrdia civil, un senyor gran, l'alcalde de Callús, un senyor gran, el guàrdia civil l'empeny d'un cop d'escut que el tira a terra i no li trenca el cap de pur miracle, acusat també de delictes d'odi. I òbviament, al cap de quatre dies la causa s'arxiva perquè és insostenible. Però la feina ja està feta, perquè al final són causes insubstancials que tenen per objectiu atemorir la població i impedir així que puguin exercir lliurement la seva llibertat d'expressió, garantida teòricament en la seva sacrosanta Constitució Espanyola.

Els CDR encarnen una de les virtuts d'aquest poble, de la qual ens sentim més orgullosos, que és la capacitat de la nostra societat civil per autoorganitzar-se de manera transversal, per edat, sexe, orientació política, per defensar aquelles causes que creiem justes. I sempre des del civisme i amb una actitud estrictament pacífica, acompanyats de la nostra gent gran i dels nostres fills, que ens ho recreen tot sovint, que els posem d'escut. No els posem d'escut, els eduquem –els eduquem– això és el que fem. Com hem fet fa una estona, per exemple, per denunciar l'aberració jurídica que suposa la sentència d'avui exculpan aquests cinc criminals del delictes de violació. I els CDR són justament això, organismes oberts a la ciutadania plural, transversal, sense lideratges ni estructures orgàniques.

Fa temps que advertim que passar pàgina quan no es respecten els drets d'una part de la ciutadania, amb aquella excusa del «no són els meus», obre la porta a situacions com les que vivim avui a Espanya, no? Amb sindicalistes encausats, com deia en Ramón també, que són més de tres-cents, muntatges policials com els d'Altsasu, rapers condemnats a la presó per exercir el dret a cantar el que els doni la santíssima gana, etcètera. És allò del poema aquell tan suat del Martin Niemöller, sacerdot protestant alemany, que va passar una llarga temporada a camps de concentració alemanys, que deia allò de «quan van venir per a aquest no vaig fer res perquè no era dels meus, quan van venir per a aquests no vaig fer res perquè no era dels meus, quan em va tocar a mi ja no hi havia ningú per ajudar-me», i això és el que d'alguna manera alguns de vostès els pot acabar passant.

No m'allargaré més, després, en tot cas, continuarem amb la contrarèplica, que segurament en tindrem ocasió, però permetin-me que els digui que això jo crec que vostès, els senyors de Ciutadans sobretot, el que no acaben d'entendre de la societat catalana és aquesta

capacitat d'autoorganitzar-se per defensar allò que creuen just, la participació política. Vostès entenen la política, i vostè ho ha dit molt bé, senyor Abadías, a la ràdio, és a dir, *cada cuatro años, el resto del año ni pinchan ni cortan, decido yo*. Resulta que hi ha una part important de la societat catalana, els CDR, la PAH i moltes altres organitzacions cíviques socials d'aquest país, que diuen: «No, escolti, la política la volem fer nosaltres durant tots aquests quatre anys.»»

El senyor Güeto:

“Sí, bona tarda a tothom. El Grup Municipal Socialista votarà en contra d'aquesta moció de suport als CDR. Val a dir que quan es van produir les primeres detencions dels membres dels comitès de defensa de la república, el Partit dels Socialistes de Catalunya va deixar ben clara la seva postura en contra respecte a les acusacions de terrorisme i com és de perillós banalitzar el terrorisme en el nostre país. És cert que la immensa majoria del moviment independentista es manifesta de forma pacífica, però també és cert que els comitès de defensa de la república han provocat talls de carreteres, bloquejos de vies fèrries, aixecament de barreres als peatges, actes vandàlics com els patits en diverses seus territorials el Partit dels Socialistes de Catalunya, missatges amenaçadors a jutges i a càrrecs electes. Actes que si bé és una barbaritat qualificar-los de terrorisme, són actes condemnables políticament, i constitutius possiblement d'un il·lícit penal.

Pel que fa al contingut de la moció, el contingut concret de la moció, en la part d'acord vostès ens proposen que l'ajuntament, una institució que és del poble, de tot el poble, del que representa vostè i del que representem la resta, considera desobediència com una forma d'acció política. S'han parat a pensar un sol segon què vol dir això? De veritat que partits amb responsabilitat institucional volen emparar la desobediència? S'han parat a pensar quin missatge volen donar a la ciutadania, dient que les institucions emparem la desobediència? No van descobrir la tardor passada que l'únic camí viable per a qualsevol opció política és el que es desenvolupa dins d'un marc legal i, per tant, dins d'un marc de convivència?

I, per últim, un missatge per al senyor Antonio García, el senyor portaveu de Vecinos por Rubí. Com pot ser que vostès amaguin aquestes mocions? Que no afecten a la ciutat de Rubí? Que no tenen opinió com a partit sobre aquests temes? Suposo que ara em dirà que això que el seu partit és un partit només d'àmbit local, que hi ha gent molt diversa, però una situació com la que vivim i en un tema com aquest, els seus electors i el conjunt de la ciutadania de Rubí hauria de saber què en pensen vostès, no s'hi val passar de puntetes en aquests temes. Vostès han d'explicar per què callen en aquestes mocions, i donen suport de forma tàcita als partits independentistes. Vostès han d'explicar als rubinencs per què treballen per tenir un alcalde independentista el 2019.”

El senyor Capolat:

“Solament, per aclarir-li al senyor Abadías qui va guanyar les eleccions últimes al Parlament de Catalunya. Les eleccions al Parlament de Catalunya les va guanyar Ciudadanos, evidentment, però el que diu la moció, a les dues primeres línies: «Des que l’independentisme ha esdevingut majoritari electoralment a Catalunya», electoralment a Catalunya, és majoritari electoralment a Catalunya, i si no, obri la pàgina del Parlament de Catalunya i veurà vostè que el que vostès anomenen partits o front independentista, va treure quasi el 48 per cent dels vots, i els altres, els que no són independentistes segons vostè, va treure un 43, o sigui, 5 punts menys electoralment parlant, que els altres. Per tant, la moció no diu res que no sigui veritat, i això li recordo perquè forma part d’una transacció que va fer el meu grup, perquè en principi la moció parlava de «ha esdevingut majoritari a Catalunya». Nosaltres ho vam voler aclarir per evitar intervencions com la seva, però veig que no ha servit de res posar «electoralment parlant». Això com a primera cosa.

Després, dir que aquestes mocions no serveixen de res és fer un menyspreu absolut a la gent que creu i considerem que aquest ple és un espai de debat polític i com a tal tenen dret a expressar les opinions i a conèixer-les la ciutadania, tots els grups d’aquest ple i amb tots els temes que cadascú consideri que ha de portar a aquest ple, i tot serveix. Perquè a mi m’ha servit molt sentir-lo parlar des de fa tres anys, per formar-me una idea de quina concepció té vostè de la democràcia i quina concepció té vostè de la ciutat. Per tant, no digui que no serveixen de res aquestes mocions, perquè ajuden la ciutadania a conèixer en profunditat el pensament polític que hi ha al darrere de les persones que representem opcions polítiques.

De la resta no diré més, perquè, ja ho he dit al començament i em sap greu que la lectura que ha fet el senyor Güeto, del Partit Socialista, vulgui situar el tema una altra vegada en la confrontació entre fronts, ja ho va fer en l’altre ple, i aquesta moció no és una moció que estigui pensada per confrontar. Fronts, de cap tipus. Repeteixo, és una moció que està literalment, i en el seu contingut, pensada per fer una denúncia d’aspectes que avui tenen més a veure amb els drets i les llibertats que amb les actuacions que alguns estan intentant vendre com a mal d’una societat que no és veritat.”

El senyor Sánchez:

“Gràcies. Jo contestaré el que acabo de veure que són formalitats, com altres vegades, no? Aquest front mal anomenat «front del 155», que en realitat emmascara el front del bloc del 78, dels partits hereus del *atado y bien atado*, de gent que sí que ve d’una tradició de rebel·lió, de la rebel·lió contra la república i contra els seus valors, i que s’han tractat durant anys de reproduir, de forma més vetllada o més subtil, aquests tics autoritaris que avui simplement no tenen per què dissimular, perquè ja han trobat un *chivo expiatorio* en Catalunya, al que tracten com una colònia, a la que poden maltractar com vulguin, per tal de treure els seus vots.

Dir-li, senyor Güeto, que és molt trist escoltar un representant del Partit dels Socialistes dir el que vostè ha dit, però vaja, de qui no té principis i té el cul llogat tampoc podem esperar gaire cosa. Senyor, de veritat vostè creu que la desobediència civil pacífica no és una eina política? Tenim sort que vostè o gent com vostè no estava el dia que la senyora Rosa Parks va decidir que no volia seure al final de l'autobús, amb els negres, i que volia exercir els seus drets com una persona. Tenim sort, perquè, si no, bé... La desobediència és una eina i ha sigut una eina fonamental per a l'evolució dels pobles i de les classes populars al llarg de la història. Si vostè vol renegar d'això... Bé, no és la primera cosa de què renega en aquest ple, per tant...

I al senyor Abadías, dues coses: vostès no van guanyar les eleccions, i el fet que vostès no hagin guanyat les eleccions ens ho demostra dia a dia la seva incapacitat política per proposar absolutament res. Si vostès haguessin guanyat les eleccions, ara mateix tindríem un govern formalitzat, no tindríem el 155, bla, bla, bla. No tenim un govern. Per tant, vostès no han guanyat les eleccions. I això els porta a intentar guanyar el relat, i guanyar el relat de la forma més matussera, *cutre* i barroera possible, que és inventant-se històries, manipulant la ciutadania... Quins contenidors s'han cremat, senyor Abadías? Jo, ho sento molt, la política no és un partit de futbol. Vull dir, hi ha molts matisos, moltes històries.

I després, dir-li una segona cosa: aquesta moció serveix per a una cosa, serveix per donar-li veu als que vostè vol *callados y obedientes*. I no ho serem. Gràcies.”

El senyor García:

“Bé, gràcies, bona tarda a tothom –és la meva primera intervenció– regidores i regidors. Bé, el senyor Güeto sembla que té una fixació amb nosaltres. Suposo que deuen haver-hi algunes enquestes que no els donen un resultat molt favorable i segurament ens donen un resultat més favorable del que alguns podrien pensar, i segurament això els posa nerviosos.

Nosaltres, i avui li tornaré a explicar una altra vegada, som un partit d'àmbit local, amb un grup de persones transversal ideològicament en qüestions d'àmbit nacional. I ho portem molt bé, ho portem amb molta naturalitat i amb molta normalitat. I el nostre grup polític, d'acord amb els nostres estatuts, doncs, només fa política local, i en aquest sentit nosaltres treballarem perquè si es produeix un canvi en la nostra ciutat, sigui un canvi liderat per un projecte d'àmbit local, sense dependre d'interessos d'àmbit supramunicipal. Ho hem explicat moltes vegades, i per això en temes concrets en els quals és evident que el debat que es deriva d'una moció concreta és un debat purament nacional nosaltres ens hi abstenim, i a no ser que hi hagi al·lusions de tipus personal, com en aquest cas vostè m'ha al·ludit a mi personalment, doncs, no hi intervenim i ens hi abstenim, i això és el que fem.

Nosaltres no treballarem perquè aquesta ciutat tingui un alcalde o una alcaldessa independentista o no independentista, treballarem perquè aquest municipi tingui una alcaldessa o un alcalde que treballi exclusivament i al 100 per cent per a la ciutat, i no

estiguin de diputats a la Diputació de Barcelona o fent altres tasques que segurament no haurien de fer. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Bueno, usted hablaba de obediencia civil pacífica. Bueno, no sé si ustedes se informan, pero este lunes en Figueras se produjo un suceso en una barrera improvisada de los CDR, que aparecieron de la noche a la mañana, donde cortaron el tráfico de vehículos. En uno de estos vehículos por casualidad había un cabo primero de paisano, destinado a la base militar de Sant Climent, que viajaba con su familia a bordo de su vehículo –con su familia. Los manifestantes detectaron una bandera española que colgaba del espejo que tiene delante, en el parabrisas, en el interior del vehículo. El encuentro provocó tensión, como era de esperar, y los manifestantes increparon al militar y su familia, a la vez que proferían insultos contra ellos. Lo que viene siendo habitual, los que no piensan como ustedes somos fascistas, lo normal. Y uno de estos miembros, que claro, son pacíficos, rompió la luna delantera del vehículo. Y ustedes hablan de manifestaciones ejemplares y no violentas. Pero el resultado que ustedes están generando es violencia.”

El senyor Puntí:

“Ara no compto deu perquè tinc menys temps i perdria molt. Vostè menteix, senyor Abadías, però com que això ho veu tothom, no cal que li repliqui. A més a més, és que fa servir arguments de P3 de manipulació, vull dir, és que se’l veu venir de lluny. Bàsicament perquè si això que diu vostè fos veritat, segurament l’Anna Rosa Quintana ho hauria emès en directe, i com que no és veritat, doncs, no és el cas.

Home, senyor Güeto, a veure, a mi em deixa realment parat. D’entrada, vostè es queixa que els CDR aixequen les tanques dels peatges. Escolti’m, es queixa que aixequen les tanques dels peatges i això podria ser constitutiu de delictes. Per què no obren la boca quan es gasten 4.000 milions d’euros de tots els espanyols per rescatar les radials i els peatges de les radials de Madrid? Que no hi té a veure? Clar que hi té a veure, això, punyeta, perquè vostès aixequen els peatges. Això sí que és aixecar els peatges –això sí que és aixecar els peatges– per donar-li els diners al Florentino Pérez, perquè de vostès, d’esquerres, bàsicament diguem que no en queda gaire cosa.

Diu: «Tallar carreteres, aixecament de barreres, totes aquestes coses podrien ser constitutives de delictes.» Escoltin, això ho fem els sindicats, senyor Güeto, això ho fem els sindicats. El seu partit i el meu sindicat han fet cent anys de recorregut junts, cent. I això ho fem nosaltres a cada punyetera vaga general. Som terroristes també, la gent de Comissions Obreres i de la UGT, de la intersindical? Som terroristes perquè cremem neumàtics, perquè tallem Mercabarna, perquè tallem carreteres? Som terroristes?

Miri, senyor Güeto, la seva falta d'educació... deixi'm acabar la meua intervenció i després continuï fent les cares que vulgui.

Pressions als jutges. Miri, més pressions al jutge que les que va fer el seu partit quan els seus companys del GAL van ingressar a presó, si li féssim una hemeroteca no acabaríem, val? Encara recordo les abraçades que li feien a alguns aquests fills de puta quan entraven a la presó, després de tot el que van fer, val? Després de tot el que van fer, ho sento..."

La senyora alcaldessa:

"Si us plau, senyor Joan Puntí, si us plau."

El senyor Puntí:

"Retiro l'expressió, per desafortunada. Perdoni que m'hagi abrindat més del compte quan pensava en el senyor Amedo i el senyor Domínguez. En fi, si féssim una hemeroteca, segurament els trauríem els colors.

Però, fixi's, vostès s'ofenen quan els diem que són hipòcrites. Permeti'm que els digui que com a mínim són poc coherents. Vostès, al juliol de 2017 van votar a favor d'una moció que donava suport a tots aquells sindicalistes, aquells 300 sindicalistes, amb una campanya que feien, «300 encausats», i demanaven la derogació d'un article del codi penal que permet que a aquesta gent els puguin demanar fins a vuit anys de presó. *Ojo*, que els demanaven vuit anys de presó per fer algunes d'aquestes coses que vostè diu. És a dir, massa coherent no ho sembla, eh? Vostès fan servir una mica allò que se'n diu... És a dir, estic d'acord amb el principi, però depèn com s'apliqui, hi estic d'acord o no hi estic d'acord. Perquè de fet, el fet és el mateix, però com que aquí l'afectat no és dels que pensen com vostè, aquí diguem que el marc que s'ha d'aplicar és diferent.

I ja per acabar, home, vostè diu el marc legal. Miri, abans li parlava del Niemöller, d'aquest sacerdot protestant alemany que es va passar una pila d'anys de la seva vida en un camp de concentració. Aquest senyor va ingressar a la presó perquè va incomplir la llei. Va incomplir la llei d'un govern escollit democràticament, que era el del Partit Nacional Socialista alemany. Va incomplir la llei, per tant, va ingressar primer a presó, va sortir de la presó, el va agafar la Gestapo i el va foteure en un camp de concentració. Miri, les lleis de vegades són justes i de vegades són injustes, i de vegades hi ha dictadures que també tenen el seu règim legal, i ara mateix, tot i que no hi coincidim, nosaltres tenim la sensació que la nostra obligació és desobeir un seguit de lleis que són francament molt poc democràtiques."

El senyor Güeto:

“Sí, senyor García, m’alegro d’haver-lo despertat després de tres hores i mitja de ple. No ha resolt cap dels dubtes que li he plantejat, no passa res. En qualsevol cas, la millor enquesta la veurem d’aquí a un any, en unes eleccions.

Senyor Puntí i senyor Sánchez, jo seré més respectuós del que vostès han estat amb mi. Ho tinc claríssim, no cal parlar res més, es grava això, es veu la seva falta de respecte, els crits... Bé, segueixin per aquesta línia, nosaltres no hi entrarem. Només dir-li una cosa: vostès ens porten aquesta moció aquí i ens titllen de no demòcrates per votar-hi en contra, de gent sense principis. Què els hauríem de dir a vostès quan després de veure en els últims mesos que s’han fet una cinquantena d’actes vandàlics a les seus del PSC, s’han assetjat carrers públics, s’ha assenyalat comerços de militants del PSC, s’han arribat a fer pintades a les seves cases particulars, i presentem una proposta de resolució al Parlament i els seus partits hi han votat en contra? Els hauríem de dir el mateix? Pensi-ho.”

El senyor Capolat:

“Gràcies, alcaldessa. Solament és per fer-nos una recriminació mútua a tots els que estem aquí, en el benentès que no sortirem d’aquest atzucac fins que no tinguem la capacitat tots d’estar disposats a escoltar l’altre i a seure en una taula a parlar, sense tants retrets. Això és una de les coses que diu la moció quan parla de no judicialitzar i afrontar el conflicte polític des del diàleg.

Sap greu a vegades escoltar coses de les que s’han dit aquí, perquè no ajuden a què la ciutadania de Rubí, que és a la que intentem representar, o representem, faci aquest esforç que primer hem de fer nosaltres, i això jo crec que... I nosaltres votem a favor de la moció perquè ens semblava que aquesta moció, i ens continua semblant que aquesta moció aposta més per això que pel conflicte, aposta més pel diàleg que per continuar enfrontant blocs. És una llàstima que alguns aprofitin aquestes dinàmiques de blocs per fidelitzar electorats, i això encara és més trist quan té conseqüències en l’esdevenir del dia a dia de molts ciutadans d’aquesta ciutat i del país.”

El senyor Sánchez:

“Jo, senyor Güeto, amb tot el respecte del món, però equiparar el que li pintin seus, que si vol també li puc explicar quantes seus, ja no només de la CUP, a nivell nacional, sinó en el seu propi municipi, vostè és el regidor responsable de la Policia i hauria de saber-ho, quantes vegades han pintat locals com el Crack. Si vostè vol equiparar això a la barbaritat absoluta i a la pèrdua de tota legitimitat que el seu règim legal, del país que vostè defensa i que entenc que legítimament creu seu i se’l sent, si vostè vol equiparar això, home, realment és equiparable una pintada a què li demanin trenta anys de presó a una noia per tenir una màscara del Jordi Cuixart? Realment creu que és equiparable?

Per no parlar que una cosa és una acció puntual d'una persona a nivell individual, i una altra cosa és un estat, i vostès, com ja li ha dit el senyor Joan Puntí, d'això en saben molt, de la responsabilitat d'un estat. D'un estat que és capaç de mirar cap a una altra banda i de tacar-se les mans de cal blanca, i d'això no n'ha après res, absolutament res, perquè al final és el que li he dit: són hereus del règim del 78, que a la seva vegada són hereus d'una rebel·lió, d'una rebel·lió contra una república i contra uns valors democràtics. I al final, amb aquest tipus de declaracions de persones com vostè, els cauen les caretes, i això és el que li molesta, i per això ha de sortir d'estudi i acusar el senyor Toni García i no sé què, perquè no té discurs, i aquest és el gran problema, que va a la raó de Ciutadans. És trist, és trist veure que un partit com el Partit Socialista acaba així."

El senyor Puntí:

"Sí, molt breument. Jo sé que de vegades verbalment fins jo m'excedeixo, ja demano perdó, he demanat perdó abans per l'expressió que he fet servir, que no és potser la més correcta per expressar en un ple. Ara, és fruit de la sinceritat, també li dic. És a dir, jo, a diferència del senyor Güeto, no estic interpel·lant algú que no ha intervingut en aquest debat, amb el pur objectiu d'una estratègia electoral de cara al 2019, sinó que senzillament estic dient el que penso, i això potser és el que segurament vostè tampoc no ha entès."

El senyor Güeto:

"No tenim cap careta, senyor Sánchez. Vostès diuen el que pensen i jo dic el que penso. La diferència és que jo tinc més respecte cap a la seva opinió que destinen vostès cap a la meva, aquesta és la gran diferència. I la meva intervenció la vull acabar fent referència a les paraules que deia el senyor Capolat. En una part, al final, les deia tendenciant una opinió cap a la meva intervenció, però em quedo amb la proposta inicial: ens cal molta responsabilitat a tothom per poder redreçar aquesta situació."

25.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL C's INSTANT AL GOVERN MUNICIPAL A REFORÇAR ELS EFECTIUS DE LA POLICIA MUNICIPAL Exp. 31/2018/MOC

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La funció de la policia local és l'activitat dirigida a garantir la protecció de les persones, béns, seguretat vial, policia administrativa etc... totes aquestes activitats han d'estar garantides i suficientment dotades per part de l'Ajuntament.

La nostra ciutat compta amb una mica més de 75000 habitants, i incompleix clarament el ràtio de nombre de policies locals per habitant que és d'1.8 (Segons la directiva Europea).

En l'actualitat, la Relació de llocs de treball (RLT), especifica 100 places de policia, incomplint així, aquesta directiva. Si fem el càlcul, haguéssim de tenir 138 agents. La mitjana d'edat de la nostra policia local està clarament envellida i el dèficit de personal pot accentuar-se pròximament si el Govern central aprova el decret de la jubilació per coeficients reductors, que permetrà als policies locals retirar-se als 60 anys. La mesura podria aprovar-se en breu, encara que mentre això no ocorre, els sindicats ho segueixen reclamant a l'Estat. En aquest cas, la policia municipal podria quedar-se sense 7 agents que tindrien la possibilitat d'acollir-se a aquesta nova mesura. Això deixaria amb més precarietat a una plantilla ja de per si mateix freturosa d'efectius.

El mes passat es va anunciar en el diari oficial de la Generalitat la cobertura per cobrir 9 places d'agent de Policia local a la nostra ciutat, mitjançant concurs oposició, en torn lliure, escala d'administració especial, i també 3 places d'agent de policia local, mitjançant el concurs específic de mobilitat interadministrativa.

Però el nostre grup municipal dedueix que aquesta mesura és insuficient, en vista de l'anteriorment explicat i la poca ambició amb la incorporació de tan sol 12 policies municipals en 2019.

Considerem que hem d'utilitzar totes les eines necessàries per ampliar la plantilla de la policia municipal en total acord amb els agents Socials.

PROPOSO:

1º Instar al Govern Municipal a crear un mínim de 6 places de policia interí/a, tenint en compte que aquesta, ha de ser una mesura excepcional per a una situació excepcional, per la falta d'efectius.

Intervencions:

El senyor Abadías:

“Buenas tardes. Como todos sabemos, la falta de agentes de la plantilla de la Policía municipal es un problema crónico que lleva años enquistado, y que repercute en la prestación del servicio de seguridad. El déficit de efectivos obliga a redistribuir a los agentes de forma arbitraria, lo que conlleva el pago de un gran número de horas extra para poder abarcar la vigilancia de toda la ciudad. Sin embargo, hay zonas que quedan descubiertas. Los esfuerzos de la Policía se concentran en la zona del centro, donde el bullicio conlleva más inseguridad y más hechos delictivos, pero va en detrimento de los barrios periféricos, donde se destinan menos recursos durante el día y la situación es precaria durante el turno de noche.

El déficit de personal puede acentuarse próximamente si el Gobierno central aprueba el decreto de jubilación por coeficientes reductores, que permitiría a los policías locales retirarse a los sesenta años. Esto dejaría a una plantilla carente de efectivos.

Nuestro grupo municipal lleva reclamando la incorporación de más policía local desde el año 2015. Hemos acordado con ustedes la incorporación en varias ocasiones de más policía municipal, y a día de hoy nos encontramos con menos efectivos que en 2015. Ustedes han anunciado concurso para nuevas plazas de agentes de policía local, pero son insuficientes. Como regidores tenemos que buscar las herramientas necesarias para ampliar la plantilla de policía con un total acuerdo con todos los agentes sociales. Y como medida excepcional, instamos a la contratación de un mínimo de seis plazas de policía interino. Es un medio que utilizan muchos ayuntamientos para dar solución a la falta de efectivos.

Y, por último, les recuerdo que las negociaciones entre los sindicatos y el ayuntamiento están en punto muerto desde hace un año. Es necesario dar soluciones a los problemas creados por la falta de agentes. Muchas gracias.”

El senyor García:

“Gràcies de nou, senyora alcaldessa. Bien, el caso de la falta de efectivos en la Policía local ha sido objeto de debate ya en diversas ocasiones y, en fin, esta no es la primera ni será la última, por desgracia. Al final, esta situación es producto de una política deficiente de recursos humanos en nuestro ayuntamiento, de la que son responsables ustedes desde hace quince años, para desgracia de los empleados de este ayuntamiento, y que afecta a todos los departamentos, obviamente, y también, por desgracia, a la seguridad en relación al cuerpo de Policía local.

El objetivo de 1,8 policías por cada mil habitantes, que establece la directiva europea, como indica su moción, señor Abadías, nos parece muy ambicioso. Ojalá, es un objetivo al que tendríamos que tender a llegar. Es lo deseable. Y, en cualquier caso, nosotros nos conformaríamos, siendo realistas, con la media que hay en Cataluña, que es de 1,5 agentes cada mil habitantes. Con ello, si trasladamos esta ratio a Rubí, serían entorno a unos 115 efectivos de Policía local.

Bien, en la última modificación de la RLT, aparecían 75 puestos ocupados de Policía local y 26 vacantes. Lógicamente, aquí no contamos los efectivos que están de baja, que el nivel de absentismo, teniendo en cuenta que la plantilla es menor de lo que tendría que ser, y la presión a la que están sometidos, en general los cuerpos de policía, teniendo en cuenta también que estamos en un nivel 4 de alerta terrorista, pues, en fin, propicia que haya un número de bajas mayor de lo que sería normal. Y también tenemos que tener en cuenta la media de edad de la Policía local en nuestro municipio, que es muy elevada.

Bien, dicho esto, la propuesta de crear un mínimo de seis plazas de policía interinos, que no tienen todas las competencias como cuerpo policial, que no pueden ir armados, que, en definitiva, no tienen todas las competencias, nos genera muchas dudas, sinceramente, y no sabemos hasta qué punto puede ser un parche contraproducente a medio plazo. No lo sabemos, tenemos en ese sentido dudas razonables.

En cualquier caso, para acabar de definir nuestra posición y nuestro voto, queremos conocer los argumentos del gobierno municipal. Muchas gracias.”

El senyor Puig:

“Sí, gràcies. Bé, nosaltres, la manca de Policia local l’hem estat denunciant des de fa anys i panys, no només en aquest mandat sinó que en l’anterior mandat també en més d’una ocasió hem denunciat aquesta mancança, hem intentat introduir, fossin esmenes al pressupost, fossin simplement fent denúncia de la situació a nivell públic, fent comparatives amb relació a altres ciutat i quines eren aquelles bones pràctiques que havien aplicat, fins i tot en alguna situació sortejant les dificultats legals o burocràtiques per tal de resoldre aquesta qüestió, i una altra vegada ho hem anat denunciant.

Ara finalment surten unes convocatòries recentment per resoldre mínimament la qüestió, per tant, la cosa comença a resoldre’s. Ara, nosaltres no donarem suport a aquesta moció, una mica en la línia del que comentava el senyor García, de l’interinatge d’aquestes places, però també per una qüestió més política, si volen, que és que Ciutadans ha estat donant suport a aquest govern durant la primera part o fins fa dos mesos, com aquell que diu, a aquest govern municipal, i malgrat tenir la força per poder exigir molt més en aquest govern, doncs, entenem que la seva manca de projecte i inclús de competència a l’hora de fer política no ha servit perquè els seus vots anessin a aquestes millores que vostès tenien la capacitat d’exigir. Vostès no ho han fet, després de donar tres anys de suport absolutament acrític al Partit dels Socialistes, ara, a pocs mesos de les eleccions es desperten i comencen a fer propostes per a les quals no han treballat durant aquests tres anys, que era quan vostès tenien la clau per canviar coses.

Per tant, nosaltres, davant d’aquesta situació, i davant també de les seves actituds en general, tampoc no els riurem les gràcies a les seves propostes polítiques, mentre van fent el discurs que fan en altres qüestions que són tan greus. Per aquest motiu nosaltres votarem que no, però esperem que la situació es resolgui.”

El senyor Capolat:

“Bona tarda una altra vegada, i aviat direm bona nit. A veure, ens trobem una altra vegada, al nostre entendre, eh?, i explicaré el perquè, davant d’una moció que està pensada única i exclusivament en clau electoralista, i que busca un titular i no solucionar un problema. Això, d’entrada. Com segurament ja van fer en plens anteriors i continuaran fent fins que s’acabi el mandat. Els explicaré per què. Catalunya, l’autonomia catalana, té una llei de policies locals pròpia, i la llei de policies locals pròpia determina clarament que les funcions de policia local solament les poden exercir funcionaris de carrera, no funcionaris interins. També existeix l’estatut bàsic de l’empleat públic, que determina que el principi d’autoritat solament el pot exercir un funcionari de carrera, per tant, no un funcionari interí.

La disposició addicional quarta de la Llei de policies de Catalunya obre un parèntesi i permet que els ajuntaments turístics, en períodes no superiors a sis mesos, i previ haver fet un curs a l'Escola de Policia de Catalunya, puguin contractar policies interins, solament aquests. Per tant, o vostès tenen un desconeixement del que diu la llei, o intenten aprofitar la mancança que té aquesta ciutat en temes de policia, per buscar un nou titular de cara al seu electorat.

Miri, la seva moció també demostra un desconeixement de qui té la facultat d'exercir el principi d'autoritat. Li deia: un funcionari de carrera. Un policia interí no pot sancionar, no té capacitat sancionadora, per tant, no té possibilitat de multar, i si multa, la multa és recurrible i la perdria l'Administració que ha permès que un funcionari interí la posés.

Demostra també un desconeixement de quina és la realitat en aquest moment en l'àmbit jurídic en aquest tema en concret. Les comunitats autònomes de Balears i del País Basc tenen llei de policia pròpia, igual que la té la Comunitat Autònoma de Catalunya, val? Hi ha dues sentències, una de cada autonomia d'aquestes dues, del Tribunal Superior de Justícia d'aquestes dues autonomies, que determinen que no es pot exercir les funcions policials amb policies interins. Aquestes sentències actualment estan al Tribunal Suprem, en cassació, per assentar jurisprudència, però tant una autonomia com l'altra han deixat de practicar, els municipis d'aquestes autonomies, la contractació de policies interins.

Demostra també un desconeixement de les capacitats que tenen els ajuntaments, i en concret el de Rubí, per fer contractacions de policies. Avui –avui– i mentre estigui vigent la Llei Montoro, solament tenim capacitat de cobrir les taxes de reposició –solament tenim capacitat per cobrir les taxes de reposició. Aquest any s'ha ampliat l'acord que hi havia de l'àmbit municipal, i es permet una taxa de reposició del 115 per cent, per tant, per moltes places vacants que tinguéssim pressupostades, no les podríem convocar si no són places que són producte de taxes de reposició, o sigui, d'agents que han deixat el cos però que fins a aquest any passat exercien, o fa dos anys, com a policies. Les places de nova creació no es poden crear ni es poden convocar.

I demostra també un desconeixement del que és l'activitat policial. Doncs, entre altres coses que no poden fer els policies interins, és que no poden portar armes de foc, cosa que de ben segur ocasionaria conflictes amb els seus propis companys de policia en una situació com la que estem vivint en aquest país, que estem en alerta 4, i aquests agents havien d'assumir que el company que tenen al costat vagi desarmat. Difícilment això podria solucionar la manca d'efectius, perquè no imagino crear patrulles mixtes entre uns policies armats i uns policies desarmats.

I per últim, si tot això que vostès no han explicat, o desconeixen, per què han presentat aquesta moció? Si els policies interins no poden multar o sancionar, no poden regular el trànsit, no poden garantir la seguretat viària, no poden exercir de policia judicial, no poden portar armes de foc, no poden protegir les autoritats locals, no incrementaran el nombre de patrulles disponibles a la nostra ciutat. Sap per què la presenten? Pel que deia al començament: perquè

fan demagògia. Vostès no fan política, fan demagògia, i aquesta moció és l'exemple més clar dels últims que recordo que han presentat en aquest ple. I tant de bo –tant de bo– l'any que els queda d'estar en aquest plenari no continuïn amb aquesta tònica de la demagògia i del populisme fàcil, perquè el tema és complicat, i més en un ajuntament que té la taxa de temporalitat i d'interinitat més alta de tot el país, i vostès estan proposant que augmentem aquesta taxa de temporalitat, quan han sigut incapaços de fer complir al govern al que han donat suport des del primer dia, el que va dir en el primer ple d'aquest ajuntament: que la prioritat era la regularització de la plantilla. Ni un sol lloc s'ha regularitzat.”

El senyor Muntan:

“... per aplaudir el Ramón, perquè és el seu últim ple i, per tant, ens ho podem permetre tots. Escoltant arguments de diferents portaveus, aquesta moció a nosaltres ens arribava una mica dispersos, però una mica dispersos perquè el tema de la policia local durant tot el mandat ha sigut una mica així, una mica dispers. Jo recordo abans de la festa major dues reunions d'urgència, una en la sala de junta de portaveus, explicant-nos uns problemes greus en aquell moment que afectaven a la Policia local. Recordo una reunió al cap de molt pocs dies en aquest ple municipal, a la que vam venir els portaveus, que ens van convocar representants sindicals també per explicar-nos una situació molt greu. I després, el que sí que recordo és una reunió entre les dues parts, que ens explicaven unes situacions molt greus, i el que no recordo és que ens expliquessin a quin acord van arribar.

De cop i volta passen els mesos i apareix aquesta moció, que ja ho dic, ens ha agafat una mica dispers perquè a nosaltres ens agrada, quan arriben les mocions, tenir com una mica d'informació prèvia, com una mica de treball. Ara, per exemple, proposarem una cosa que jo crec que seria més lògica, però després m'arriben veus de fora del ple dient que és totalment necessari. Jo puc escoltar-me totes les veus, tinc respecte a tothom, però no podem prendre una decisió en base a aquestes informacions que no acaben de quadrar, no acaben de lligar per enlloc. Per tant, el nostre grup municipal, més enllà de decidir finalment què votarem a la moció, que per una altra banda, i esperarem la intervenció de l'equip de govern, però em temo molt que la votació serà irrellevant, el que sí que proposaríem és una junta de portaveus o una reunió, on se'ns expliqués amb detall quina és la situació real de la Policia local, quina és la planificació present i futura quant a la convocatòria d'aquestes places, i per tant, amb una mica més de detall, de dades, per treballar aquest tema d'una manera més seriosa i més responsable per part de tothom. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Sí. Bé, som coneixedors de la situació més o menys que viu la plantilla municipal, i concretament la Policia local, i m'afegeixo a la petició del senyor Muntan, perquè fins ara, especialment amb aquest col·lectiu sensible i importantíssim a la nostra ciutat, hi ha hagut un cert acord de no polititzar la Policia i no posar aquí, davant d'aquest ple municipal, aquest tipus

de discussions, quan el que hauríem de discutir segurament és una qüestió de més profunditat que el nombre de més o menys policies, etcètera. Tots coneixem la situació.

Per tant, a mi em sorprèn que aquest acord, aquesta manera de fer que ha funcionat fins avui, doncs, Ciutadans, amb una voluntat, repeteixo, clarament demagògica, posa sobre la taula aquesta discussió, quan és evident que la Policia local, i avui s'ha tractat, té problemes amb el local, necessita equipament, formació, i evidentment, el nombre, no?

Per què crec que fan un mal ús? I Ramón, et felicito per l'exposició que has fet, jo ho volia explicar però no m'hagués explicat, ni de bon tros, tan bé com tu, ni tinc tanta informació com la teva, d'acord? És una moció que no està ben explicada, vostès l'únic que demanen és, sense cap criteri perquè no expliquen amb quin criteri ni amb cap planificació per què demanen aquest nombre de policies, expliquen la situació de l'interinatge i les conseqüències que porta, i per tant vostè, sense una feina prèvia, l'únic que anuncien a la premsa és que l'Ajuntament de Rubí, aquesta ciutat, necessita ix policies. Ja ho sabem, que necessita ix policies, però vostès justament el 4 de desembre del 2017 van demanar una auditoria a aquest ajuntament per saber quines són les càrregues de treball i, per tant, en teoria ens hauria de servir per prendre segons quines decisions. I vostès ens porten aquí ara, a debat, prendre una decisió sobre el nombre de policies que necessita aquesta ciutat, i vostès en diuen sis com poden dir vuit o poden dir el que sigui, no hi ha un criteri.

Per tant, vostès el que fan és demagògia, com han fet sempre, i per respecte a aquestes persones, per respecte a la policia, haurien de ser els primers interessats també en presentar una moció ben explicada i ben determinada. Ha hagut de ser el portaveu de Veïns per Rubí qui ha explicat i ha exposat quins números a sobre la taula, perquè la redacció de la seva moció amb els números que expliquen són realment difícils d'entendre i, per tant, vostès els que busquen no és un acord, el que busquen és aquesta demagògia.

En tot cas, la proposta de millora també hauria d'anar acompanyada amb altres qüestions per complementar la tasca que fa la Policia, perquè hauríem de parlar també, per a nosaltres, i d'això també som conscients i ajudaria més a tenir cura de la prevenció perquè a la nostra ciutat la manera de prevenir situacions de risc és tenint cura de les famílies que estan en aquesta situació de risc, i això ho hem explicat des d'Esquerra més d'una vegada. La solució no sempre és dotar de més policies, que en aquest cas som conscients que la ciutat ho necessita, però el discurs també ha de ser acompanyat d'altres característiques, com vam dir l'altre dia també, la situació que es viu en alguns carrers de la nostra ciutat amb problemes de desnonaments, etcètera.

Per tant, nosaltres ens afegim a la petició que ha fet l'AUP, retirin aquesta moció, en parlem, ens tornem a reunir tots plegats perquè ara ens estava dient que no estaven d'acord amb el que deia el portaveu d'Iniciativa, a mi m'agradaria conèixer la seva opinió, però no conèixer la seva opinió en aquest debat aquí, al ple, sinó poder-nos trobar, reunir-nos, igual que suposo que s'han reunit amb ells, doncs, fem una reunió i s'expressa a sobre la taula. Per tant, els

demanem temps, retirin aquesta moció i parlem-ne tranquil·lament. Perquè vostès tenien la paella pel mànec fa uns mesos, quan van aprovar l'RLT, i en aquell moment no la van aprovar, i vostès sabien també que hi havia una sèrie de persones que es jubilaven, i en aquell moment no ho van fer. Per què no van fer en aquell moment? Perquè en aquell moment haurien d'haver votat en contra dels pressupostos i en contra de l'RLT, i no ho van fer, i ho fan ara perquè tenen les mans lliures per fer-ho. Per tant, estan jugant a la demagògia, i vostès estan fent el paper de sempre –estan fent el paper de sempre. Bé, fins aquí. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, bona tarda de nou. Bé, aquesta és una moció que vostès han presentat sabent que el govern estava treballant sobre aquesta possibilitat. I vostès ho saben perquè a diferència del senyor Muntan, que té una visió dispersa de la Policia, vostès sí que han preguntat i se n'han preocupat. Jo li he explicat que és un tema que s'està parlant, tant amb les seccions sindicals, que avui tenim aquí alguns dels seus representants, com també s'estava treballant a nivell interns amb diversos membres de l'equip directiu de l'ajuntament.

Nosaltres ens abstindrem en aquesta moció perquè fins que no tinguem els informes d'impacte organitzatiu que s'ha demanat a l'inspector en cap de la Policia que, com s'ha dit, no són policies que puguin complir totes les funcions i això pot generar un impacte que s'ha de valorar a nivell organitzatiu, i fins que no tinguem l'informe jurídic del cap de recursos humans sobre si és una figura que en un municipi no turístic com Rubí tindria cabuda, i fins que no sabem quin tipus de procés selectiu i formació han de passar els aspirants que, sigui dit, només podrien ocupar el seu lloc durant un espai limitat de temps, fins que no tinguem tot això no fixarem una postura.

Com li deia al principi, em sap greu que sabent que el govern estava treballant en aquesta possibilitat, vostè entri aquesta moció. En qualsevol cas, aprofito l'ocasió per remarcar l'esforç que l'equip de govern ha fet respecte a les taxes de policies locals. Aquest mandat podrà finalitzar, sense comptar amb la futura oferta pública d'ocupació del 2019, havent ofertat quinze noves places de policia, d'agent, a banda de les cobertures que s'han fet a través de comissions de servei. Aquest govern ha optat pel camí de prioritzar al màxim la cobertura de places de la Policia amb nous agents que contribueixin a rejevenir un cos de Policia que, com tots els cossos de Policia de Catalunya, de policies locals, Rubí no és una excepció, es van dotar d'agents principalment a finals dels anys vuitanta i a principis dels noranta. Vostè podrà pensar que són poques places. Jo també quasi que podria estar d'acord, però també li he de dir que són totes les possibles, totes les que el senyor Montoro ens deixa convocar.

En qualsevol cas, reiterar l'esforç de cobertura de places que ha iniciat aquest govern i el compromís de mantenir-ho de forma sostinguda i en la mesura del possible en els propers anys, a fi de normalitzar una situació que no només afecta la Policia local de Rubí, sinó que afecta el conjunt de policies del país.

Agafant el quant que llençava el senyor Muntan, de fer una junta de portaveus, jo crec que seria un bon moment per entre tots compartir aquests informes que estan realitzant el cap de recursos humans i el cap de la Policia local, i poder parlar en profunditat d'aquest tema. Moltes gràcies.”

El senyor Abadías:

“Señor Corbera, según la RLT que se votó, nos faltan 27 agentes, nos faltan 27. Sí, sí, pero faltan 27. Alguien tiene que hacer algo para que entren los 27 agentes, y esta es una parte de la solución.

Por otra parte, señor Capolat, usted decía la autonomía vasca, la autonomía de las Baleares. También la Generalitat valenciana no lo quiere eliminar, pero en Cataluña se puede realizar. Respecto a que solo se hace en... Sí, en Cataluña se puede hacer, está permitido por la ley. Yo solo le puedo decir, señor Capolat, usted que es sindicalista y está mejor preparado que yo para esto, pero bueno, en Cardedeu, que tienen 18.000 habitantes, tienen 34 agentes de plantilla, con 18.000 habitantes. Pues van a entrar 7 interinos este año; 7 interinos. En El Vendrell van a entrar 11 interinos este año. En Llinars, 12 interinos. En Vacarisses, 3 interinos. En Sitges, 6 interinos. En Badía, 3 interinos; y Badía tiene mucho turismo, ya lo vemos. En Manlleu, 3 interinos más.

Bueno, al fin y al cabo, esta moción que hemos presentado, antes de presentarla en este pleno la hemos presentado a los sindicatos, yo he estado hablando con los tres sindicatos, y no me han puesto ninguna pega sino al contrario, sería importante. Pero como bien dice la moción, como una situación excepcional, para ver cómo está la Policía ahora y los problemas que nos pueden surgir.

Sobre las ratios, nosotros somos la ciudad que tiene menos Policía municipal de Cataluña, no llegamos ni al 1 de ratio. Y yo le podría hablar de ratios, porque aquí tengo la lista de Interior, y podría hablar de ratios de ciudades que tienen el 3,77, el 1,87, el 1,72, o Gavá, que tiene el 1,73. Gavá, fíjese, con los habitantes que tiene, tiene 80 policías, más que Rubí. Es increíble. O Martorell, que está en el 1,48. El Prat de Llobregat está en el 1,69, pero en Rubí no llegamos ni al 1, es decir, somos la ciudad que tenemos menos policía municipal. Tenemos un problema, y si no queremos ver que tenemos un problema, que se agravará con el tiempo, es una herramienta más para buscar una solución rápida. Muchas gracias.”

El senyor Capolat:

“Quizás tenga usted razón, y no se la voy a negar, en que muchos ayuntamientos han establecido la figura del policía interino para cubrir las necesidades policiales que tienen, impuestas fundamentalmente por Montoro. O sea, aquí tenemos 27 plazas en la plantilla sin cubrir, pero no las cubren por desidia o porque prefieren cubrir las de asistente social, sino que hay una ley que solo permite las tasas de reposición. Que ayuntamientos utilicen esta figura, y

me puede poner la lista de los 500 ayuntamientos que utilizan esta figura, no me sirve de nada, porque nosotros no estamos utilizando esta figura. ¿Y qué queremos introducir, una figura que nos va a comportar un coste adicional en demandas judiciales después, para que estas personas ejerzan funciones policiales contra lo que dice la ley, y tengamos que ir a contenciosos porque un ciudadano dice que le ha multado un policía de no sé qué? Vamos, hombre, un poco más de rigor. No podemos abusar de figuras como la del policía interino, que hoy todos los tribunales superiores de justicia han dicho que no se pueden utilizar, y que en breve habrá sentencia en casación en el Tribunal Supremo.

Entonces, a todos estos ayuntamientos que han utilizado esta figura, les pasa lo mismo que al Ayuntamiento de Rubí. ¿Sabe cuántas personas tienen lo que se dice plaza en propiedad en el Ayuntamiento de Rubí? ¿Sabe cuántas hay? Hay casi una cuarta parte del conjunto de la plantilla. O sea, tenemos tres cuartas partes de la plantilla que no tiene plaza en propiedad, por lo tanto, con un problema de plantilla y de temporalidad que no lo tiene ningún ayuntamiento de Cataluña, y nos viene usted aquí a proponer que aumentemos la temporalidad en un sector en que esto no lo permite la ley. Ni la ley catalana ni la ley española, porque la EBEP es una ley orgánica y define claramente quien puede hacer las funciones de policía. A mí no me cuente que hay ayuntamientos que los tienen contratados. Tampoco es conforme a ley la situación de los trabajadores de este ayuntamiento y se sigue manteniendo, y la justicia tampoco dice nada.

Y para finalizar, yo he sido sindicalista, sí, y me siento muy orgulloso, pero ahora no soy sindicalista, yo ahora tengo aquí una responsabilidad política y tengo un cargo institucional, y defendiendo los intereses de los que me han puesto aquí, que no son los sindicatos, sino que son los ciudadanos. Y para defender esto creo que hemos de ser muy responsables en las cosas que traemos a este pleno, y esto que ha traído usted hoy aquí es pura demagogia.”

El senyor Muntan:

“Molt breu, si això demostra que estic dispers, però no només jo. No, de la meva dispersió podria haver dit confusió, de la meva dispersió, el que passa és que qualsevol cosa serveix per tirar una pulla. És que ens agrada ser més modestos, nosaltres no entenem de tot, necessitem més informació. Segurament la dispersió deu venir donada per la seva falta d'informació, per tant, si realment hi havia aquest problema greu, si realment els seus socis de govern, o potser recents no socis de govern, veuen un problema tan greu i ara, de cop i volta, arribem a un ple, ja no tant per la moció, que estaria molt d'acord amb altres grups municipals en què ja estem acostumats a aquest tipus de moció, però si realment hi ha un problema, perquè deu haver-hi, perquè hi ha dos representants del sindicat aquí, presents en el ple, que m'han fet comentaris fora, aquest és el meu concepte i això és el que volia dir quan deia que estàvem dispersos.

Segurament aquest tema, que és un tema important, mereix molta més informació, molt més debat, i segurament és un tema que ens servirà a tots, i als que vinguin en el futur, especialment en un futur que està molt proper, per poder afrontar problemes com aquests, que jo crec que són importants, però amb seriositat i amb rigor.

Per tant, el nostre grup podem votar una abstenció o podem votar el que vulguem, és igual, vull dir, al final jo crec que la moció avui és irrellevant, posem sobre la taula un debat pendent i un debat important, per tant, per això nosaltres, el nostre grup, hem proposat aquesta junta de portaveus o aquesta reunió de regidors, o com se li vulgui dir, en la qual, tant representants sindicals com equip de govern posin totes les dades... Bé, la nostra manera de fer –ja veig que ha posat una cara com que no li ha acabat d'agradar– sempre és proposar que tots els actors intervinguin en les reunions i tothom pugui expressar lliurement les seves opinions. Llavors, entre tots podrem veure quin és l'abast del problema, quines són les solucions, i sobretot podem consensuar una projecció futura. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Señor Capolat, yo ya esperaba que iba a votar en contra, ya lo tenía claro. Vamos a ver, hace un año se presentó otra moción para pedir más Mossos d'Esquadra y votaron en contra. Es demagogia, pedir más seguridad para la ciudad es demagogia, ya lo sé, estoy acostumbrado. La moción no la retiramos, ¿eh?”

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 2 (C's), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).
- Vots en contra: 2 (ICV-E), 1 (CDC).
- Abstencions: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 1 (Sergi Garcia Roig) 3 (AUP-CAP-PA), 1 (VR) i 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño),

La moció s'aprova per majoria simple.

26.-MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA – ACORD MUNICIPAL, AUP-CAV-PA, C'S I VR PER A LA MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT EN ESTABLIMENTS COMERCIALS I DE RESTAURACIÓ EXP. 30/2018/MOC

A Rubí el 5,4% de la població de 0 a 65 anys té algun tipus de diversitat funcional. Més de 3.000 persones tenen certificat de discapacitat, i d'aquestes un 14% té mobilitat reduïda, segons dades facilitades a la mesa d'atenció a la diversitat funcional.

La Llei 13/2014 del 30 d'octubre d'accessibilitat, que va entrar en vigor el 5 de novembre de 2014, té com a objectiu promoure i establir les condicions d'accessibilitat necessàries perquè els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i els processos de comunicació garanteixin l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no discriminació de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.

La llei 13/2014 també especifica que les administracions públiques que ja tinguin un Pla d'Accessibilitat (PA) l'han de revisar i adequar a la nova llei en el termini de 8 anys des de l'entrada en vigor del nou Decret, en aquells municipis de més de 50.000 habitants com és el cas de la nostra ciutat.

Tot i així, a Rubí encara ens trobem amb molts obstacles a nivell d'accessibilitat: tenim carrers, places i parcs de difícil accés, amb voreres altes, sense rampes i amb escales que impedeixen que persones amb mobilitat reduïda hi puguin accedir; manquen aparcaments adaptats al centre de la ciutat; i en molts edificis comercials i de restauració de la nostra ciutat és impossible que les persones amb mobilitat reduïda hi puguin accedir de manera autònoma.

Per citar alguns exemples dels problemes amb els que es troben dia a dia les persones amb mobilitat reduïda:

- Llençar la brossa és una pràctica quotidiana molt complicada per la falta de contenidors adaptats.
- Circular per la ciutat és una cursa d'obstacles: carrers estrets i voreres que no estan adaptades, torres d'electricitat al mig, terrasses de bar que ocupen tot l'espai de pas... A banda dels vehicles aparcats damunt les voreres o en doble fila, que bloquegen el pas.
- Gaudir de la natura és força complicat, ja que en la majoria dels casos no hi ha itineraris accessibles als parcs, com passa actualment amb l'accés al Parc de Ca n'Oriol.
- Accedir a determinats comerços i restaurants de la ciutat és molt complicat, ja que molts d'ells no tenen els accessos adaptats. El mateix passa amb alguns equipaments municipals, que si bé tenen rampes d'accés, com és el cas de l'Ajuntament, després és impossible que aquestes persones puguin accedir als pisos superiors perquè només hi ha escales. O a l'Ateneu, que s'hi ha d'accedir per una altra porta, o el cas de la biblioteca, que les portes no són automàtiques i cal que algú l'obri per a que aquestes persones hi puguin accedir.

Així doncs, la millora de l'accessibilitat arreu de la nostra ciutat és prioritària, unes millores que beneficiaran a tota la ciutadania, no només a les persones amb mobilitat reduïda. Calen, a més, campanyes de sensibilització dirigides a tots els rubinencs i rubinenques, però també dirigides específicament a comerços i establiments de restauració per tal que tothom prengui consciència de les dificultats de mobilitat i accessibilitat a les que s'enfronten una part dels nostres veïns i veïnes.

Per tot l'exposat anteriorment,

S'ACORDA:

PRIMER. Convocar reunió de la Mesa d'Atenció a la Diversitat Funcional en el termini d'un mes.

SEGON. Elaborar una campanya de sensibilització destinada a conscienciar a la ciutadania de les dificultats de mobilitat que tenen alguns dels nostres conciutadans.

TERCER. Elaborar una campanya de sensibilització dirigida a comerços i establiments de restauració de la nostra ciutat per tal de promoure les reformes necessàries que permetin facilitar els accessos als seus establiments.

QUART. Obrir una línia de subvencions per als establiments de la nostra ciutat que decideixen millorar l'accessibilitat als seus locals.

CINQUÈ. Donar a conèixer aquests acords a l'Associació Rubí té Rodes i a d'altres associacions de diversitat funcional de la nostra ciutat, així com a les associacions de comerciants.

Intervencions:

La senyora Casas:

"Hola, bona nit a tothom. El Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Rubí presentem al ple una moció per demanar millores en l'accessibilitat als equipaments municipals, comerços i establiments de restauració. Aquesta moció l'hem redactada amb l'ajut de la nostra companya Anna Esquirol, que pateix en primera persona una discapacitat funcional que l'impedeix caminar sense l'ajut del seu caminador. Barreres arquitectòniques, deia avui la nostra síndica. A Rubí encara ens trobem amb molts obstacles a nivell d'accessibilitat. Tenim carrers, places i parcs de difícil accés, amb voreres altes, sense rampes i amb escales que impedeixen que persones amb mobilitat reduïda hi puguin accedir.

Manquen aparcaments adaptats al centre de les ciutats i en molts edificis comercials i de restauració de la nostra ciutat és impossible que les persones amb mobilitat reduïda hi puguin accedir de manera autònoma. Per citar alguns exemples dels problemes amb els que es troben dia a dia les persones amb mobilitat reduïda, llençar la brossa és una pràctica quotidiana molt complicada, per la falta de contenidors adaptats. Circular per la ciutat és una cursa d'obstacles: carrers estrets i voreres que no estan adaptades, torres elèctriques al mig, terrasses de bars que ocupen tot l'espai de pas, a banda dels vehicles aparcats damunt les voreres o en doble fila, que bloquegen el pas.

Gaudir de la natura és força complicat també, ja que en la majoria dels casos no hi ha itineraris accessibles als parcs, com passa actualment amb l'accés al parc de Ca n'Oriol. Accedir a determinats comerços i restaurants de la ciutat és molt complicat, ja que molts d'ells no tenen els accessos adaptats. El mateix passa amb alguns equipaments municipals, que si bé tenen rampes d'accés, com és el cas de l'ajuntament, després és impossible que aquestes persones puguin accedir als pisos superiors perquè només hi ha escales; o a l'Ateneu, que s'hi ha d'accedir per una altra porta; o el cas de la biblioteca, que les portes no són automàtiques i cal que algú l'obri perquè aquestes persones hi puguin accedir.

Així, doncs, la millora de l'accessibilitat arreu de la nostra ciutat és prioritària, unes millores que beneficiaran tota la ciutadania, no només a les persones amb mobilitat reduïda. Calen, a més, campanyes de sensibilització dirigides a tots els rubinencs i rubinenques, però també dirigides

específicament a comerços i establiments de restauració, per tal que tothom prengui consciència de les dificultats de mobilitat i accessibilitat a les que s'enfronten una part dels nostres veïns i veïnes. Amb aquesta moció volem instar l'ajuntament la posada en marxa de mesures per eliminar les moltes barreres arquitectòniques que vulneren els drets i les llibertats de les persones amb discapacitat, en no permetre'ls tenir una vida independent.

Aquesta és la moció que presentem avui en el ple. Gràcies.”

El senyor García:

“Sí, moltes gràcies de nou. Bé, en el ple del mes de juliol de l'any passat, Veïns per Rubí va presentar una moció per tal de facilitar l'accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda o amb discapacitat visual. En la moció vam instar el govern municipal a planificar l'adaptació, arranament, reparació i manteniment de voreres i passos de vianants, amb paviment especial per a persones amb discapacitat visual i mobilitat reduïda, i presentar un programa, demanàvem, abans del 4 de desembre de 2017, de l'any passat, data que era la data prevista en el decret legislatiu 1/2013, per garantir l'accessibilitat a tots els municipis.

Bé, vam instar també el govern municipal a planificar l'adequació també de transports, i també d'edificis públics, per a persones amb discapacitat visual i mobilitat reduïda, i presentar també un cronograma abans del 4 de desembre de 2017. Aquest cronograma no el tenim, i hem de recordar que a la nostra ciutat vostès porten quinze anys governant-la i té un greu, molt greu, problema d'accessibilitat. És de les ciutats del nostre entorn amb més problemes d'accessibilitat, i els responsables polítics són vostès, desgraciadament porten vostès quinze anys governant aquesta ciutat. Bé, aquesta moció es va aprovar per unanimitat, i bé, no tenim coneixement d'aquest cronograma, i aprofito per preguntar al govern municipal per a quan tenen previst tenir-lo.

I respecte a la moció a debat avui, a la que nosaltres ens hem sumat, em sembla que és una bona proposta la de plantejar una campanya de sensibilització als comerços per facilitar l'accessibilitat als establiments, em sembla que és una bona proposta, i també estudiar, com a mínim, la possibilitat d'obrir una línia de subvencions. Moltes gràcies.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Breument, per anar per feina. Jo estava convençut que l'accessibilitat era una obligació dels comerços, i per això em va sorprendre tant aquesta moció. Això no vol dir que molts comerços segurament no respectin aquesta normativa, i en qualsevol cas, a mi em sembla una bona línia que l'estratègia sigui subvencionar i, per tant, estimular, que no necessàriament obligar. El problema està en què si realment hi ha una normativa que obliga, tampoc no acabo d'entendre que es faci una subvenció.

Per tant, nosaltres també estarem... Esperarem a veure si el govern que ho hagi pogut estudiar amb els serveis tècnics puguin dir alguna cosa. En qualsevol cas, nosaltres entenem la proposta, hi estem a favor, però hi ha aquest dubte que ens roman.”

El senyor Capolat:

“Gràcies, bona nit. Bé, el nostre grup estem segurs que la bona fe ha inspirat aquesta moció, i compartim bona part del relat que la pròpia moció esmenta. I també, a diferència del que ha passat amb la moció anterior, estem segurs que és una moció que no està pensada única i exclusivament en clau electoral. Però intentaré explicar les raons per les quals el nostre grup no votarà favorablement aquesta moció.

Miri, el portaveu de Veïns per Rubí ja ho ha exposat, en el ple del mes de juliol una moció presentada per ells i portada al ple per junta de portaveus, o sigui, unànimement, va aprovar un seguit d'actuacions que s'havien de fer a la ciutat, i que hauria de tenir la ciutat feta amb data de 4 de desembre de 2017. És la data que va marcar la llei, en què les ciutats havien de tenir..., ser accessibles. La nostra ciutat, ja ho ha dit molt bé ell, incompleix aquesta data, i el que és més greu, incompleix la data, incompleix l'acord de ple, i a sobre de la taula no consta que hi hagi una altra cosa que diu la llei, que és un pla d'accessibilitat.

Al començament d'aquest ple, quan m'he referit a les intervencions, a les aprovacions dels projectes executius d'obres que es tiren endavant, o que s'han anat tirant endavant en aquests anys, ja ho hem dit en més d'una ocasió, que era imprescindible tenir una planificació de les inversions, i d'aquelles sobretot a què ens obliga la llei, que és les que corresponen a un pla d'accessibilitat. Repeteixo, pla d'accessibilitat que en tots els anys que portem amb governs com el d'avui, encara no coneixem.

La llei també, com ha dit molt bé el portaveu de Convergència, o del PDeCAT, determina que els establiments públics han d'adequar-se a aquesta normativa vigent d'accessibilitat, i aquesta adequació no té solament a veure amb si hi ha un esgrao o no, o hi ha més alçada respecte a la vorera del carrer, sinó a factors a vegades molt més importants, com és l'accessibilitat als lavabos en els establiments de restauració, com és l'accessibilitat als canviadors a les botigues de roba, com és als mostradors de pagament per a la gent que ve amb cadira de rodes –les alçades. Tot això ja ho diu la llei. I a més, la llei diu que les llicències que es donen de nou s'han d'adequar, els projectes de llicències per obertura d'establiments, s'han d'adequar a aquestes disposicions legals. Avui s'estan donant en aquesta ciutat llicències a establiments que no estan complint aquestes normatives.

Per tant, el nostre grup entén que una moció que ve a demanar que s'obri una línia de subvencions per als privats, perquè els privats puguin adequar els seus establiments a la normativa, està molt bé sempre i quan els diners públics primer s'utilitzin per allò que correspon a allò públic, tenir-ho en condicions. Perquè podem donar subvencions a comerços que seran molt accessibles, però si per la vorera no podem arribar, no sé quin favor ens estem fent els ciutadans. Per tant, nosaltres som del parer que abans d'obrir línies de subvencions a

comerços privats perquè els adequin, que pot ser una oportunitat, que pot ser una cosa a tenir en compte, però s'haurà de tenir en compte, a la nostra manera d'entendre-ho, quan la ciutat tingui, primer, un pla d'accessibilitat, determini les inversions que es pensen fer, amb un cronograma per adequar l'accessibilitat d'allò públic en aquest pla, i quan tingui adaptats tots els equipaments públics –tots els equipaments públics– al que diu la Llei d'accessibilitat. Fins que no tinguem això, que és el que ens pertoca com a administració i amb la gestió dels diners públics tenim l'obligació de fer, ens sembla poc adequat obrir línies de subvencions a privats per això que els acabo d'explicar.

També la moció parla de campanyes de sensibilitat. Evidentment, totes les campanyes de sensibilitat són necessàries, però a la taula. Per exemple, també demana una reunió de la Taula d'accessibilitat. La Taula d'accessibilitat no es reuneix des de novembre passat. A l'última reunió de la Taula d'accessibilitat es va acordar que es faria una reunió d'aquesta mesa un cop al mes, i que alternativament a aquestes reunions vindrien tècnics municipals per intentar resoldre aquelles situacions de no accessibilitat que es plantegessin a la taula. Doncs, fa cinc mesos que no hi ha reunions d'aquesta taula d'accessibilitat.

Però de la resta, si no tenim un pla d'accessibilitat que determini com ha de quedar la ciutat en temes d'accessibilitat, tota la resta, com deia abans del portaveu de Convergència, a nosaltres ens semblen pedaços. I parlant de pedaços, en aquest ple, i amb això acabaria, hem fet algunes aportacions o algunes preguntes amb relació, per exemple, al transport adaptat i als taxis. Aquesta ciutat no té cap taxi adaptat. Quan se li pregunta al govern quan pensa convocar la licitació d'almenys dos taxis adaptats, ens contesta que és un procés molt lent i molt llarg, y *que están trabajando en ello*. I portem no sé quants mesos, quants anys ja, sense taxi adaptat, val?

Per tant, sentint-ho molt, i sent, com he dit al començament, molt participis del relat que s'exposa en la moció, no la podem votar a favor perquè el diner públic per a nosaltres, primer, s'ha d'utilitzar en el servei públic en què ens correspon, i després ja en parlarem dels que tenen l'obligació i no l'estan complint, si els hem de subvencionar o no.”

El senyor Sánchez:

“Jo, per no repetir arguments, sí que m'agradaria constatar una cosa: al final, aquests plens acaben sent recurrents, crec, per una situació que vivim ja no des d'aquest mandat sinó des de fa uns quants mandats, que és la falta de lideratge polític i la falta de planificació.

Com bé deia el senyor Capolat, aquí la clau és la falta d'un pla d'accessibilitat, i en tot cas, sí que això ens aboca als grups municipals, davant la falta d'aquest lideratge i de planificació, a haver d'abocar en ocasions, com en aquest cas en això coincidim, pedaços. Perquè al final, el que tenim és una ciutat que és profundament negativa amb els interessos d'una part de la població, que queda invisibilitzada. Per tant, davant de la incapacitat per incidir de l'oposició, perquè no només és falta de planificació de part de l'equip de govern, sinó que és incapacitat per intentar arribar a acords o treballar temes transversalment amb la resta de grups de

l'oposició, a l'únic que ens aboquen és a això, a intentar abocar pedaços en forma de mocions. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Gràcies. Bé, tal i com ja s’ha parlat en una altra moció d’aquest ple, l’equip de govern des de l’inici de mandat ha apostat per la millora de la qualitat de vida de les persones amb diversitat funcional, i l’accessibilitat ha estat un dels eixos treballats des de la participació i des de les demandes del propi col·lectiu, destacant, com també s’anomena a la moció, l’entitat Rubí té Rodes, avui present al ple, al públic, i algun representant de Terrassa i Rubí de la ONCE, com a entitats que més incideixen i que més han incidit en diferents espais, com és la taula de la diversitat, amb reunions específiques amb els professionals de Serveis Territorials, i directament amb el regidor d’Obra Pública i de Mobilitat, i amb les que tenim interlocució directa com a administració per a consultes específiques a l’hora d’executar noves actuacions al carrer.

Sabem que és tot un repte, sabem, coneixem perfectament la ciutat, que no només són els elements que posem com a administració, sinó que hi ha altres elements que se citen a la moció, que tot i complir normatives poden ser dificultats afegides que impedeixen l’accessibilitat. Parlo d’incivisme, on deixen la brossa, on es col·loquen diferents coses, que totes són legals però la col·locació pot impedir l’accessibilitat.

Nosaltres hem apostat pel concepte d’accessibilitat universal. Des del pla hem ofert formació interna als professionals de la casa. També externa, oberta a la ciutadania. Potser l’hauríem de repetir, realment va ser molt interessant però no hem arribat a totes les persones que voldríem. Proposaré que es pugui fer una formació específica sobre aquest tema als comerciants, en tot cas podria sortir aquesta proposta, i pel que apostem és perquè l’accessibilitat sigui còmoda i serveixi per a tothom, ja que la població..., tenim gent gran, tenim població que va envellint, i tothom, en algun moment donat de la nostra vida, podem tenir una limitació, una lesió física o de salut, i necessitem facilitats d’accés adaptat.

Queda molt per recórrer, ho sabem, i hem estat treballant molt en aquesta línia. A les noves reformes de l’illa de vianants, per exemple, en la mida en què s’ha pogut evidenciar ja els espais diàfans d’accessibilitat per a tothom, i les senyalitzacions al terra per a les persones invidents. I hem anat consultant a les entitats que hem citat, i ho compartirem sempre en el marc de la Taula de la diversitat.

Respecte als acords, és cert, la Taula de la diversitat fa temps que no es convoca, no sé si haig de demanar disculpes, però en tot cas és per un problema intern, perquè la persona que s’encarrega està de baixa i no hem pogut arrencar amb aquest tema. Tot i així, amb les entitats i amb les persones que s’adrecen, tant a la professional referent d’Obra Pública com a l’àmbit, a la responsable de l’àmbit d’aquest tema, tenim contacte i interlocució directa amb les entitats, i persones que s’hi adrecin.

Farem la taula igualment, com sigui, i comptarem, intentarem comptar amb els tècnics de Comerç per resoldre també aquests temes de Comerç. Dir que no podem obrir una línia específica, ja hi aboquem diners públics per aquest concepte, sempre i quan es demani per aquest concepte. En les bases de subvencions per a l'impuls de l'activitat empresarial al municipi de Rubí, la supressió de barreres arquitectòniques inclou aquestes millores als comerços, previs a la legislació vigent. Ho han de demanar i ha de ser que no s'hagi obert amb la normativa actual. Del que m'acaba d'alertar precisament qui presideix l'entitat Rubí té Rodes, i hem d'estar alerta i hem de conscienciar, és que hi ha alguns comerços..., la vida comercial a Rubí canvia molt i un comerç es converteix en un altre comerç, d'una altra cosa, i necessita una adaptació diferent, i el que està passant és que no s'hi està adaptant, no?, o que s'han detectat casos en què no s'ha adaptat a aquest nou servei.

N'estarem alerta, conscienciaré el comerç en la mida en què puguem, des de la taula, des d'una coordinació, i per tant, agraïm la proposta i hi votarem a favor. Gràcies."

La senyora Casas:

"Doncs, comentar que em sento satisfeta d'haver exposat debat en el ple sobre temes que preocupen la gent amb dificultats, i res, que espero que continuem en la línia, que es continuïn fent les taules, i que a veure si podem tenir un pla d'accessibilitat com toca, d'acord?"

La senyora Marta García:

"Gràcies. Perdoneu, he oblidat comentar-vos una cosa important. S'ha parlat del Pla d'accessibilitat, i és cert que s'ha de derivar, el Pla d'accessibilitat no es pot fer fins que no tinguem el Pla de mobilitat, va lligada una cosa amb l'altra, si no, no es pot fer un bon pla d'accessibilitat, perquè l'estaríem modificant constantment. Gràcies."

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 5 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 1 (VR), 1 (Jonathan Cobo Ortega), 1 (Noèlia Borque Riaño), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).
- Vots en contra: 2 (ICV-E).
- Abstencions: 1 (CDC).

La moció s'aprova per majoria absoluta.

27.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL VEÏNS PER RUBÍ (VR) PER LA SUPRESSIÓ DEL PEATGE DE LES FONTS Exp. 32/2018/MOC

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A través del Decret 351/1986 de 18 de desembre es va adjudicar la concessió administrativa de construcció, conservació i explotació de l'autopista Terrassa – Manresa per un termini de 35 anys, fins al dia 1 de gener de 2022, segons el contracte inicial.

El dia 7 de setembre de 1989 es va signar el conveni d'ampliació de l'autopista de peatge Terrassa – Manresa, pel que fa al tram Rubí – Terrassa. Aquesta ampliació tenia una longitud troncal de 7,09 km i es van establir tarifes en el nou tram de peatge, establint-se en el conveni que l'ampliació de l'autopista no modificava el termini concessional establert al decret 351/1986.

A través del Decret 219/1993, de 31 d'agost es van modificar diferents aspectes de la concessió de l'autopista Rubí – Terrassa – Manresa. D'acord amb aquest decret s'havien observat diferents factors que portaven a un desequilibri en alguns aspectes de la concessió respecte de les previsions inicials: la intensitat del trànsit no havia assolit els valors inicialment previstos i les expectatives de creixement del trànsit en el futur s'havien vist afectades per la recessió econòmica d'aquell moment.

També, per raons d'interès públic era aconsellable l'establiment de descomptes en les tarifes per facilitar l'accés als usuaris potencials, i la situació econòmica de la concessionària s'havia vist alterada en relació amb les previsions del Pla econòmic i financer del contracte.

Per aquests motius es va prorrogar el termini de durada de la concessió quinze anys més, fins al 2037.

Des de l'inici del procediment d'adjudicació s'han fet més d'una desena de modificacions en el contracte, moltes d'elles per aplicar sistemes de descompte i compensació.

Al Ple municipal de l'Ajuntament de Rubí s'han presentat diferents mocions en mandats anteriors relacionades amb la política de descomptes en relació al peatge de les Fonts que, malgrat l'ampli suport majoritari, no han resultat satisfactòries.

Hem de recordar que al nucli urbà de la nostra ciutat tenim dues vies de tipus comarcal: la carretera C-1413 i la BP-1513 (anomenada Avinguda de l'Estatut al seu tram urbà), que suposen un greu problema de mobilitat intern. La solució que es va plantejar fa anys era la construcció de la via interpolar amb la Ronda Est de Rubí, aquesta última, una autovia paral·lela a l'autopista C-16.

Sabem que actualment no està en els plans a mitjà termini, per part del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, realitzar aquesta inversió en infraestructures, tenint en compte, a més, que l'execució de la ronda Est de Rubí és, com a mínim discutible tenint en compte l'impacte mediambiental que suposaria i que discorreria completament en paral·lel amb la C-16, que és una via d'alta capacitat.

Tenint en compte aquesta circumstància, i la necessitat de pacificar el trànsit en l'Avinguda de l'Estatut, però també, en la C-1413, i els greus problemes de mobilitat generats al nostre terme municipal, entenem que és necessari valorar adequadament la supressió del peatge de les Fonts, en termes cost-benefici, tant de mobilitat com d'impacte econòmic en el teixit empresarial, ja que afecta també a altres municipis veïns com Terrassa, Sant Cugat del Vallès o Matadepera, tenint en compte que no existeix cap altra via alternativa d'alta capacitat.

Per tot això,

S'ACORDA:

- Instar al nou govern de la Generalitat de Catalunya a realitzar tots els procediments necessaris amb l'objectiu de suprimir el peatge de les Fonts de l'Autopista C-16, fent una valoració en termes econòmics, de mobilitat, mediambientals i d'impacte en el teixit empresarial.
- Traslladar aquest acord a la Mesa del Parlament de Catalunya, al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya i als Ajuntaments de Terrassa, Sant Cugat i Matadepera.

En aquest moment, abans de la votació de la moció, la Sra. Sandra Casas Navarro (ERC) abandona la sala de sessions.

Intervencions:

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, l’any 1986 es va adjudicar la concessió per a la construcció –perdó, ja és tard i...– la construcció, conservació i explotació de l’autopista Terrassa – Manresa per un període de 35 anys, fins l’any 2022, concretament l’1 de gener del 2022. L’any 89 es va signar el conveni d’ampliació de 7 quilòmetres per al tram Rubí – Terrassa, sense modificar el termini de concessió inicial.

L’any 93 es van modificar les condicions la concessió, ampliant a quinze anys més la mateixa concessió, fins l’any 2037, ja la intensitat del trànsit era inferior a l’esperada, també per establir descomptes a les tarifes per raons d’interès públic, i perquè la situació de la concessionària s’havia vist alterada en relació amb les previsions del Pla econòmic i financer del contracte.

En altres mandats, i en som conscients, aquest ple municipal ha aprovat diferents mocions per revisar la política de descomptes del peatge de Les Fonts, però no han donat, per a nosaltres almenys, el resultat esperat quant al que afecta la mobilitat del nostre municipi.

Bé, en aquest sentit tornem a recordar que per a Veïns per Rubí... Si us plau, demano... Estic intervenint. Val, gràcies. Bé, en aquest sentit tornem a recordar que per Rubí passen dues carreteres comarcals que divideixen en tres el nostre municipi: la C-1413 i la BP-1503, o avinguda de l'Estatut en el seu tram urbà. Això genera un greu problema de mobilitat intern al nostre municipi. La solució plantejada fins fa uns anys per la Generalitat de Catalunya, per retirar el trànsit d'aquestes carreteres comarcals, passava per la construcció de la via interpolar i de la ronda est de Rubí, aquesta última en paral·lel a l'autopista C-16.

Bé, en qualsevol cas, construir una via paral·lela a la C-16, amb zona verda d'especial interès, no sembla una opció idònia. Sabem que aquesta proposta no es contempla en cap escenari a mig termini, i per això entenem que s'han de plantejar altres solucions que afecten la mobilitat interna de la nostra ciutat. També afecta a altres municipis, però en concret a la mobilitat interna de Rubí.

Bé, nosaltres en aquesta moció hem sigut molt curosos i no parlem en cap cas de gratuïtat en el peatge, perquè som conscients que qualsevol servei públic té una despesa associada, ja sigui finançada a través d'impostos o a través del pagament directe del servei. Per aquest motiu no podem dir que les carreteres, autovies, autopistes, són gratuïtes, o que es pot plantejar un servei, per exemple, d'autobús gratuït urbà, perquè no ho és. Òbviament, té una despesa associada. La diferència lògicament està en com es finança el servei públic.

D'altra banda, som conscients de la complexitat d'un contracte de concessió d'una autopista. Són contractes molt, molt complexos. I especialment en un contracte, aquest en concret, en el que s'han fet més d'una desena de modificacions.

També hem de dir que la moció insta al futur Govern de la Generalitat, i esperem tenir un govern efectiu el més aviat possible, pel bé de Catalunya i dels nostres municipis, a realitzar les gestions necessàries amb l'objectiu de suprimir el peatge de Les Fonts, de l'autopista C-16, fent –i ho diem, això és molt important– una valoració en termes econòmics, de mobilitat, mediambientals, i també d'impacte en el teixit empresarial, perquè això és un tema, aquest últim també, molt, molt important, perquè afecta les empreses de manera òbvia: les retencions, el peatge, etcètera.

Bé, amb aquesta petició deixem obertes totes les possibilitats. No estem apuntant a una directament, en concret, perquè es pot plantejar la supressió de dilluns a diumenge, les 24 hores del dia, que seria la supressió total, però es pot plantejar que sigui de dilluns a divendres, tot el dia, o en hores punta. Hi ha moltes opcions, i en qualsevol cas instem la Generalitat a què posi fil a l'agulla. En definitiva, el que demanem com a municipi especialment afectat, per a nosaltres és el municipi més afectat en l'àmbit del seu nucli urbà, és una solució al que considerem que és un greuge evident respecte a la nostra ciutat.

Som coneixedors també de la proposta de la Generalitat per suprimir totes les barreres de pagament físiques i crear una tarifa plana, coneguda com a «vinyeta», però no deixa de ser un projecte que en última instància depèn del Ministeri de Foment, del Ministerio de Fomento, i que tampoc coneixem encara el seu recorregut real.

Bé, la nostra és una proposta clara, fugint de qualsevol tipus de populisme, i som conscients, som absolutament conscients de les despeses que generen canvis en un contracte de concessió d'una autopista en què es planteja suprimir un peatge. Ens agradaria, en qualsevol cas, tenint en compte aquestes consideracions, que aquesta moció tingui un suport majoritari en aquest ple municipal. Moltes gràcies.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Bé, vostè ho ha dit, hem parlat sobre aquesta qüestió bastantes vegades en aquest ple. És evident que les bonificacions que s’han aprovat no han acabat de resoldre les hores punta, sobretot quan vas des de Rubí cap a Les Fonts, o cap a Terrassa passant per Les Fonts. És evident que això genera un embús que no és operatiu, és evident que les alternatives d’infraestructures previstes no seran una realitat aviat, i que per tant, una proposta en aquesta línia seria útil.

Hem de dir en aquest sentit que mentre Madrid va rescatant i suprimint radials, Catalunya de moment no ho pot fer, i no ho pot fer per una mancança financera. Llavors, a vegades també, quan vostès se situen en aquesta situació de neutralitat respecte a la qüestió catalana, també s’ha de saber que això té efectes sobre aquestes qüestions del dia a dia, i que justament és per aquest tipus d’actuacions que tanta i tanta gent s’ha tornat independentista al cap dels anys, per veure que totes les propostes, totes les negociacions dirigides a solucionar qüestions pràctiques, com aquesta, passen els anys i no es resolen quan, en canvi, en altres llocs les resolen simplement posant diners i rescatant autopistes.

En aquest sentit, no només s’ha de parlar del tema de les autopistes sinó de les inversions del Pressupost General de l’Estat, que es compleix en un 120 per cent a Madrid i, en canvi, a Catalunya no s’arriba ni al 15 per cent d’execució d’allò que es pressuposta i, per tant, tot això té unes conseqüències en la infraestructura i en la mobilitat, i per tant, en el dia a dia de la ciutadania.

Efectivament, la proposta de la vinyeta va en aquesta línia, que és només responsable, també des del punt de vista de l’ecologia i sobretot dels drets i deures del ciutadà, o com a mínim, de la concessió, de qui fa us en paga. En aquest sentit s’avança molt perquè, lògicament, aquells que fan utilització de les vies de manera intensiva per motius econòmics, i que tenen, per tant, més recursos, paguen més que no aquella persona que l’agafa puntualment.

En qualsevol cas, nosaltres, com a rubinencs, hem de defensar la ciutat, aquesta és una situació que s’hauria d’haver pogut resoldre, i per tant, també oberts a les solucions que puguin venir, i sabent que en última instància tot és una qüestió de peles, i sabem que si una qüestió és de peles l’única solució és la que nosaltres considerem, la independència, en qualsevol cas donem suport a aquesta moció.”

La senyora García:

“Bon vespre. No repetirem arguments, perquè s’han exposat i a més a més ja ens els sabem una mica de memòria, perquè aquest és un debat força antic. És evident que des d’una aposta per un paradigma en el que l’ús del vehicle privat sigui menor, és cert que aquesta és una via infrautilitzada i que, per tant, l’eliminació d’aquest peatge ajudaria a descongestionar un cert tràfic que passa per l’interior de la ciutat i, per tant, estem plenament d’acord amb aquesta moció.

Respecte a això, també entenem que és un tema que va més enllà de la ciutat de Rubí, i que per tant, aquesta moció té valor però, diguéssim, anar sols en aquestes qüestions és complicat. Fent hemeroteca hem trobat una notícia de l'octubre del 2015 al diari *Avui*, on s'explicava que els ajuntaments de Terrassa i Rubí havien acordat la creació d'un grup de treball estable d'infraestructures i espais naturals, que entre d'altres objectius, deia, treballarà per aconseguir la gratuïtat del peatge de Les Fonts. Aprofitant que entenem que aquestes dinàmiques són molt positives, voldríem preguntar aquest grup de treball estable quantes vegades s'ha reunit o quina feina ha pogut fer, o quin és l'estat d'aquesta qüestió en el marc d'això, d'aquest espai compartit que pugui haver hagut entre municipis.”

El senyor Muntan:

“Gràcies. Sí, molt breu, ajudaré una mica a què tot sigui bastant breu. Primer disculpes per haver parlat, però és que ha escoltat «pla de mobilitat» i he hagut de calmar la meua companya un moment. I parlant de mobilitat, estem d'acord, i a més d'acord amb totes les intervencions que hem tingut, perquè és un debat que hem tingut i que traslladaríem.

Nosaltres sí que és veritat que des del nostre grup vam participar en debats ja fins i tot a nivell de Vallès en tema de mobilitat, per tant, seria un debat molt més ampli. La qüestió concreta que diu el portaveu de Veïns per Rubí, estem d'acord, sempre hem estat d'acord, ja des de l'època d'Alternativa havíem presentat propostes, però sí que és veritat que a nivell de comarca comencem a tenir problemes de mobilitat, i és un debat molt més ampli sobre quines són les prioritats i sobretot discutir planejaments que hi ha encara vigents, com el quart cinturó, i per tant, convidaríem l'ajuntament, al govern local i sobretot a governs futurs, a participar d'aquests debats, i per tant, a participar de planificacions futures que han de tenir molt a veure segurament amb la mobilitat de la comarca.”

El senyor Abadías:

“El peaje de Rubí – Les Fonts es un inconveniente para las empresas y vecinos de nuestra ciudad, es una barrera que perjudica gravemente la movilidad en la zona, y que supone un freno para el desarrollo económico de Rubí. Rubí no quiere ningún descuento, queremos la eliminación del peaje de Rubí a Terrassa. Consideramos que con este peaje se produce un agravio comparativo, no entendemos tener que pagar un peaje por recorrer cinco kilómetros, mientras que otros ciudadanos de Cataluña que viven, por ejemplo, en Tarragona, el trayecto Torredembarra – Salou, que son 32 kilómetros, no paga peaje. O bien en la zona de Manresa, que tienen un descuento del 100 por cien para los 19 kilómetros entre el enlace de Sant Vicenç de Castellet (*soroll de fons*) –seguimos para bingo– y el final de la autopista C-16, Sant Fruitós de Bages. Vemos que parece ser que aquí la Generalitat le pone gratuita la autopista a los habitantes de la zona.

Una vez más, como siempre, estamos hablando de una petición histórica de nuestra ciudad, al que ningún gobierno de la Generalitat ha querido buscar una solución. Presentar esta moción

como se ha presentado en anteriores mandatos, demuestra la ineficacia de este ayuntamiento para solucionar los problemas de esta ciudad.

Por último, quisiera comunicarle al señor García que nuestro grupo parlamentario, a petición de nuestro grupo municipal, tiene preparada desde hace meses una propuesta de resolución para presentar en el Parlament sobre este tema. Solo espero que sus grupos parlamentarios voten la propuesta. Gracias.”

La senyora Martín:

“Gràcies. Bé, sembla ser que després de Sant Esteve dels Roures, tenim un nou municipi també, i aquest cop a la nostra comarca.

Bé, compartim amb el grup de Veïns per Rubí el que s'exposa en aquesta moció, i l'impacte que representa el peatge de Les Fonts i els beneficis que tindríem els ciutadans i ciutadanes de Rubí en especial, si se suprimís, aquest i molts dels peatges. Nosaltres, però, volem recordar avui, en aquest ple, la prioritat i la feina feta d'en Josep Rull, conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, actualment pres polític de l'Estat espanyol. La proposta que s'està treballant des de l'executiu català, i del que ja ha parlat el Toni i el Víctor, consisteix en un nou model de gestió de la xarxa viària catalana basat en la vinyeta, per acabar amb els peatges i l'aixecament de barreres, model ineficient i desequilibrat a Catalunya. Països com Suïssa i Àustria ja l'apliquen en vehicles lleugers, i Alemanya no l'aplica però ja ha donat llum verda al projecte.

La fi de les concessions, la majoria entre el 2019 i el 2021, suposa una oportunitat, però també obre incògnites perquè cal un acord amb l'Estat, titular del doble de quilòmetres que la Generalitat. Actualment, 200 milions es destinen a pagar peatges a l'ombra, 70 al manteniment de carreteres i 45 a bonificacions de peatges. El Govern calcula que aplicant la vinyeta s'alliberarien més de 300 milions d'euros anuals de recursos pressupostaris. Podria continuar amb xifres i exemples, però serem objectius i clars: l'Estat recupera autopistes radials de Madrid amb els diners de tothom i, en canvi, segueix maltractant Catalunya i la mobilitat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. A què estem jugant? A què grans empreses explotadores i especuladores es facin grans i més grans amb els nostres diners. Doncs, amb nosaltres que no hi comptin.”

El senyor Güeto:

“Sí, gràcies. Seré molt breu perquè em cenyiré de forma concreta al que diu la moció. Tenim la presentació d'aquesta moció, que planteja una demanda històrica d'aquesta ciutat i que llargament hem reclamat diferents grups municipals socialistes en aquest ple. Per tant, hi votarem favorablement. Respecte a la petició d'informació que feia la senyora Ànnia García, ara mateix no tenim la informació, la buscarem i li farem trasllat.”

La votació dona el resultat següent:

La moció s'aprova per unanimitat.

28.- MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CDC DEL PARTIT DEMÒCRATA I LA JOVENTUT NACIONALISTA DE CATALUNYA EN DEFENSA DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ EXP. 33/2018/MOC

Moció del Partit Demòcrata i la Joventut Nacionalista de Catalunya en defensa de la llibertat d'expressió

Moció presentada pel grup municipal de CDC

A l'Ajuntament de Rubí, d'acord amb el que estableix l'article 13 del Reglament Orgànic Municipal, es presenta la següent moció pel seu debat, votació i adopció, si escau, al Ple de l'Ajuntament de Rubí.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant les darreres setmanes han succeït diversos casos on el dret a la llibertat d'expressió s'ha vist menyscabat i de retruc la llibertat de creació dels ciutadans també s'ha vist afectada. Aquests fets evidencien la vulneració de drets fonamentals a l'Estat, tenint en consideració que la llibertat d'expressió té una major protecció que altres drets i llibertats a l'ordenament jurídic actual.

El raper Pablo Hasel va ser jutjat i condemnat davant l'Audiència Nacional acusat d'enaltiment del terrorisme, injúries a la corona i a les institucions de l'Estat per fer piulades a través de la xarxa social, Twitter.

Josep Miquel Arena Beltran, conegut com Valtronyic ha estat condemnat pel Tribunal Suprem a tres anys i sis pesos de presó per enaltiment del terrorisme i humiliació a les víctimes per diferents cançons d'àlbums diferents; sense tenir en compte el context en el que s'emmarca, una obra artística.

El llibre *Fariña* de Nacho Carretero ha estat censurat pel seu contingut respecte la història del narcotràfic a Galícia. Produint-se l'efecte contrari al pretès inicialment pel jutge, el llibre s'ha convertit en el número ú en ventes a Amazon i ja circula per diferents plataformes digitals.

L'obra d'Helga de Albear titulada *"Presos Políticos en la España Contemporánea"* consistent en vint-i-quatre fotografies de presos polítics i en les que apareixien pixelades les imatges del vicepresident Junqueras, el diputat Jordi Sanchez, Jordi Cuixart i els joves d'Altsasu, ha estat censurada a ARCOMadrid2018.

Considerem que la llibertat d'expressió consisteix en tolerar el contingut de missatges que contenen idees que ofenen, xoquen o pertorben l'ordre establert. Missatges que contenen meres expressions o idees que desproporcionadament s'han considerat delictes.

Alertem de la perillositat d'usar el dret penal per intentar menyscar el ple dret a l'exercici de la llibertat d'expressió vulnerant el principi d'última ràtio que el caracteritza; com la perillositat de privar de llibertat persones per la seva ideologia, cançons o llibres sense tenir en compte el seu context artístic i polític.

Per aquests motius

S'APROVA:

Primer.- Manifestar que la ciutat de Rubí es situarà, en qualsevol cas, al costat de la llibertat d'expressió com a llibertat fonamental de qualsevol societat democràtica.

Segon.- *Mostrar el suport a totes aquelles persones sotmeses a processos judicials, a vegades amb condemnes de presó, per manifestar expressions o idees.*

Intervencions:

El senyor Puig:

"Gràcies. Bé, tampoc faré una exposició de deu minuts per parlar d'aquesta qüestió, perquè d'alguna manera ja n'hem anat parlant de manera més o menys directa en altres mocions que hem debatut avui. Si hagués estat la primera en l'ordre de presentació segurament m'estendria més. Arribats on som, doncs, simplement dir que aquells que pensàvem que vivíem en un país europeu, democràtic, modern, amb les seves mancances lògicament, perquè hi ha coses que volen el seu temps, i les seves desavinences i les seves tensions nacionals i tot plegat, de sobte pràcticament, en molt poc temps, ens hem despertat i hem vist que el país on vivim no era exactament el que creïem que teníem, no? I hem vist un seguit de casos que demostren que la llibertat d'expressió està sent vulnerada, està en dubte, està en perill, i nosaltres això, com a grup polític, no ho podem permetre de cap de les maneres. A la moció fem referència a l'exemple d'en Pablo Hasél com el raper que ha estat condemnat també amb Valtònyc. També el llibre Fariña, de Nacho Carretero, o l'exposició censurada a ARCO Madrid 2018.

Quan vam presentar la moció hi havia aquests casos famosos que hem estat seguint a la premsa les últimes setmanes o mesos, però és que just la setmana passada ens trobem que uns aficionats de futbol no poden dur el color groc a un estadi a la final de la Copa del Rei de futbol. Per tant, novament una demostració que aquest estat té una certa limitació, les costures de la llibertat d'expressió s'estan posant en dubte, i el que demanem és que més enllà de les diferències que puguem tenir respecte al model territorial o la sortida que hi pugui haver al conflicte, el que no es pot posar en dubte és el dret tan bàsic i tan elemental com la llibertat d'expressió, i per això volem que Rubí se situï al costat d'aquest dret

fonamental i, per tant, doni suport a aquestes persones que han estat víctimes d'aquesta vulneració. Gràcies.”

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, com en altres ocasions, avui tornem a defensar drets fonamentals. En aquest cas, el dret a la llibertat d'expressió i opinió, recollit en l'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans, i que s'ha citat aquest article en mocions anteriors.

Hem de recordar en aquest sentit la situació que es viu a Espanya, denunciada en reiterades ocasions per Amnistia Internacional, que denuncia que la llibertat d'expressió està sota amenaça. Hi ha un factor, que va ser la introducció d'esmenes a l'article 578 del Codi Penal, que facilita que una part de la comunitat artística pugui ser jutjada i condemnada per delictes d'enaltiment del terrorisme i humiliació a les víctimes.

Bé, és molt significativa una dada: les sentències per enaltiment del terrorisme s'han multiplicat per quatre des que ETA ha deixat de matar, més de 120 sentències per apologia del terrorisme des de l'any 2011, en què ETA va deixar de matar. Però no són els únics casos. M'agradaria recordar també la condemna a dos dibuixants de la revista *El Jueves*, per injúries a la corona. D'això fa més de deu anys, que jo, quan vaig consultar l'hemeroteca l'altre dia, em semblava increïble que passi el temps tan ràpid, però fa ja més de deu anys. O el judici per ofenses a sentiments religiosos que va patir l'any 2012 el cantautor Javier Krahe, que ja no està entre nosaltres, per un vídeo gravat l'any 1977, que després es va reproduir en un programa de televisió i es va difondre a través de YouTube, a través d'internet, i va ser sotmès a aquest judici del que, afortunadament, va ser absolt, però va ser un judici esperpèntic. També tenim més casos de cantants, o els dotze membres del col·lectiu La Insurgència, que són cantants de rap també, acusats, en aquest cas, d'associació il·lícita – associació il·lícita.

Bé, per aquest motiu jo vaig demanar al senyor Puig la setmana passada canviar el segon punt de l'acord per mostrar el suport a totes aquelles persones sotmeses a processos judicials, a vegades amb condemnes de presó, per manifestar expressions o idees, i no centrar-ho només en el cas, en el segon punt d'acord, en un cas en concret, que em sembla bé, nosaltres hi votarem a favor igualment, però sí que li demano, com que hi ha molts casos i també actuals, no necessàriament el de *El Jueves* sinó que estem parlant en aquest cas dels dotze integrants d'aquest col·lectiu en concret que, de fet, acusats d'associació il·lícita i entre ells la majoria ni es coneixien personalment, vull dir, al final no sé si a l'Audiència Nacional es van conèixer perquè els van anar a buscar a casa seva, a cadascun d'ells, i es van conèixer a l'Audiència Nacional. Bé, li demanaria si és possible. En qualsevol cas, si vostè no ho considera oportú, hi votarem a favor igualment. Gràcies.”

La senyora García:

“Bé, des d'aquest grup municipal donarem suport a la moció perquè, diguéssim, la llibertat d'expressió l'hem defensada dins i fora de les institucions, i evidentment del que estem parlant no és en genèric de la llibertat d'expressió, sinó de fets molt concrets que estan passant en els últims mesos.

No repetirem arguments, i a més a més, fa unes mocions enrere ja hem parlat a bastament sobre aquesta sensació de desproporció de la justícia, que moltes vegades sembla que les condemnes no tinguin a veure amb el delictes pròpiament, sinó amb qui és la víctima del delictes, no?, i segons qui sigui la víctima del delictes, doncs, així és la pena i així s'atribueix un delictes o un altre.

Només una reflexió que crec que ha de ser més àmplia o que ha de tenir una certa amplitud, i és que tot això succeeix en un marc legal que existeix i que ho permet, és a dir, totes aquestes condemnes o totes aquestes tipificacions de delictes es donen i succeeixen perquè el marc legal que tenim ho permet, i crec que la reflexió hauria d'anar perquè revisem quin marc legal tenim, quina feina podem fer per millorar-ho i per estendre una mica més la democràcia, sense pensar en allò de qui són els bons i els dolents, perquè al final és una línia molt fina la que separa una cosa de l'altra.”

El senyor Sánchez:

“Des de l'AUP ens sumem a aquesta moció, com no podia ser d'una altra manera, també aprofitant per recordar, i torno a dir-ho, que al final nosaltres i les institucions no som més que altaveus de la ciutadania, i que el nostre deure és venir aquí i defensar aquests drets fonamentals.

També recordar que al final el que estem vivint no és més que una deriva que ja va començar viciada en el 78, i torno a repetir-me. No són casos aïllats, ho ha bé descrit el portaveu de Veïns per Rubí, és una dinàmica habitual que ha portat l'Estat espanyol, cosa que denota que no estem vivint una democràcia, estem vivint un règim dictatorial simplement al que se li està caient capa a capa el vernís que li van ficar passar-ho com una democràcia consolidada, que no ho és. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Sobre esta moción quisiera hacer una reflexión. ¿Ustedes creen que la libertad de expresión debe incluir el derecho a la amenaza, al insulto, al menosprecio a los demás? Cambien el nombre de las letras que utilizan estos raperos por la de algún familiar suyo. ¿Les parecería bien a ustedes? Yo creo que no.

Una vez más nos traen una moción que ya se está cumpliendo. Claro que todo el Ayuntamiento de Rubí está a favor de la libertad de expresión, pero como cualquier miembro de la Unión Europea. Pero creo que estamos un poco confundidos. Nuestra nación, España,

según el ranking de Reporteros sin Fronteras, estamos por delante de Francia, Gran Bretaña, Estados Unidos, Andorra, Italia, y mire lo que dice la página principal de la ONG de Reporteros sin Fronteras: «En España, en particular en la región de Cataluña, los últimos meses de 2017 fueron sobrios en materia de libertad de prensa. Los periodistas fueron víctimas colaterales del conflicto entre el Gobierno central y el Gobierno de Cataluña, que convocó un referéndum ilegal de independencia el 1 de octubre, y proclamó la declaración unilateral de independencia en medio de un clima pleno de tensiones, y un gran número de periodistas de medios de comunicación no independentistas padeció violentas agresiones en las redes sociales, en ocasiones incitadas por las palabras de los responsables de prensa del gobierno catalán.» Ya sabemos por dónde anda Cataluña en lo que es libertad de expresión. Gracias.”

La senyora Soler:

“Gràcies de nou. Senyor Abadías, la llibertat d’expressió és el dret de tot individu a poder-se expressar, a poder expressar les seves idees i opinions lliurement i, per tant, sense censura –sense censura. Quan un consulta la pàgina web d’Amnistia Internacional, llegeix coses com que la Xina és un dels països on més en perill es troba la llibertat d’expressió, però és que ben aviat llegirem també que Espanya és un d’aquests països, perquè els casos de repressió i vulneració del dret a la llibertat d’expressió no fan més que augmentar.

Estem vivint una regressió molt freu en matèria de drets i llibertats. El que està passant a Catalunya només ha servit per posar de manifest, com deia el meu company, la cara més fosca de l’Estat, i això el que està fent és afavorir el ressorgiment del feixisme, que passeja impunement pels carrers de les nostres ciutats. Esvàstiques, bressos alçats, agressions. S’imaginem això a Alemanya? Oi que no? Doncs, queda tot dit. Per sort, som moltes les persones que no tenim por a expressar-nos amb llibertat, a dir el que pensem. La plataforma No Callarem n’és un bon exemple.

Antoni Bassas escrivia fa uns dies que poder xiular els símbols és el que distingeix la llibertat d’expressió d’una democràcia de debò d’una que no ho és, però és que per si encara algú en tenia dubtes, aquests darrers mesos hem pogut confirmar que l’Estat espanyol no és una democràcia de debò. I no ho dic jo, ho diu l’índex de la democràcia que cada any elabora *The Economist*, on Espanya es troba situada en el límit entre democràcia plena i democràcia imperfecta, és a dir, tocant a imperfecte. No, no m’hi invento, ho diu *The Economist*, ho pot consultar vostè mateix.

La llibertat d’expressió acaba on hi ha amenaces i coacció, no pas on hi ha crítica. La manca de perfil democràtic d’alguns mitjans i de la poca cultura política democràtica d’una part de la població han fet confondre les coses.

I voldria acabar la meua intervenció llegint un fragment del manifest de la plataforma No Callarem: «No callarem mentre hi hagi lleis per emmordassar-nos; no callarem mentre hi

hagi una sola persona represaliada a l'Estat espanyol per expressar-se, actuar o pensar de manera contrària al règim; no callarem mentre hi hagi activistes perseguides per denunciar vulneracions de drets humans; no callarem mentre es persegueixin persones tan sols per expressar opinions a les xarxes socials; i no callarem mentre es limiti la llibertat de creació artística, mentre es retirin peces d'art, mentre es censuri la literatura, mentre es coarti l'humor i la sàtira, mentre es censurin lletres de cançons; no callarem mentre es vulgui empresonar cantants, humoristes, artistes, activistes; no callarem mentre hi hagi persones a la presó per les seves idees», que és el que està passant actualment en aquest Estat espanyol. «No callarem perquè demà pot ser qualsevol de nosaltres.» Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, aquesta és una moció molt semblant a les que s'han presentat a altres corporacions locals, i que inclús alguns dels que estem aquí, que formem part del consell comarcal, hem tingut l'ocasió de votar. Crec recordar que es referia al suport al raper Valtonyc.

Per a nosaltres, més enllà de qualsevol discrepància ideològica, que hi són, en la concepció, en els motius, en tot això, el principi que empara el dret a la llibertat d'expressió és bàsic, i confondre'l en alguns casos pot ser ridícul, com censurar una obra d'art, però el que és segur és que en tots els casos és molt perillós per a la democràcia. Per tant, i tal com vam fer al consell comarcal, donarem suport a aquesta moció.”

El senyor Puig:

“Sí. Lògicament, i per coherència també amb el que he dit, que s'han afegit altres casos més darrerament, doncs, fer la modificació que proposava Veïns per Rubí. Per tant, senyor secretari, el punt segon quedaria com a mostrar el suport a totes aquelles persones sotmeses a processos judicials, a vegades amb condemna de presó, per manifestar expressions o idees. Aquesta seria l'esmena que acceptaríem, i ja està.

I després, finalment, com a breu reflexió, en resposta a Ciutadans, dir que contrasta molt, i la diferència entre Holanda, els Països Baixos, que fa poc va despenalitzar les injúries a la corona, això va ser aquestes últimes setmanes, que demostra la fortalesa justament de la monarquia en aquell país, que com que no pateix per la seva autoritat moral, per la seva acceptació entre la ciutadania, una ciutadania d'un país europeu amb una qualitat de vida excepcional, i que no té cap mena de por a l'hora d'acceptar crítiques, per dures que siguin, a la seva màxima institució representativa. Això contrasta molt amb vostès, per exemple, que tenen candidats del Senat arrencant cartels amb passamuntanyes, o que es manifesten amb persones que duen tatuatges neonazis, o que es manifesten cridant «Puigdemont a prisión», amb una mostra de respecte democràtic terrible.

Per tant, jo crec que vostès, quan apel·len... «A vostè li agradaria que insultessin la seva família?» No, clar que no m'agradaria que insultessin la meva família, però no per això

voldria que qui l'insultés anés cinc anys a la presó, i aquesta és la diferència entre nosaltres i vostès.”

La senyora García:

“Només un petit apunt, per deformació professional. És cert les dades que donava el senyor Abadías sobre la web de Reporters sense Fronteres, fent referència a la llibertat de premsa, no a la llibertat d'expressió. En aquesta moció no hi ha cap exemple referit als mitjans de comunicació ni a la llibertat de premsa. Per tant, és un tema diferent del que està parlant la moció i del que està parlant vostè. Gràcies.”

El senyor Sánchez:

“Gràcies. Jo, senyor Abadías, de veritat, tregui's la rojigualda, si us plau. De veritat, no sé, i faci's així, que té una mica de democràcia. Vull dir... Realment no veu el que està passant al seu país? I li dic com a català convençut, eh?, jo no em sento part del seu país, però no veu el que està passant al seu país? No li preocupa el que està passant, en què s'està convertint? Realment... O sigui, tant li tapa la rojigualda, el *a por ellos*?

Vostè parla de la llibertat de premsa, quan jo l'únic atac que recordo és el de Catalunya Ràdio, i no eren precisament ordes «indepes», *no eran los CDR con lazos amarillos*, senyor Abadías. I això després que en el Senado espanyol es discutís fins l'últim segon si es tancaven els mitjans de comunicació públics del país. Home, potser que... Això, tregui's la rojigualda dels ulls i sigui una mica crític, però ja no per nosaltres sinó pel seu país, pel que vostè ve aquí a defensar. Vostè ve a defensar el Reino de España. Doncs, li estan robant en la cara, i després vindran a per vostè.”

El senyor Abadías:

“Yo no defiando ningún reino, ni de España ni de ningún sitio, yo defiando los intereses de Rubí. Gracias.”

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 4 (ERC-AM), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC), 1 (VR) i 1 (Sergi Garcia Roig).
- Vots en contra: 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).
- Abstencions: 2 (C's), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).

La moció s'aprova per majoria absoluta.

29.- MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CDC DEL PARTIT DEMÒCRATA PER A L'ADHESIÓ DE RUBÍ I DE LA FINCA FONT DEL FERRO AL PROJECTE DE VILES FLORIDES DE LA CONFEDERACIÓ D'HORTICULTURA ORNAMENTAL DE CATALUNYA EXP. 34/2018/MOC

Moció del Partit Demòcrata per a l'adhesió de Rubí i de la Finca Font del Ferro al projecte de Viles Florides de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya

Moció presentada pel grup municipal de CDC

A l'Ajuntament de Rubí, d'acord amb el que estableix l'article 13 del Reglament Orgànic Municipal, es presenta la següent moció pel seu debat, votació i adopció, si escau, al Ple de l'Ajuntament de Rubí.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Viles Florides és una iniciativa de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya (CHOC) que promou la transformació de racons, pobles i ciutats de Catalunya a través de la planta amb flor. Actualment hi ha a Catalunya 119 municipis distingits com a Vila Florida en reconeixement a la seva tasca per a la millora de l'espai urbà.

Tal com indica la pàgina web de la iniciativa, "les Viles Florides són aquells pobles i ciutats que destaquen per l'actuació real, conscient i de llarga durada en matèria d'enjardinament, paisatge urbà i millora de la qualitat de vida dels seus habitants". Aquesta és sens dubte una de les grans mancances de la nostra ciutat, que té un problema evident pel que fa al manteniment dels seus parcs, jardins, rotondes i zones enjardinades.

El moviment Viles Florides "vol mostrar i posar en valor la riquesa natural i paisatgística del país mitjançant el reconeixement públic de tots aquells projectes d'enjardinament, ornamentació floral, mobiliari urbà i espais lúdics que, tant en l'àmbit públic com privat, esdevinguin un exemple a seguir". Com hem dit més amunt, Rubí no és en cap cas un exemple a seguir, però el Ple de l'Ajuntament ha de demostrar la voluntat de capgirar aquesta situació i millorar l'espai públic de Rubí.

Rubí a més a més compta amb el viver de la Finca Font del Ferro que també proposem que com a tal s'adhereixi al projecte i en sigui part activa. El dia d'avui és una paradoxa que una ciutat que compta i que destina tants recursos a un viver amb vocació social com la Finca Font del Ferro no vegi traslladada i beneficiada per aquesta producció als seus carrers.

"Per a Viles Florides, l'ornamentació va més enllà de propiciar espais agradables i té en compte

valors com la protecció dels espais verds, la millora de la qualitat de vida dels veïns, l'estat i conservació del mobiliari urbà, la presència de parcs infantils, la conscienciació social envers les polítiques de sostenibilitat mediambiental o el desenvolupament de les economies locals a través de l'atractiu dels jardins i parcs urbans." Com s'observa, els objectius d'aquesta iniciativa són diversos i s'alineen amb algunes de les prioritats que les ciutats s'han de fixar de manera prioritària com són la sostenibilitat ambiental i el reforç de la imatge pensant en l'economia local.

Des del Partit Demòcrata som de l'opinió que s'hi Rubí s'incorporés a aquest projecte, es podria fer un salt qualitatiu en valors estètics, ecològics i socials aprofitant les experiències del conjunt de municipis que en formen part i aportant un valor qualitatiu i coherent amb el projecte com és la Finca Font del Ferro.

Per aquests motius

S'ACORDA:

Primer.- Que l'Ajuntament de Rubí estableixi un pla a mig termini per tal de millorar sensiblement el manteniment dels seus parcs, places i zones enjardinades amb col·laboració amb la Finca Font del Ferro.

Segon.- Que l'Ajuntament de Rubí iniciï els tràmits necessaris per adherir-se al projecte de Viles Florides de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya (CHOC).

Intervencions:

El senyor Puig:

"Gràcies. Va, que ja queda menys. Com sabeu, hem estat molt crítics durant aquest mandat amb l'estat de l'espai públic de la ciutat, amb les zones enjardinades, amb el manteniment de parcs i jardins. A vegades criticar és la feina de l'oposició, és una responsabilitat i, per tant, així ho hem fet.

Aquesta és una moció que mira d'aquesta crítica convertir-la en una proposta, en la línia de la iniciativa de Viles Florides de la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya, que el que mira és de promoure que les flors, les plantes ornamentals, ajudin a millorar l'espai públic, l'estètica de les ciutats, i també a difondre la pròpia producció d'aquest tipus de plantes.

Aquesta és una iniciativa a la que estan adherides, no només ciutats més petites, més rurals, més històriques, podríem dir més entranyables, sinó també grans ciutats més turístiques de costa, o fins i tot ciutats grans industrials del nostre entorn. Creiem que Rubí, si s'adherís a aquest tipus d'iniciatives i fes un esforç per millorar, no només les zones enjardinades sinó també les rotondes d'entrada, el manteniment de parcs i jardins, seria un benefici per a tota la

ciutadania. Som conscients que a dia d'avui, tal i com tenim la ciutat, difícilment ens podríem adherir a aquesta plataforma i, per tant, el que demanem és un pla a mig termini per poder mirar de resoldre aquestes mancances, mirar de posar-nos l'objectiu de millorar de manera sensible en aquest sentit, i que a partir d'aquí ens incorporem a aquest projecte, i creiem que Rubí, que com hem dit abans, té la finca Font del Ferro que justament es dedica a produir plantes en aquest projecte social, i que a vegades hem estat debatent sobre el projecte i sobre la viabilitat d'aquest projecte, sempre ens ha sorprès que malgrat tenir la finca Font del Ferro, que fa plantes, en canvi això no es veïés reflectit en l'espai públic de la ciutat. És una cosa que sempre ens ha sorprès moltíssim, i creiem que aquesta és una nova oportunitat per tornar a posar de manifest aquesta incoherència o incongruència, i demanar impuls, que aquest ajuntament d'una vegada per totes entengui que cal posar-se les piles en aquest sentit, i últimament estem veient que allò que abans era una mancança s'intenta solucionar. Parlo del carrer Major, amb unes jardineres que haurien de mirar d'ajudar a fer més amable aquest passeig comercial, d'altra banda també eren una obligació per normativa de seguretat, en som conscients, però allò que havia de ser una oportunitat de millorar s'ha convertit en una cosa encara pitjor, perquè ens trobem que moltes d'aquestes jardineres, doncs, o tenen ortigues, o la planta principal, que ja era una planta una mica rara, doncs, ja no hi és. Sense entrar en l'estètica de les jardineres, perquè això és una cosa molt personal i a algú li pot agradar molt, però entenem que en lloc de millorar hem anat enrere, perquè la imatge és patètica. Quan veus aquelles jardineres és patètica.

Per tant, mirem de resoldre aquesta qüestió, i crec que donant joc a la finca Font del Ferro també estarem ajudant a enfortir el projecte. Per part meva res més.”

El senyor Muntan:

“Si, bé, molt ràpid. Donarem suport a la proposta, tot i estar d'acord amb el portaveu en què cal una feina prèvia, i sobretot una planificació com a mínim a mig termini, no només per poder optar a propostes com aquestes, sinó també per tenir una millor planificació. Però enllaçant amb el tema de la Font del Ferro, que pot sobtar molt que es proposi Font del Ferro i que sembla que al final vulguem atribuir a la Font del Ferro moltes coses, sí que és veritat que té una certa lògica proposar una col·laboració Font del Ferro, com a mínim com a experiència personal. Jo sóc del Bages, visc al Vallès però soc del Bages, i precisament AMPANS, que és un projecte molt semblant a Font del Ferro i que està a Sant Fruitós de Bages, per tant, entre Santpedor, on vaig néixer jo, i Manresa, doncs, participa activament de projectes de Viles Florides, tant a Manresa com a Santpedor com a Sant Fruitós, i per tant, és un projecte que en certa manera es beneficia d'aquesta participació d'aquestes ciutats.

Per tant, té una certa lògica i per tant no distorsiona la proposta de lligar d'alguna manera, s'hauria de concretar molt bé, vincular un projecte com Font del Ferro a aquesta proposta.”

El senyor López:

“Sí, gracias, alcaldesa. En primer lugar, señor Puig, gracias por esta moción, será para todos un gran reto. Remarca que es una prioridad de este gobierno mejorar el mantenimiento de las zonas verdes, como así se ha hecho en los últimos años, y para lo cual se han suscrito diferentes contratos de empresa especializadas en el sector, como los contratos de mantenimiento de las zonas verdes, parterres, desbroces, podas, etcétera.

Por otro lado, informarles que se cuenta con los equipos de jardinería y con el vivero de nuestra finca Font del Ferro desde hace años, y en concreto en el 2017 se facturó en la finca Font del Ferro, en concepto de suministros y plantas arbustivas, 37.200 euros. En concepto de mantenimiento de zonas verdes y jardinerías por encargo a la finca Font del Ferro, 52.500. Todo esto en el año 2017.

En cuanto a la adhesión del municipio de Rubí al proyecto de Viles Florides, el equipo técnico estudiará el reglamento o requisitos y participaremos lo antes posible. Por este motivo nos sumamos a la moción. Gracias.”

La votació dóna el resultat següent:

La moció s’aprova per unanimitat.

30.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS DEL PSC, AUP, ICV I VXR A PETICIÓ DEL MOVIMENT PER UNES PENSIONS PÚBLIQUES DIGNES, RUBÍ, PER INSTAR AL GOVERN MUNICIPAL DE L’AJUNTAMENT DE RUBÍ A QUE ES DIRIGEIXI AL GOVERN ESPANYOL I ALS GRUPS PARLAMENTARIS EUROPEUS A LA COMISSIÓ EUROPEA PERQUÈ REBUTGI LA CREACIÓ D’UN PRODUCTE PANAEUROPEU DE PENSIONS INDIVIDUALS (PEPP) PROPOSADA PER LA COMISSIÓ EUROPEA EXP. 38/2018/MOC

Exposició de motius

Al juny de 2017 la Comissió Europea (CE) va trametre al Parlament Europeu (PE) una Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell sobre un producte paneuropeu de pensions individuals (PEPP). De la proposta es dedueix:

- El PEPP té com a primer objectiu la creació d’un mercat de capitals europeus dins el “Pla d’acció de la Comissió per a la creació d’un mercat de capitals de setembre de 2018”. La proposta de la CE afirma “Un mercat de pensions europeu de tercer pilar més gran impulsaria també l’aportació de fons d’inversions institucionals”. El PEPP no és, per tant, un instrument de protecció social, si no un mecanisme d’acumulació de capitals.
- La CE renúncia a l’objectiu que les pensions públiques siguin suficients, “l’informe sobre l’adequació de les pensions de 2015 va concloure que l’augment dels estalvis addicionals...destinats a la jubilació podria...mitigar les repercussions d’unes pensions més baixes dels règims públics en alguns Estats membres...les pensions complementàries podrien

tenir un paper clau en els ingressos per jubilació, en particular quan les pensions públiques puguin ser inadequades”.

- Per promoure la subscripció del PEPP la CE exigeix que s'estableixin als Estats membres desgravacions fiscals, “Per tal d'animar els estats membres a concedir una desgravació fiscal als PEPP, la Comissió ha adoptat, juntament amb la present proposta, una Recomanació sobre el tractament fiscal dels productes de pensions individuals, inclòs el producte panauropeu de pensions individuals”. Les desgravacions fiscals per les aportacions als plans de pensions individuals són molt regressives. Les treballadores i treballadors de salaris baixos no poden destinar cap quantitat a plans de pensions i per tant no desgraven. Són els perceptors d'alts salaris i rendes del capital els que poden fer grans aportacions i desgravar.
- El PEPP obre un enorme espai per a la valorització del capital financer. El valor de mercat de les pensions individuals és de 0,7 bilions d'euros. La CE calcula que, sense la introducció del PEPP, augmentarà fins a 1,4 bilions al 2030 i, de introduir-se el PEPP, fins 2,1 bilions. El seu principal objectiu no és garantir unes pensions dignes per a les treballadores i treballadors en l'edat de jubilació, sinó com la proposta repeteix una i altre vegada, “Obtenir més capital i canalitzar-lo cap a inversions europees a llarg termini en l'economia real”. No obstant això, hauria de ser el sector públic, a través d'un pressupost europeu molt més gran que l'actual, el responsable de decidir i executar les inversions necessàries per a l'economia i la societat europees, per exemple, per a la transició a un sistema energètic descarbonitzat.
- La Comissió Europea (CE) emmarca el PEPP en la promoció de la innovació financera, “promoure un entorn que estimuli la innovació en el sector de productes financers...la qual cosa pot contribuir al seu torn a la prestació de pensions adequades, segures, i sostenibles”. Hem de recordar que la innovació financera va estar en l'origen de la crisi financera que va explotar amb violència el 2007 provocant en les economies dels països capitalistes desenvolupats la major crisi econòmica i social des de la Segona Guerra Mundial. A més, la innovació financera no garantirà les pensions segures, sinó que contribuirà a l'acumulació de capitals a la recerca de valoració i de la inestabilitat financera que es va desencadenar a partir dels processos de financiarització de la economia capitalista mundial. El despropòsit i la irresponsabilitat arriba al màxim quan la CE suggereix la inversió en “instruments derivats” d'altíssim risc i que contribueixen a incrementar de manera exponencial la probabilitat i gravetat de les crisis financeres.
- La CE explica que el PEPP permetrà “garantir que els consumidors siguin plenament conscients dels elements clau del producte”. La rendibilitat, o la manca de rendibilitat, dels productes de financers és essencialment incerta. Cal recordar que en l'origen de la crisi de 2007 hi ha la creació i venda de productes financers complexos construïts sobre hipoteques subprime. Les tres grans agències de qualificació, Standard & Poor's, Moody i Fitch, els havien adjudicat a aquests productes la qualificació d'AAA, màxima solvència, setmanes abans que el seu valor es reduís a 0. Alan Greenspan, president llavors de la Reserva Federal i màxim guru de les finances mundials, va reconèixer “encara que era conscient que moltes d'aquestes pràctiques estaven tenint lloc, no tenia ni idea del significatives que havien arribat a ser fins massa tard”. Amb aquests antecedents pretendre que les treballadores i treballadors “siguin plenament conscients dels elements clau del producte” i dels riscos que corren només pot ser incompetència o cinisme.
- La CE enumera els promotors del PEPP, “bancs, companyies d'assegurances, gestors d'actius, fons de pensions d'ocupació, empreses d'inversió”. D'aprovar pel PE el PEPP, es produirà un desviament de possibles cotitzacions socials que podrien augmentar els ingressos dels sistemes públics de pensions a empreses privades que obtindran importants beneficis.

Per tot això,

S'ACORDA:

- Acordí dirigir-se a la Comissió Europea perquè retirin la proposta del PEPP.
- Acordí dirigir-se al Govern Espanyol perquè proposi i doni suport a la retirada d'aquesta proposta al Consell Europeu.
- Acordí dirigir-se als Grups Parlamentaris perquè rebutgin aquesta proposta de regulació quan surti el debat.
- Acordí dirigir-se al Govern Espanyol i als Grups Parlamentaris de la Comissió Europea per demanar-li que estudiï les mesures necessàries perquè el sistema públic de pensions garanteixi unes pensions dignes i suficients.
- Acordí dirigir-se al Govern Espanyol i als Grups Parlamentaris de la Comissió Europea perquè promogui l'eliminació de les desgravacions fiscals de les aportacions a fons de pensions privats.

Intervencions:

El senyor Güeto:

“Sí, molt ràpidament, explicar que els grups que presentem aquesta moció fem de transmissors, ho fem a petició del Moviment per unes Pensions Públiques Dignes de Rubí. Expressar l'admiració i el suport des del Grup Municipal Socialista per com s'està organitzant i com està treballant el Moviment per unes Pensions Dignes. Vam tenir l'oportunitat de tenir una reunió amb ells, on els vam poder traslladar el nostre suport a les seves reivindicacions i la preocupació que ens generava, no només pel col·lectiu de pensionistes sinó pel conjunt de la societat.

I pel que fa al contingut de la moció, el que demana és el posicionament en contra de l'ajuntament de Rubí respecte a la creació d'un producte financer anomenat Producte Paneuropeu de Pensions Individuals, un producte que, com explica molt bé la moció, darrera d'una suposada eina de millora de pensió individual, a la que només podrien accedir les rendes altes, les que tenen capacitat d'estalvis, el que s'amaga és un producte d'acumulació de capitals que només té finalitats especulatives.

Des del nostre grup donem suport a aquesta moció, a la lluita que estan duent a terme els jubilats i les jubilades de la nostra ciutat i el conjunt del país, i per això la presentem conjuntament.”

El senyor García:

“Sí, gràcies de nou, seré molt breu. Ens hem sumat a aquesta moció per raons obvies. Entenem com un dret fonamental unes pensions públiques dignes, i que aquestes s'han de

garantir per tots els mitjans, per davant d'altres propostes que pretenen privatitzar una part d'un dels pilars de l'estat del benestar.

Les polítiques del Partit Popular, que han deslligat l'increment de les pensions a l'increment de l'IPC, són un atac directe al sistema públic de pensions que no ens podem permetre. Bé, avui coneixem que segurament això canviarà perquè ha arribat un acord el Partit Nacionalista Basc amb el Govern del Partit Popular de Madrid, però en qualsevol cas hi ha un mal fer durant molts anys per haver deslligat l'increment de l'IPC a l'increment de les pensions.

Bé, des de Veïns per Rubí donem tot el nostre suport a un sistema públic de pensions digne. Gràcies.”

El senyor Capolat:

“Bé, també molt breument. Compartir el contingut de la moció en tota la seva extensió. Compartir també la intervenció que ha fet el portaveu del Partit Socialista i de Veïns per Rubí, en el sentit de, primer, reconèixer públicament el treball que està fent la gent del moviment per unes pensions públiques dignes a Rubí, aquesta capacitat d'autoorganització de la ciutadania enfront d'un problema que no solament afecta a una part de la ciutadania, sinó que ens afectarà al conjunt dels ciutadans de Rubí i de tot el país, per tant, reconèixer aquesta tasca.

Segon, també ens vam reunir amb els representants d'aquest moviment per conèixer exactament de què estàvem parlant quan presentaven aquesta moció, i com ha dit molt bé el Toni, és un intent més de destruir els serveis públics d'aquest país, en concret, d'Espanya, o de Catalunya, però també a nivell europeu, i, per tant, estem davant d'aquest exercici de conservadorisme que impregna la política internacional i també nacional aquí, i és d'agrair que els afectats s'autoorganitzin i facin propostes que els representants polítics d'ells mateixos, que som nosaltres, puguem traslladar aquestes demandes als llocs on tenen capacitat per poder intervenir, com és el Parlament Espanyol, com és el Parlament Europeu, o com és la Comissió Europea. Res més, gràcies.”

El senyor Puig:

“Bé, jo crec que segurament sobre aquesta qüestió, si m'equivoco em corregeixen, però cap dels que estem aquí en tenim massa idea, perquè és una qüestió molt tècnica, i per tant, em temo que a vegades amb aquestes qüestions podem córrer el perill de tocar molt d'oïdes, o del primer argumentari que ens arriba. Llavors, jo d'entrada no tenia massa idea del què, però m'he informat per saber exactament de què parlàvem, i a mi el que m'ha semblat és que és una iniciativa europea per complementar l'actual sistema de pensions públiques. És un pla que no pretén substituir les pensions públiques, sinó complementar-les.

Per què? Doncs, perquè hi ha un repte demogràfic sense precedents. La piràmide poblacional s'està capgirant i ja s'està veient avui com s'estan esquinçant les postures del sistema, i per això les manifestacions contra aquestes pujades tan mínimes de les pensions.

Llavors, davant d'aquesta situació, necessàriament el sistema de pensions s'haurà de reformar, i el que ha funcionat durant uns anys deixarà de funcionar. Per tant, jo suposo que davant d'aquest repte hi ha dues maneres de mirar-s'ho. Hi ha la manera de dir que estem en contra perquè això és un atac frontal al sistema públic de pensions, quan d'entrada la proposta en cap cas busca substituir un sistema públic, no està plantejat d'aquesta manera sinó com un complement. I l'altra manera de mirar-s'ho és dir que aquí hi ha d'haver una reforma necessària, anem a què aquesta reforma, aquesta nova manera de fer viable la societat, estigui el més ordenada possible, dintre de tot l'espai europeu, i no que cada estat vagi pel seu compte.

Llavors, a dia d'avui el mercat ja té productes financers en aquesta línia, ja existeix. És a dir, si algú es vol fer un pla de pensions privat ja se'l pot fer. Què busca aquesta iniciativa europea? Doncs, que aquest cúmul de legislacions europees diferents de cada país, que per tant, generen més opacitat i menys transparència, i sobretot no permeten la mobilitat laboral, perquè si tu tens un pla de pensions privat en un país i canvies de país, doncs, tens dificultats per cobrar-lo, amb això el que es vol que si algú ha cotitzat en aquest sentit, o ha invertit aquí, doncs, pugui beneficiar-se'n, però sobretot és que no ens trobem amb aquests problemes bancaris que hi ha hagut els últims anys, com per exemple el tema de les preferents, que altres sistemes, amb unes institucions més fortes, amb uns reguladors més independents, en definitiva, amb països més madurs o unes institucions menys corruptes, no han tingut aquesta dificultat.

Per tant, jo crec que si el que es pretén és garantir un sistema públic digne, crec que estem enfocant en la direcció equivocada amb relació a aquest tema concret, i per això nosaltres en cada moció o en cada manifestació en què es demanen unes pensions públiques dignes, nosaltres estem a favor, i al Congrés també demanem que s'apugin, que es revaloritzin.

Per tant, en aquest sentit nosaltres estem alineats en tot això. Ara, quan aquí hi ha una iniciativa que el que busca és ordenar aquests complements, que puguin ser privats i que no és veritat el que diu la moció, que només pot pagar-ho la gent que té més recursos, no és veritat perquè la gent fins i tot humil també es pot organitzar d'una altra manera, i pot preveure aquest tipus de... No estem parlant de la gent pobra, estem parlant de la gent de classe mitjana que fa previsió. Llavors, entenem que aquesta iniciativa, d'entrada, no veiem per què hauríem de dir que rebutgem, el nostre rebuig, quan crec sincerament que la cosa no és tan nociva com es pretén, perquè no vol acabar amb el sistema públic.

En qualsevol cas, com que jo insisteixo en què sóc un neòfit respecte d'això, com em sembla que molta gent sobre el mateix tema, i que s'estan barrejant coses que no són el mateix, nosaltres ens hi abstindrem. Gràcies."

El senyor Abadías:

“Totalmente con lo que ha expuesto el señor Víctor Puig, al fin y al cabo, se trata de un instrumento de ahorro, como tantos otros que ya están funcionando en nuestro país, y es una forma de complementar la pensión del sistema público. Que, por supuesto, las pensiones públicas deben ser suficientes y garantizadas. Para ello debemos luchar por la suficiencia y el fortalecimiento del sistema público de pensiones en España. Nosotros también votarnos abstención. Gracias.”

El senyor Puntí:

“Bé, al senyor Abadías li diria que *el mejor sistema de ahorro*, que diu vostè, *es gastar bien*. La idea inicial era no repetir-nos en els arguments, perquè vam tenir un debat al voltant del sistema de pensions, em sembla que va ser el darrer ple, i volíem simplement remetre'ns als arguments que vam fer servir aleshores, i que continuen sent vigents. Però, repeteixo, *el mejor sistema de ahorro es gastar bien*, i això ho sabem totes les famílies i tothom que ha de gestionar l'economia familiar, que la millor manera d'estalviar és gastar bé, i a l'última intervenció que vaig fer en aquest ple sobre el tema de les pensions ja ho vam dir, que hi ha despeses supèrflues a l'Estat espanyol, i a Catalunya també, en partides pressupostàries que es podrien destinar al Fons de reserva de les pensions, que no s'ha fet com s'havia de fer, i que d'alguna manera això és el que posa en perill les pensions.

I sobre el que deia el senyor Puig, jo li reconec que som tots neòfits en aquest tema i que per tant, parlaré en termes tècnics perquè és evident que no puc fer-ho, perquè no en sé prou, però sí que és veritat que aquest tipus de moviments dels plans de pensions no són gratuïts, sense caure en teories conspiracionistes, però és evident que quan s'està creant un relat així, subreptíciament, que les pensions en un futur no estan garantides, no estan garantides, i això es va repetint, repetint, repetint, i en lloc de treballar per garantir les públiques es van fent ofertes per si de cas, posant d'alguna manera el pedaç a la ferida abans que hi hagi la ferida, és fàcil poder imaginar que les intencions que hi ha al darrere d'això són les dels grans capitals, que el que els interessen és gestionar allò que podrien gestionar els governs dels estats de la Unió Europea, que podrien gestionar-ho com a grans fons de reserva de les pensions, com tenen els països nòrdics, i que els inverteixen i els reverteixen en els interessos de la ciutadania, doncs, que hi ha un sector privat de capital que el que voldria és gestionar-ho, evidentment per als seus propis interessos, i això és el que ens temem nosaltres que hi ha al darrere d'aquest fons de pensions privats europeus. Per tant, nosaltres, evidentment, hi votarem a favor d'aquesta moció.”

El senyor Capolat:

“Bé, jo he de reconèixer que sóc tan neòfit com ho pot ser el senyor Puig, amb relació a aquest producte financer, però amb relació a la seva intervenció, i és el que potser a nosaltres ens genera més dubtes d'aquest producte financer, és aquesta voluntat que vostè ha expressat que

té la Unió Europea d'harmonitzar un producte financer que sigui complementari al sistema de pensions que pugui tenir cada estat. Nosaltres creiem que abans que la Unió Europea, o la Comissió Europea, el Parlament Europeu, exposin harmonitzar productes financers, podria harmonitzar la legislació sobre finançament de pensions públiques, sobre drets a rebre pensió pública o no dels diferents estats de la Unió, i possiblement –possiblement– veuríem si en el fons és necessari després entrar en productes complementaris, però harmonitzem els productes financers i ens oblidem que formem part d'una Unió Europea que té voluntat d'harmonitzar legislacions i drets, i ens oblidem que les pensions són un dret i no els harmonitzem, i sí els productes financers que van destinats a complementar les pensions.

Per això se'ns generen dubtes quan a la Unió es fan propostes que toquen aspectes que tenen a veure més amb el capital que amb les persones. Per tant, nosaltres som del parer que primer harmonitzem els drets de les persones, estan reconeguts pels estats, i després ja parlarem de productes financers.”

El senyor Puig:

“Bé, amb relació el que acaba de dir el senyor Capolat, jo entenc que les institucions europees tenen una voluntat federalitzant que xoca amb les voluntats dels estats, perquè estem en una dinàmica de voler mantenir el poder dintre dels estats, i de tancament, i que això es tradueix en un nacionalisme excloent en alguns casos, o bé en un populisme excloent en altres, o bé fins i tot directament en l'autoritarisme més liberal en altres, no?

Llavors, jo entenc que les institucions europees, malgrat que la majoria de persones que hi treballen segurament són federalistes europeus convençuts, davant d'aquesta realitat tampoc es pot avançar gaire en la línia de forçar els estats a què tots tinguin un sistema públic similar, sinó que tots aquests estats justament el que volen és mantenir les seves legislacions estatals. Per tant, no crec que estiguem en la millor atmosfera per arribar a aquest tipus de coses, amb què segurament podríem estar d'acord.

En canvi, un producte financer, que al final és una decisió lliure d'un ciutadà, i que simplement el que es vol és evitar aquesta opacitat o garantir una major competència, justament per evitar que els grans capitalistes siguin els únics que tenen accés a aquest tipus d'ofertes cap al públic, crec que és interessant, i justament va en la línia contrària a què hi hagi monopolis o oligopolis capitalistes. Justament crec que van en aquesta línia.

I després, respecte a la reflexió que feia en Joan, jo també ho entenc, i entenc que d'entrada puguem tenir aquesta sensació, no?, i segurament podria ser compartida, però també podem donar-li la volta i dir que una Unió Europea que veu com s'estan comportant alguns dels seus països membres, que vulgui avançar-se a la protecció dels ciutadans. Potser això és una ingenuïtat molt gran, el que acabo de dir, no ho sé, per això jo no faré un vot a favor d'aquesta proposta, però si jo sóc les institucions europees i veig que a Hongria estan fent els canvis absolutament dictatorials que estan fent, i flirtejant amb Rússia, si veig que Polònia estan fent

tres quarts del mateix, acabant amb la justícia independent i amb el periodisme pràcticament, veig Espanya caient en la mateixa temptació autoritària des de fa temps, i veig a més a més l'experiència d'una greu crisi econòmica que ha tocat uns sectors poblacionals tan grans, amb temes justament problemàtics respecte a productes bancaris, hi insisteixo, com el tema de les preferents, doncs, que hi hagi algú que sigui un supervisor europeu, i no un banc central de torn, que sabem que està ple de connivències i de corrupteles, i que no té res de regulador perquè és capitalisme total, jo d'entrada no ho veig com una cosa que ens hagi d'espantar, al contrari, potser a mi em dona una mica més de seguretat que si jo m'he de refiar del sistema públic de pensions que m'hagi de garantir un Partit Popular o un Ciutadans, o, en definitiva, de la regulació que faci un banc central espanyol també dirigit pel quatre *amigotes* del Partit Popular.

És a dir, jo d'entrada opino això, per tant, ens hi abstindrem.”

La votació dona el resultat següent:

- Vots a favor: 6 (PSC-CP), 4 (ERC-AM), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (VR) i 1 (Sergi García Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 2 (C's), 1 (CDC), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).

La moció s'aprova per majoria absoluta.

31.- ASSUMPTE URGENTS

Es presenten al Ple dos assumptes urgents. En aquest cas, cal l'aprovació de la urgència de cada punt per poder fer la votació de la moció.

Es fa constar en acta que no s'han informat per secretaria les mocions entrades per urgència.

31.1 MOCIÓ DELS GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS AUP-CAV-PA, ICV-E, ERC-AM, CDC I VR PER ATURAR LA PROPOSTA ACTUAL DE LES MILLORES DEL PARC DE CA N'ORIOI PRESENTADA PER L'EQUIP DE GOVERN I OBRIR UN DEBAT POLÍTIC I CIUTADÀ PER ASSOLIR CONSENS SOBRE AQUEST PROJECTE EXP. 37/2018/MOC

Fa poques setmanes l'equip de govern va presentar, a través de la premsa, el nou projecte pel parc de Ca n'Oriol, mostrant una sèrie d'imatges sobre les obres que es volen dur a terme. Unes obres que, segons l'equip de govern, es faran en diverses fases.

Tot i presentar-se públicament a través de la premsa a mitjans de març, el projecte no s'ha presentat als grups fins a la Comissió Informativa de Territori del mes d'abril, després de reclamar-ho insistentment en l'apartat de precs d'anteriors plens i per escrit via correu electrònic.

En base a la informació que avui tenim, els grups municipals proposants **manifestem**:

- a. Estem absolutament en desacord en tirar endavant un projecte d'intervenció en el parc urbà més important de la ciutat sense que la seva tramitació no inclogui un pla de participació ciutadana. Després de l'intens debat públic que hi va haver els anys 2001 i 2003 sobre el futur del Parc de Ca n'Oriol, ara sembla que es pretengui aprovar una nova i considerable intervenció al parc sense que s'obri cap debat ciutadà.
- b. Després de l'anunci, i en base a la informació que tenim, la majoria de grups municipals no estem satisfets amb la proposta de projecte, que trobem excessivament intervencionista i poc integrada amb l'entorn agrícola.
- c. Qualsevol projecte de ciutat que afecti directament a espais, equipament o senyals d'identitat de la ciutat hauria de tenir el màxim consens dels representants de la ciutadania. En el projecte de la primera fase del Parc de Ca n'Oriol que ha presentat l'Alcalde no sols no hi ha consens, si no que ni tan sols s'ha intentat cercar-lo.
- d. Entenem que un projecte com aquest requereix que es contemplin els costos anuals de manteniment i dels serveis que es contracten. Disposar d'un estudi d'aquestes característiques entenem que és imprescindible per a valorar la idoneïtat de la intervenció que es proposa.
- e. Resulta difícil d'entendre que es porti a execució una primera fase del projecte de millora del Parc de Ca n'Oriol sense disposar de la globalitat del mateix. És quasi impossible avaluar la idoneïtat d'aquesta primera fase si no es disposa d'una proposta global del parc.
- f. Es preveuen destinar prop de 4 milions d'euros d'un préstec bancari per executar aquestes obres. Un import molt considerable per les finances de la ciutat que entenem que requereix d'un plus de consens polític i ciutadà, en el ben entès que estem parlant d'una intervenció en un espai únic i emblemàtic de Rubí. En aquest sentit també caldria esmentar la proposta de modificació de crèdit per invertir 515.000 euros a la zona de jocs d'aigua del parc de Ca N'Oriol que es portava a provació en el Ple de març i que va ser retirada en el mateix Ple.

Atès tot el que es manifesta en els apartats anteriors, i vist que les obres tenen previst iniciar-se a finals d'aquest 2018, segons va informar l'Alcalde, els grups municipals que presentem aquesta moció, proposem els següents **acords**:

1. Instar a l'equip de govern a aturar la tramitació prevista del projecte del Parc de Ca n'Oriol.
2. Instar a l'equip de govern a iniciar un debat amb tots els grups municipals per a consensuar una proposta global d'intervenció i millora del Parc de Ca n'Oriol.
3. Instar a l'equip de govern que, a partir de les propostes aportades pels diversos grups municipals, redefineixi la proposta i faci una presentació pública per tal que la ciutadania pugui conèixer el projecte, propiciant l'execució d'un pla de participació ciutadana sobre el

contingut del mateix. Aquest procés de treball hauria de tenir lloc durant aquest any per poder fer la presentació definitiva del projecte abans de finalitzar el 2018.

Votació de la urgència:

- Vots a favor: 4 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC), 1 (VR), 1 (Jonathan Cobo Ortega) i 1 (Noèlia Borque Riaño).
- Vots en contra: 6 (PSC-CP), 1 (Sergi Garcia Roig), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).
- Abstencions: 0.

La urgència s'aprova per majoria absoluta.

Intervencions:

La senyora Gascón:

"Bé, ara sí, bona nit. Primer de tot, dir que aquesta moció es va presentar en temps i forma, i que en tot cas, si no s'ha inclòs en l'ordre del dia ha estat perquè no hi ha hagut la voluntat de fer-ho.

Sobre la moció seré breu, perquè és tard. El motiu per presentar aquesta moció és perquè diversos grups del ple municipal no estem d'acord amb aquest projecte per diversos motius. El primer de tots, i la moció ja ho explica, no s'ha consensuat, no només amb la ciutadania, perquè tot i que es diu que es va fer un procés participatiu, allò més aviat va ser una exposició amb quatre fotografies, però realment la gent no va poder aportar idees, ni tan sols se li va fer un retorn de la proposta, almenys l'esborrany.

Tampoc s'ha consensuat amb els grups municipals que estem aquí. Se'ns va fer una presentació la setmana passada, després d'un mes que es presentés a la premsa. I pel que fa als projecte en si, doncs, com a mínim el nostre grup municipal no hi estem d'acord, principalment perquè creiem que és un projecte poc respectuós amb el seu entorn. De les 3,4 hectàrees que s'hi intervenen, 1,4, és a dir, el 41,2 per cent forma part de l'espai agrari. Recordar que vam aprovar una moció per desenvolupar un parc agrari a Rubí en la que Ca n'Oriol formava part d'aquest futur parc agrari, i d'aquesta feina no s'ha fer res absolutament.

Després, també ens preocupa el disseny aquest de l'espai diàfan, que arrasa amb tota la part agrícola. Nosaltres el que faríem seria restaurar la part que ara, actualment, està afectant la bombonera, i retornaríem aquest ús agrícola a aquesta zona. Doncs, aquest espai diàfan entenem, intuïm que l'objectiu és que aquí es puguin fer macroconcerts i macrofestes, suposem que aquest, el Festival Pop, o com es digui, i això ens posa una mica en alarma, perquè fer aquest tipus de festes en aquest espai vol dir després escombraries pel tot arreu, un mal ús de l'espai, trepitjar tota la part agrícola, perquè la gent ja sabem que a la nit perd una mica els papers, i per tant, no creiem que aquest hagi de ser l'ús que hagi de tenir aquest espai en aquest sentit.

Després, també hi ha una part aïllada, una peça aïllada, que és aquests jocs d'aigua, que no acabem d'entendre, perquè creiem que no s'integra gens en la resta de la proposta tampoc, i a més a més, a part que és cara la seva construcció, també serà car el seu manteniment, i no creiem que hi hagi una necessitat, ni tan sols hi ha una demanda ciutadana per a aquest tipus d'infraestructures ara mateix en el parc.

I finalment, és un projecte car, és un projecte faraònic que no cal en aquest espai. No és un espai súper degradat, que necessita una gran intervenció, és un espai on en el seu moment es va fer una intervenció urbanística que no s'havia d'haver fet, i el que creiem nosaltres és que s'ha de restaurar i fer les intervencions mínimes perquè la gent pugui gaudir amb els usos similars que actualment ja té: de passeig, de gaudi, el pipicà a la seva zona, etcètera. Estem d'acord amb què es plantin arbres, de fet, això està a la nostra proposta que vam fer arribar a l'equip tècnic, però no envaint tota la part agrària, tal com es fa ara.

Vostès abans parlaven del diàleg i que hem de trobar ponts o moment d'entendre'ns en altres qüestions. Nosaltres demanem el mateix amb aquest tema, per la magnitud que té el projecte, no només econòmiques sinó també a nivell de l'espai al que afecta, no? Demanem que s'aturi actualment aquest projecte, que hi hagi debat, que hi hagi consens, no només amb els grups municipals sinó també amb els ciutadans, perquè mirant les xarxes, així com amb el Casino sí els felicitem pel projecte que s'ha fet arquitectònic, no ens hi posem, costarà diners però és el que hi ha si volem recuperar aquell espai, però amb aquest no ho compartim, i ens sap molt greu que s'hagi actuat així per part del govern.

I sí que demanaria que en el moment del debat no es recordin els arguments que no deixem avançar la ciutat, perquè no és la voluntat. Al revés, creiem que és totalment erroni fer aquesta intervenció. I tampoc utilitzin l'argument que volem atacar el govern perquè no guanyin les eleccions, bla, bla, bla, perquè com us he dit, amb altres projectes com el Casino no tenim res a criticar, els felicitem per aquesta feina, més enllà de si estàvem d'acord o no en adquirir el Casino, però un cop el tenim a les mans municipals, estem d'acord amb la proposta. Per tant, demanaria una mica més de nivell a l'hora de fer el debat sobre aquesta qüestió."

El senyor García:

"Gràcies de nou. Bé, a Veïns per Rubí ens preocupa molt el futur del parc de Ca n'Oriol, i entenem que qualsevol actuació de certa rellevància en aquest espai hauria d'anar acompanyada d'un ampli consens d'aquest ple municipal. I també lògicament de les veïnes i veïns de la nostra ciutat, més enllà del barri de Ca n'Oriol, perquè entenem que és un parc de ciutat, i sempre partint d'un procés participatiu ciutadà exhaustiu i rigorós.

El projecte que vostès van presentar públicament als mitjans de comunicació local, i fa una setmana justament, els grups municipals no és un projecte que puguem compartir. Hem de dir que la decisió del model de construcció d'un parc dins del parc de Ca n'Oriol és una

decisió política del govern del PSC, de forma unilateral, i que els tècnics del nostre ajuntament han redactat el projecte que vostès els han encarregat. Els tècnics han fet bé la feina que vostès els van encarregar, però la decisió del model és purament política.

Per tant, perquè no facin com altres vegades, no intentin vostès escudar-se en els tècnics de la casa per defensar el projecte, com han fet, torno a dir, altres vegades, perquè la decisió d'aquest tipus d'actuació és purament política i no tècnica.

La nostra visió del parc de Ca n'Oriol és protegir l'essència del parc agrari, coincidim amb AUP, i fer una actuació per dignificar els camins, ben senyalitzats, amb zones de descans, amb zones de lleure, respectant l'actual entorn natural, amb un manteniment adequat, que no el té ara, i una integració de tot l'espai amb el Torrent dels Alous. Defensem una actuació protegint l'espai i fins i tot, com deia la senyora Gascón, revertint l'actuació irregular d'urbanització que es va fer en el seu moment, precisament on es vol fer aquesta obra faraònica que vostès defensen. Quatre milions d'euros en una primera fase d'actuació són molts diners, molts, tenint en compte les necessitats que té el nostre municipi, tant en infraestructures bàsiques com en equipaments, com en el manteniment de l'espai urbà, és un tema recurrent, per citar alguns exemples.

Bé, vostès podran tirar endavant aquest projecte, el podran tirar endavant, però fer-ho sense ampli consens entenem que és una gran irresponsabilitat. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Bé, malgrat que segurament amb relació a l'ús del parc i del projecte final amb l'AUP segurament tindríem algunes discrepàncies, perquè estaríem en un punt mitjà, la veritat és que podríem subscriure pràcticament la totalitat de la seva intervenció. I no ho dic només perquè l'hagi escoltat ara, sinó perquè és exactament allò que nosaltres hem dit en rodes de premsa, sense haver escoltat què havia dit en el ple la Mireia des de l'AUP, no? Per tant, nosaltres coincidim absolutament en què no s'ha fet un procés de participació que permeti saber exactament què és el que voldria la gent de Rubí en aquest parc, això no s'ha fet, i crec que amb una operació d'aquestes característiques és bàsic. Si es va fer per a la plaça Doctor Guardiet, encara que nosaltres fóssim crítics amb la manera en què es feia, perquè en realitat tampoc hi havia tantes opcions, però amb una obra d'aquestes característiques, tan gran, i que afecta un espai com aquest, emblemàtic de la ciutat, amb la seva història, i que de sobte hi ha una decisió política d'intervenció d'aquesta manera, per molt orgullosos que puguin estar de projecte, hi ha d'haver una escolta a la ciutadania, però bàsicament per garantir que el retorn que tingui la ciutadania serà positiu, perquè ara jo crec que vostès no ho saben, si a la ciutadania li agradarà o no, o si estarà conforme amb això.

Però és que a més a més, tenen uns representants de la ciutadania que legítimament diuen: «Ostres, no ho veiem clar –no ho veiem clar.» Volem preservar l'essència agrícola del parc, creiem, i potser aquí és on hi ha els matisos, que és un espai que hauria de poder ser més

tractiu encara per a les famílies i que, per tant, podria incorporar alguns elements que ara no té, en algunes de les zones del parc, però que en general cap mantenir-ne l'essència agrícola i natural, que cal connectar-ho amb el Torrent dels Alous, de manera de fer justament que aquest sigui realment un pulmó verd millorat respecte al que hi ha ara. Si s'hi ha de posar algun equipament esportiu perquè la ciutat ho necessita, i perquè aquests parcs justament necessitem més dinamisme, o amb algun espai infantil, com a Sant Cugat, doncs, endavant, però és que la proposta que ens fan és una intervenció que té molt ciment, que és molt artificial, que afecta moltíssim l'espai, i a més a més –a més a més– tenim l'experiència prèvia del parc de la Serreta. És que ja sabem el que passa.

Sabem que en les imatges de l'ordinador, els renders queden «xulíssims», perquè els cels són blaus i la gent somriu, però a l'hora de la veritat ni els acabats són els que ensenyen les imatges gràfiques en 3D, ni després el manteniment que té aquest ajuntament és capaç d'assumir el repte que implicaria mantenir de manera digna i adequada un espai d'aquestes característiques, perquè la prova és que si la plaça Pearson o la plaça Doctor Guardiet, mateix, o la plaça Catalunya, o les jardineres que són d'un metre quadrat del carrer Major, no les podem conservar, com dimonis conservareu un parc d'aquestes característiques? És que no podreu, i tindrem al cap de dos dies els gronxadors trencats, grafits per tot arreu, i això és així, perquè és el que estem veient al parc de la Serreta. Ni els acabats són els que esperàvem, ni el manteniment és l'òptim, i hi ha una voluntat jo crec que molt, no sé si majoritària però molt contundent d'aquest ple, que vol que repensem el projecte. I potser el projecte no és ni el de l'AUP ni el del Partit Demòcrata ni el de Veïns per Rubí ni el del Partit Socialista, però amb una cosa d'aquestes importàncies, i que ha de condicionar el futur d'aquest parc, posem-nos d'acord. Jo crec que ens ho mereixem o ens ho hauríem d'exigir, ni que sigui per acabar el mandat amb un acord de ciutat d'aquestes característiques.

I vostès critiquen molt el frontisme. Doncs, en aquest tema no hi ha un frontisme nacional o ideològic, o ni tan sols de govern i oposició, no hi és. Hi ha una desavinença molt sincera respecte a un projecte que ens hipotecarà el futur, i que a més a més segurament aquest govern ni el podrà inaugurar. Per tant, jo demano una reflexió molt sincera, i a més a més em sumo, perquè també ho vaig fer a la premsa, nosaltres creiem que el projecte que han presentat del Casino és bo, és un bon projecte. Em feia por que s'inventessin alguna cosa moderna, que també fes perdre l'essència del Casino, o que volgués fer una cosa que estigués a mig camí d'una cosa i de l'altra, i no, la veritat és que la proposta m'ha agradat molt, i he sortit i ho he dit. He dit que ha trigat quinze anys més del compte, que totes les grans ciutats han invertit en aquest tipus d'equipaments des de fa molts anys i nosaltres hem sigut terriblement lents, però la qüestió és que el projecte és bo. Fantàstic.

Per tant, no és obstruccionisme, no és ganes de criticar per criticar, però amb aquest tema de Ca n'Oriol els demanem que facin aquesta reflexió. A partir d'aquí, per part nostra res més.”

El senyor Capolat:

“Gràcies. Bona nit. A veure, nosaltres som un dels grups proponentes de la moció i, per tant, l’assumim en la seva plenitud. I assumim en la seva plenitud no solament el contingut de la moció, sinó les intervencions que m’han precedit, perquè en el fons el que s’està posant sobre la taula és una manera de com es prenen les decisions, o una manera de com es governa aquesta ciutat, amb peces tan sensibles com pot ser el parc de Ca n’Oriol. Potser els més antics d’aquí, però tothom n’és coneixedor, el parc de Ca n’Oriol va patir una primera intervenció quan nosaltres governàvem, i les mobilitzacions que van haver-hi en aquell moment, sota l’eslògan «que no se’ns mengin Ca n’Oriol», a part d’interessades o no, amb més raó o amb menys raó, posen en evidència que és imprescindible, quan es toca una peça important, emblemàtica, al parc urbà més gran que té la ciutat, que, si més no, partint de l’experiència i del coneixement del que ha passat, és imprescindible un mínim consens. O com a mínim, la recerca d’un mínim consens.

En aquest procés no hi ha hagut aquesta recerca del mínim consens, es pot buscar el consens i es pot arribar a no tenir consens, perquè els models estan molt distants, però sí que s’ha fet un esforç demostrable de diàleg, d’exposició, de compartir projecte, d’escoltar els demès, sobre el que pensem d’aquest futur parc. Això, al nostre entendre, no s’ha intentat.

No s’ha intentat, primer de tot amb els representants que estem aquí. Se’ns han donat informacions breus, que després d’exigir-les s’han ampliat una mica més, però a la ciutadania ni tan sols això. al nostre parer aquest parc, o aquesta proposta de parc, com algú ha dit ja, dels que m’han precedit, és plantejar un parc dins d’un parc. Per a nosaltres l’essència del parc de Ca n’Oriol és una essència que ens transporta al passat agrícola de la ciutat, per això en diem parc agrícola. I per tant, tota la feina que s’haurà de fer en aquest entorn, o que es pot fer en aquest entorn, haurà de basar-se fonamentalment en aquest element identitari del propi parc. Posar un parc dintre d’un parc, quan el parc del que estem parlant és l’emblema de la ciutat des del punt de vista de la recuperació de la memòria històrica, del que va ser aquesta ciutat, és un element que no ajuda a generar consens. I el que menys ajuda a generar consens és aquesta pressa, aquesta voluntat, a la que algú li diu faraònica, d’invertir recursos per aprovar-lo i poder-lo executar, que no s’executarà en aquest mandat, que també a vegades pot sorprendre que es prenguin aquestes decisions quan no es poden executar.

Per tant, la moció solament manifesta o proposa tres acords, que són: aturem aquest procés, aturem-ho; no tirem-lo a la paperera, aturem-lo; obrim un debat, primer amb els grups municipals perquè puguem expressar quin és el nostre model, en què podem estar o no estar d’acord, on està la discrepància, què tenim en comú sobre el futur del parc, i al mateix temps, a partir d’aquí, obrim la participació de la ciutadania perquè conegui allò que nosaltres, amb més o menys encert, hem pogut consensuar. No diem res més, no diem exclusivament no al projecte, no diem que..., sinó que les coses s’han de fer amb peces tan

importants com aquesta, d'una determinada manera, que no s'ha fet ni s'ha intentat poder-ho fer.”

El senyor Abadías:

“Bien. Me gustaría empezar, si me lo permiten, matizando que la moción que ustedes presentan ante el pleno utiliza la expresión «parar la propuesta de las mejoras del parque de Ca n’Oriol». Es evidente que, bajo nuestro punto de vista, la propuesta del equipo de gobierno no es una mejora sino un cambio radical a la percepción y a la concepción que tienen todos nuestros vecinos y vecinas del parque de Ca n’Oriol.

Nuestro grupo municipal, debo recordarles a todos y a todas que cuando se nos presentó el dibujo del proyecto en la junta de portavoces, el único que se pronunció negativamente fue Ciudadanos, y lo dijimos alto y claro. Este es un proyecto que acabaría, si se llegase a realizar, con una gran parte de nuestra riqueza natural, convirtiéndola en espacios sin personalidad, llenos de estructuras y de hormigón.

Asimismo, tal y como indican ustedes en su moción, esto no puede ser un proyecto más. No puede ser un proyecto que se realice a espaldas de la ciudadanía, y mucho menos teniendo en cuenta la enorme hipoteca vinculada a este macroproyecto que ustedes dejarán a la ciudad cuando se marchen.

La ciudadanía debe participar activamente, y el gobierno municipal debe ser valiente, debe ser capaz de convocar, como hacen otras grandes ciudades, un concurso donde arquitectos y paisajistas puedan hacer propuestas que no dañen nuestro hábitat natural, propuestas que inviten a ampliar espacios naturales de nuestro entorno más próximo. Después, sin lugar a dudas, los vecinos y vecinas de nuestra ciudad podrán mostrar su opinión, y entonces, solo entonces, tomar decisiones respecto a nuestro parque, el parque de Ca n’Oriol.

Miren, todavía recuerdo cómo nos vendieron el jardín vertical del *celular* y el arborétum, y no se parecen en nada a los proyectos originales, por la falta de mantenimiento. Podríamos plantearnos empezar por mantener en condiciones optimas lo que ya tenemos. Por tanto, mientras eso no se produzca, no cuenten con Ciudadanos para asestar un golpe a nuestras zonas verdes. Gracias.”

El senyor Corbera:

“Sí, bona nit de nou. Primer, manifestar la sorpresa, que es va presentar en temps i forma la moció, no va ser acceptada. No és la primera vegada que ha passat, i això crec que és greu. En tot cas, sorprès per aquest vet. El que demanaria és que escoltin, i el que dic en públic ho he dit en privat, els ho he dit a vostès, i també li he dit al tècnic responsable, per tant, no amaguem res del que hem dit, i repetiré un altre cop el que hem dit, repeteixo, en privat.

Vostès presenten un projecte que diuen que és la primera fase de dues fases, però, sincerament, no hi ha un projecte global del parc. Ens venen que aquesta és la primera fase i no és així, perquè la primera fase hauria de tenir un projecte global.

Nosaltres creiem que la ciutat perd una oportunitat fent això. No totes les ciutats tenen 60 hectàrees de parc per poder decidir què volen fer amb aquestes 60 hectàrees, i tots coincidim en conservar l'entorn natural, en conservar la seva essència. Però no ens podem ventilar aquestes 60 hectàrees, no ens podem ventilar aquest projecte de futur perquè uns tècnics de la casa, amb un equip reduït més alguns de vostès, els agradi el projecte. El projecte ha d'agradar a tothom.

Jo, i nosaltres no entrem tant en el debat de si aquest projecte ens agrada més o menys, entrem en el debat que aquest projecte només és d'uns pocs, i són 60 hectàrees de parc. Nosaltres ho hem repetit i ho tornem a dir: hauria d'haver-hi un equip multidisciplinar. Igual que el Casino aquí s'ha dit i s'ha felicitat, ha sigut un equip multidisciplinar, on hi ha hagut un escenògraf, hi ha hagut experts en il·luminació, experts en sonoritat, en el parc de Ca n'Oriol hauria d'haver-hi un equip multidisciplinar, un paisatgista, enginyers agrònoms, persones que tinguessin coneixements de com viure amb salut en els espais lliures, etcètera.

És un projecte que, per exemple, nosaltres no hem sabut trobar quin tracte tindrà tot el patrimoni arqueològic que té aquest parc, o el manteniment. O el manteniment, si aquest manteniment serà un manteniment dintre de l'estructura organitzativa de la casa, o hi haurà un equip concret per a aquest manteniment, en funció del que és el parc. O la convivència entre diferents usos. O si es recupera o no les vinyes, o per què sí o per què no. Senzillament és saber això. O com es distribueixen en 60 hectàrees de parc els diferents serveis que ha de donar el parc. Per què ha d'estar tot concentrat allà, en aquest projecte, sense preveure si necessitarem més serveis o no, i en tot cas, si es pensés en global, podríem saber això.

Només estem demanant això. Nosaltres, i la resta de l'oposició, els vam aprovar un crèdit extraordinari per poder tirar endavant aquest projecte, i se'ls va dir: «Escolteu, a canvi, la condició és poder participar, i les condicions, almenys aquest grup municipal des del primer dia ho ha dit, és no tant en el dibuix final, sinó en com arribar a tenir aquest projecte final. Aquesta és la nostra proposta, en què he parlat de l'equip multidisciplinar, però també estic parlant que els veïns no tenen informació, o estic parlant que no hi ha hagut ni la possibilitat de, com es va fer, per exemple, amb la plaça Doctor Guardiet, a través d'unes reunions en les quals es parlava d'uns criteris generals, es van presentar una sèrie de projectes finalistes, i la població hi va votar. I això és la plaça d'aquí, del centre, però és que estem parlant de 60 hectàrees. Imaginin, proporcionalment, el que representa això per a la ciutat. La ciutat necessita fer-se partícip, perquè si no ens en fem tots, tots, tots, no ens la fem nostra, tindrem la mala, diguéssim, sort, o hipotecarem el futur de viure el parc com a propi.

Perquè si aquest projecte, que acaba sent la percepció d'agafar un parc, ja s'ha dit però ho torno a repetir, agafar un parc i posar-hi a dintre un parc, si no ens el fem tots nostres, això no tindrà recorregut, i ens trobarem que necessitarà modificacions. Perquè vostès volen fer, i passarà..., no sé com s'ho faran però ho acabaran fent perquè ho fan així, passarà el del parc d'aigües aquest, i això serà un bolet allà sense una concepció general del parc, i això és el que nosaltres estem dient des del primer dia. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, jo, una prèvia: lamento per segona vegada en aquest ple haver de demanar respecte. Jo no sé què s'ha pensat la senyora Gascón demanant nivell. No sé què s'ha pensat, si ella fixa el nivell o no, però en qualsevol cas, li demanaria que fos més respectuosa.

Dit això, avui, en tràmit d'urgència, tornem a tenir una d'aquelles mocions que presenta podríem dir el bloc independentista, que no els agrada però possiblement el bloc antitot, bloc que conformen els partits que la presenten. Al ple del mes passat vam tenir un exemple, amb la moció del Rubí Brilla, un projecte que funciona i no paren d'entrar mocions perquè es pensen que desprestigiant-lo desprestigien i desgasten el govern, i en aquest ple ho fan respecte al projecte del parc de Ca n'Oriol. Res de nou.

Evidentment, ambdós casos comparteixen el mateix objectiu: amagar, sota acusacions de falta de coneixement del projecte, que ara explicaré que no ha estat així, el que únicament volen amb aquesta moció és desgastar l'equip de govern. Vostès al·leguen desconeixement del projecte, i això no és cert. La primera proposta sobre el parc de Ca n'Oriol, que van presentar els equips tècnics de l'ajuntament a la junta de portaveus va ser el dia 11 de juliol de 2017. En aquella junta de portaveus l'arquitecte municipal va presentar la seva proposta, que en termes generals pretenia conservar al màxim el paisatge rural de l'entorn, millorar l'accessibilitat dels camins interns i els de connexió amb la trama urbana, i tenia com a actuació principal la restauració del que coneixem com «la bombonera».

En aquella junta de portaveus només el portaveu de Ciutadans va expressar la seva disconformitat amb el projecte, dient que no li agradava. La resta dels portaveus van dir el contrari: que era una proposta respectuosa amb l'entorn, i que els agradava. El missatge que es van endur l'arquitecte municipal va ser el de desenvolupar el projecte sota aquestes línies.

Uns mesos després, concretament el 29 de novembre, i fruit d'un acord amb Esquerra Republicana, per poder aprovar el finançament necessari, es va presentar la proposta del pla d'usos del parc de Ca n'Oriol. En aquella mateixa sessió també es va parlar llargament sobre el parc, de la mateixa manera que hem tingut reunions amb diversos grups, especialment amb Esquerra Republicana, per tal d'explicar tot allò del projecte que se'ns ha requerit. I per últim, la presentació en comissió informativa del dijous passat, on es presenta el projecte.

Cal dir dues coses sobre aquesta comissió informativa. La primera és que la presentació estava previst fer-la en junta de portaveus al matí, i es va canviar a comissió informativa a la tarda, per afavorir l'assistència precisament de la regidora ponent d'aquesta moció. I la segona, a la pregunta d'un portaveu, si aquest era el mateix projecte que es va presentar al juliol del 2017, la resposta de l'arquitecte municipal va ser literalment, exactament, «és el mateix projecte».

Una altra cosa que al·leguen és falta de participació ciutadana, i obvien intencionadament a la moció que aquest projecte va formar part del procés participatiu que es va fer també amb el Casino i amb l'anella verda. I obvien també intencionadament que el projecte també ha estat compartit amb el consell de la gent gran i amb el consell dels infants, òrgans consultius i participatius importants de la nostra ciutat.

Ara els diré el que els ha passat: el que els ha passat és que es pensaven que aquest equip de govern no se'n sortiria amb el projecte de Ca n'Oriol. Han vist en pocs dies com s'ha estat transformant el centre de la ciutat, amb unes obres d'ampliació de l'illa de vianants, que ja es comença a deixar entreveure. I que s'estan executant de forma satisfactòria i amb bona acollida per part dels comerciants i dels ciutadans. Han vist també que la resta de projectes d'inversió també avancen, i han vist també una altra cosa molt important per a la ciutat, que és la presentació de la remodelació del Casino, un projecte, com han reconegut, magnífic, que pensaven que tampoc es duria a terme, i que ja ha començat a caminar.

Davant de tot això, vostès han dit: «No pot ser que aquest govern també tiri endavant un dels altres projectes importants de la ciutat, que és el Parc de Ca n'Oriol.» I han canviat de criteri, del que deien al principi i del que diuen ara. Només dir una última cosa: no es desanimin, els recomano que vehiculin els seus esforços de manera constructiva. Nosaltres, aquest equip de govern, seguirem treballant per a la ciutat, com hem fet fins ara.»

La senyora Gascón:

“Bé, jo crec que quan vostè em demana respecte, jo crec que no he faltat al respecte. Vostè sol, amb la seva intervenció, ha donat els arguments que jo posava sobre la taula per demanar nivell. Jo el que demanava era que no es recorregués a l'argument fàcil d'«estem contra l'equip de govern» perquè, per exemple, el que hem dit, amb el Casino estem d'acord, amb les obres del centre estem d'acord, mai ens hem oposat. No acabem d'entendre aquesta argumentació que, a més, no té gens de pes.

El procés participatiu, ja ho he dit, va ser una reunió al Rubí +D, on jo hi era, en la que simplement la persona tècnica que portava el projecte va presentar les quatre diapositives que hi ha a la presentació inicial que se'ns va fer el dijous, i la gent va dir un lavabo i quatre cosetes més, però allò no és un procés participatiu, allò és un intent de procés participatiu. Si vostès això ho entenen com un procés participatiu, doncs, tenim un problema de conceptes, llavors.

Sobre que és respectuós amb la part agrària, ja ho he dit: 1,4 hectàrees de les 3,4 que s'intervenien, és a dir, el 41,2 per cent, són part agrària, i no hi ha cap justificació per intervenir de manera tan agressiva sobre aquesta part del parc.

Sobre que se'ns va presentar una primera proposta fa pràcticament un any, i que hi estàvem d'acord, simplement es va ensenyar un esbós amb unes línies que més o menys, a priori, no ens semblaven malament, però en qualsevol cas, no es va entrar en els detalls, ni el tipus de material ni més específics de la proposta. Si fer dues rodonetes és ja donar el projecte igual al que se'ns ha presentat, doncs, jo crec que no és així. I nosaltres, a més a més, vam fer arribar la nostra proposta, la que teníem al pla de treball, la vam fer arribar a l'equip tècnic perquè ho tingués en compte.

Sí que és veritat que quan han de descriure el projecte agafen frases de la nostra part del pla de treball i l'intenten adaptar a la seva proposta, però no s'adequa gens al que nosaltres proposem. Entre altres coses, perquè –i aquí és on demostrem que no és que ara tinguem un atac contra l'equip de govern– simplement aquest projecte no ens agrada. Si en el moment de la presentació se'ns va dir que el pagès estava d'acord, el que treballa les terres, estava d'acord amb aquesta proposta. El pagès simplement ha d'acceptar el que hi ha perquè les terres són de l'ajuntament i, per tant, l'home «apetxuga» amb el que hi ha, però precisament parlant amb ell diu: «Jo l'únic que vull és que no hi hagi corbes.» I li vaig dir: «Precisament, el que hi ha són corbes.» Per què? Perquè a l'hora de treballar, per treballar amb el tractor, és més difícil treballar quan hi ha corbes. Això vol dir que no s'ha tingut en compte la part agrària, que no els interessa. Que a més a més, aquest pagès el que fa és una gran part del manteniment del parc, és a dir, ni tan sols se l'ha tingut en compte en aquest sentit.

Nosaltres demanem que ens posem d'acord, que hi hagi una mica de consens, com s'ha anat dient, sobretot per no malgastar el temps dels tècnics, és a dir, de recursos públics. Seiem una altra vegada, retoquem la proposta, fem-ho conjuntament. Si després vostès volen tornar a sortir d'aquí mig any, que de fet diem abans del desembre del 2018, tinguin una nova proposta perquè la puguin presentar, tot el mèrit serà vostre, o sigui, no tenim cap problema amb això, per alguna cosa són l'equip de govern i tenen, en aquest sentit, més avantatge, cap problema. Però no ho portin al terreny que ara volem atacar-los com a equip de govern, perquè si a cada cosa que no estem d'acord, que tenim tot el dret i és normal perquè som oposició, si a tot el que estem en desacord l'argument és «és que esteu en contra nostra», doncs, clar, el debat automàticament baixa de nivell i no té recorregut, i això és on jo volia arribar. No li estava faltant al respecte a vostè, no li estava tractant de *tonto* ni de res d'aquest estil, simplement estàvem dient que el debat ha de tenir un nivell per poder tenir una certa consistència.”

El senyor Puig:

“Mirin, com que realment vostès no feien un pla participatiu real, nosaltres vam fer una cosa molt humil, que era fer una petita enquesta a les xarxes, i vam aconseguir un centenar de respostes. I és que avui en dia, que la gent compra tot amb el mòbil, fa tot amb el mòbil, i que per tant, hi ha aquests nous hàbits, i que podríem aprofitar aquests nous hàbits per fer unes polítiques participatives, que fossin realment molt més útils que no les polítiques participatives que es feien antigament, que és una reunió en una hora que no a tothom li va bé, que hi van els típics participants professionals, que hi van les associacions de veïns, que a vegades no representen a cap veí. Quan tu, en lloc de fer això tens opcions, perquè la tecnologia t’ho dona, de poder tenir, en una ciutat de 75.000 habitants, si nosaltres, que som pràcticament l’últim grup del ple, vam tenir uns centenars, sense cap mena de recurs propagandístic ni de la maquinària de comunicació de l’ajuntament, si vostès haguessin fet una enquesta, un programa de participació, i l’haguessin difós entre la ciutadania, segurament tindrien una idea i segurament haguessin aconseguit centenars i, per què no, milers de respostes de gent que viu a l’entorn del parc, i haguessin tingut una idea més clara del que voldria la ciutadania. I vostès no han fet això, perquè no ens han escoltat ni a nosaltres.

Ara, feia un moment, encara semblava que nosaltres inclús en aquella reunió haguéssim validat el projecte. És que és el *colmo* –és que és el *colmo*. Vostè diu aquí que nosaltres vam donar el *visto bueno* del projecte, però és que no hi ha res més allunyat de la realitat –no hi ha res més allunyat de la realitat. Llavors, vostès, és que ni una, ni una, senyor Güeto. Vostès segueixen en el seu búnquer. Un dia sortiran i veuran que no hi havia cap guerra nuclear, que no n’hi havia. Hauran estat quatre anys dins del búnquer, menjant conserves. Hòstia, surtin i mirin que hi ha més gent, i que no tothom els vol mal. Que tenim diferències, que hi ha un tema nacional en què estem absolutament en desacord, però és que a més a més tenen la prova. Si arriben a acords cada dos per tres amb Esquerra, arriben a acords amb l’AUP cada dos per tres, arriben a acords amb tothom. Si no passa res, i a més, està bé. Si és que hauria de ser més normal, no ho critico ni me’n foto. El fotut és que riem, però és que hauria de ser normal. Nosaltres vam arribar a acords amb vostès al principi de mandat, però ha arribat un moment en què s’han fotut en el búnquer. Bé, doncs, la ciutat pateix de la seva búnquerització, i és una pena perquè, ostres, aquí tenien l’oportunitat de ser una mica més flexibles, i vostè, senyor Güeto, és molt poc flexible –molt poc flexible. Vostè ve aquí amb una idea precuinada, la posa al microones uns trenta segons, i vinga, *andando*. Escolti, això no és política de nivell, com deia la senyora Gascón.”

El senyor Capolat:

“Bé, el senyor Güeto en l’últim ple ens va col·locar, arran d’una discrepància en una moció, en el bloc independentista. Ha parlat que hi ha dos blocs, l’independentista i el *otro*, no? No, parlava del front independentista, va utilitzar la paraula «front». Avui ha utilitzat el «bloc antitot», no? A veure, jo és que no entenc com pot treure aquesta expressió del «bloc antitot», quan en aquest ple la major part de les inversions que s’han fet en aquest mandat

han sigut aprovades gairebé per unanimitat, i avui en tenim un exemple, que n'hem aprovat vuit. Totes.

Les modificacions de crèdit per tirar endavant aquestes intervencions les hem aprovat totes. Les peticions de crèdit que s'han portat aquí per poder fer inversió s'han aprovat. Per tant, si fóssim el bloc antitot, almenys en aquest àmbit de la inversió, que avui estem parlant també perquè la intervenció en el parc de Ca n'Oriol requereix d'una inversió, no té lògica. No té lògica amb el que vostè ha explicat aquí. Nosaltres no som el bloc antitot. I la moció és una demostració que no està pensada per no tirar endavant amb el parc de Ca n'Oriol, al contrari, està pensada perquè vostès entenguin que per tirar endavant amb un projecte de ciutat, amb una peça tan important, repeteixo, com hem dit abans, és imprescindible un mínim consens.

I un altre tema. Ja, la literatura sobre el que és participació i el que no és, ja porta molts anys i té molta profunditat. Des de fa més de 20 anys, les universitats han determinat què és un procés participatiu, de què ha de constar, què forma part de la deliberació en la presa de decisions, com es pot arribar a prendre decisions de forma participada. Fer una reunió per informar d'una proposta de projecte no és fer un procés participatiu. A vegades es confon voler donar informació amb haver complert el requisit de la participació. Aquí avui, no sé si intencionadament o per desconeixement, s'ha fet la mateixa afirmació. No s'ha fet cap procés participatiu, no s'ha fet, i menys amb el tema del parc de Ca n'Oriol, perquè, en general, llevat d'alguns casos molt puntuals, la major part dels processos participatius que s'han fet tenen més a veure amb la informació que amb la participació.

I l'última cosa: nosaltres vam estar a la reunió de la junta de portaveus on es van presentar aquests esbossos sobre el que hauria de ser el projecte a treballar respecte al parc. Nosaltres vam fer una intervenció en aquella reunió, dient que, d'entrada, olorava bé aquell projecte, perquè era més respectuós que altres idees que s'havien posat sobre la taula, era menys intervencionista. Però era un esbós. No hem tingut més informació fins fa una setmana, després de demanar-la moltes vegades, quan ja s'ha presentat a la premsa. Per tant, home, el que se'ns ha presentat fa gairebé un any, amb el que se'ns ha explicat fa una setmana, estan molt allunyats –estan molt allunyats. Per tant, aquest procés d'un any, que ha passat d'una presentació inicial a la presentació que se'ns va fer fa una setmana, era temps suficient com per fer un procés participatiu i com per fer la recerca de consens necessària perquè una peça tan important per a la ciutat tingués el mínim consens possible.”

El senyor Corbera:

“Bé, en tot cas demanar disculpes al portaveu del PDeCAT, perquè se m'ha escapat, perquè és molt difícil arribar a acords, o és impossible arribar a acords i, sincerament, per una qüestió ja de manca de confiança, perquè s'arriba a una sèrie d'acords que després no es tiren endavant, i aquest és un cas. Per tant, m'ha sortit sense mofa de dintre, eh? Ho sento.

En tot cas, jo crec sincerament que vostès no ho han entès, o encara pitjor, vostès ho han entès i igualment tiren endavant. Nosaltres no al·leguem desconeixement del projecte, si això no ho hem dit mai. Nosaltres diem que aquest projecte respon només a un grup determinat de persones d'aquesta ciutat, que afectarà a 60 hectàrees d'aquesta ciutat i a milers i milers de ciutadans. I que això no és la manera més raonable i la manera més lògica d'actuar en un projecte d'aquestes dimensions.

Vostès han parlat d'una sèrie de reunions, però obliden una reunió que jo recordo que va ser a finals de l'any passat, on una consultoria de Girona va fer una proposta de línies mestres, i que encaminava una miqueta a quina havia de ser la idea, i nosaltres ja vam dir que ens sembla bé, i em sembla que el senyor Muntan també hi era en aquella reunió, i ho vam comentar. Però d'aquesta idea diàfana que presentava aquesta consultoria de Girona al projecte final, hi ha molta diferència. I no només això, sinó que entre la idea diàfana d'aquella consultoria fins a la presentació del projecte, allà s'hauria d'haver tractat amb, com hem dit i torno a dir, diferents professionals i diferents experts de diferents àmbits. Si avui presenten en aquest ajuntament i aquest govern l'obra de govern que podran presentar, que és l'illa de vianants i aquest parc de Ca n'Oriol que no han entès, és en tot cas gràcies a què aquest grup municipal ha estat estirant des del primer moment, perquè aquest grup municipal portava sobre la taula i ha posat des del primer moment l'illa de vianants i el parc de Ca n'Oriol, que aquí no parlaven vostès d'això.

I en tot cas –en tot cas– nosaltres, i tota l'oposició, els va aprovar una modificació de crèdit. Si la voluntat hagués estat aturar les inversions d'aquesta ciutat, ho haguéssim aturat en aquest moment, i no és la voluntat, no és aquesta. I repeteixo, no ho han entès, no han entès que ens juguem molt en aquesta ciutat amb el parc de Ca n'Oriol. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, molt ràpid. Senyor Capolat, intentaré no ficar-lo més vegades en un bloc, disculpi'm, permeti'm el comentari. Vostès venen a dir tots plegats que la moció no està presentada per parar el projecte, i resulta que la presenten quan el projecte està finalitzat. És a dir, si la voluntat no era parar el projecte, si la voluntat era participar en el projecte, des de juliol de l'any passat no han detectat que vostès no estaven participant, i ho presenten ara? Em volen dir que no tenien voluntat de parar el projecte? M'estan dient això? *(Veus de fons.)* Estaven per una altra cosa, segurament –segurament. Estaven per una altra cosa.

I clar, amb aquests canvis de criteri, evidentment que és difícil arribar a acords. Vostès han detectat ara que no els agrada el projecte, quan han tingut diverses reunions en què ho han pogut explicitar, i podien haver presentat aquesta moció fa molt de temps. Curiosament –curiosament– ho presenten un cop el projecte està finalitzat.

Senyor Corbera, tenim la paternitat compartida, diguem-ho així, de l'illa de vianants. Sempre ho hem admès. Només dir-li que també ho portàvem en el nostre programa electoral, de la mateixa manera que també portàvem la reforma del parc de Ca n'Oriol.”

La senyora Gascón:

“Senyor Güeto, el seu cinisme és de Masterchef. Precs al ple...”

La senyora alcaldessa:

“Clar, si hi intervenim per dir a nivell de cinisme i tal... Parlem del projecte, si us plau.”

La senyora Gascón:

“Anna María, si us plau. De prec al ple demanant que se'ns passés informació, no només d'aquest projecte sinó de tots els altres, jo crec que més no en puc haver fet, a cada ple. Per tant, no demani, no digui que nosaltres no hem tingut cap interès demanant informació sobre aquest projecte. I si haguéssim presentat aquesta moció abans que vostès haguessin presentat alguna cosa, ens haguessin dit: «Oh, que per què no s'esperen a què els presentem una proposta?» Per tant, aquest argument és que no s'aguanta per enlloc.

Un cop tenim la proposta sobre la taula, allò lògic hagués estat: els agrada aquesta proposta? Si no ens agradava, la retocàvem plegats, si ens agradava, tiràvem endavant. És tan fàcil com això, que és el que estem plantejant ara mateix amb aquesta moció.”

El senyor Güeto:

“No han demanat mai res respecte al projecte de Ca n'Oriol, la moció surt en el moment en què el projecte es presenta definitivament.”

La votació de la moció dona el resultat següent:

- Vots a favor: 4 (ERC-AM), 2 (C's), 3 (AUP-CAP-PA), 2 (ICV-E), 1 (CDC) i 1 (VR).
- Vots en contra: 6 (PSC-CP) i 1 (Sergi Garcia Roig).
- Abstencions: 1 (Jonathan Cobo Ortega), 1 (Noèlia Borque Riaño), 1 (José Manuel Mateo Martínez) i 1 (M. Dolores Marín Laraño).

La moció s'aprova per majoria absoluta.

31.2.- MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS PSC-CP, ERC, C's, AUP-CAV-PA, CDC I VR EN RELACIÓ AMB ELS GOVERNS LOCALS DE CATALUNYA EN SUPORT A PROACTIVA OPEN ARMS EXP. 39/2018/MOC

En els darrers dos anys, Proactiva Open Arms ha rescatat més de 54.000 persones de ser ofegades a la Mediterrània, fugint de la guerra i de la persecució i cercant refugi a Europa, amb el suport econòmic i polític del món local català en general i del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en particular, en el marc de la campanya #mónlocalrefugi.

Malgrat aquesta magnífica tasca, Proactiva Open Arms ha estat víctima de l'assetjament per part de les autoritats líbies i italianes per tal que l'entitat deixi de rescatar refugiats. Prova d'això és que de les nou organitzacions que treballaven al Mediterrani fent aquesta tasca, només en queden tres a causa de la persecució de les autoritats líbies i italianes des del 2017.

El darrer episodi d'aquest assetjament ha estat la confiscació preventiva el vaixell de l'ONG badalonina Proactiva Open Arms per part de les autoritats italianes sota les inversemblants acusacions d'afavorir la immigració clandestina i d'associació criminal, delictes que comporten fins a set anys de presó. Tot i que el vaixell ha estat alliberat les investigacions per organització criminal i per fomentar la immigració il·legal continuen.

Salvar vides en cap cas no pot ser delictes, i les acusacions de tràfic de persones estan absolutament fora de lloc en una organització humanitària coneguda i fiable com Activa Open Arms. Recordem que el dret del mar estipula que la protecció de la vida humana és prioritat absoluta.

Per tot això, des de l'Ajuntament de Rubí, es proposa l'adopció dels acords següents acords:

- Mostrar tot el suport i tota la solidaritat a l'ONG Proactiva Open Arms per la magnífica tasca que fa salvant vides de persones que cerquen refugi i protecció internacional.
- Rebutjar les acusacions contra Proactiva Open Arms i exigir la retirada dels càrrecs contra els treballadors i treballadores de Proactiva Open Arms.
- Fer arribar aquest acord al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Generalitat de Catalunya, al Govern de l'Estat espanyol i als governs de Líbia i d'Itàlia.

Votació de la urgència:

La urgència s'aprova per unanimitat.

Intervencions:

La senyora Marta García:

“Gràcies, molt ràpid. És una moció que ens va arribar des del Fons de Cooperació. La volíem presentar, ha anat amunt i avall, la volíem presentar com a institució, des de les polítiques de Cooperació, i pels canvis que estan passant, hem hagut de presentar-la d’urgència i bé, ara hi ha el recolzament, el suport a aquesta ONG per la seva tasca i rebuig a les acusacions. Gràcies.”

La votació de la moció dona el resultat següent:

La moció s’aprova per unanimitat.

32.- PRESA DE CONEIXEMENT DE LA RENÚNCIA DEL SR. RAMÓN CAPOLAT AGUT A LA CONDICIÓN DE REGIDOR DE L’AJUNTAMENT DE RUBI EXP. 9/2018/ALCALDIA-E

Vistos els escrits presentats pel Sr. Ramón Capolat Agut, regidor d’aquesta corporació per la llista electoral d’Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E), els dies 11 d’abril de 2018, amb registre d’entrada número 2018011240, i 20 d’abril de 2018, amb registre d’entrada número 2018012366, en els que manifesta, de manera clara i inequívoca, la seva renúncia voluntària i irrevocable al càrrec de regidor d’aquest ajuntament amb efectes del dia 30 d’abril de 2018.

Vist el que disposen l’article 182.1 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General i els articles 9.4 i 25 del Reglament d’Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, així com la Instrucció de la Junta Electoral Central de 10 de juliol de 2003, sobre substitució de càrrecs representatius locals, en relació a la renúncia a la condició de regidor i la dació de compte al Ple d’aquesta circumstància.

Atès que el Sr. Carlos Águila Campoy, que és la persona candidata cridada a cobrir la vacant, ha renunciat anticipadament a ser proclamat electe mitjançant instància presentada el dia 16 d’abril de 2018, amb registre d’entrada número 2018011754, ratificada en compareixença de data 16 d’abril de 2018 davant el Vicesecretari accidental en funcions de secretari general per substitució legal.

Per tot això exposat, es proposa al Ple

1r. Prendre coneixement de la renúncia del Sr. Ramón Capolat Agut al càrrec de regidor d’aquesta corporació per la llista electoral d’Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E). Aquesta renúncia sorgirà efectes el dia 30 d’abril de 2018, a partir del qual es produeix la vacant del corresponent escó.

2n.- Prendre coneixement de la renúncia anticipada del Sr. Carlos Águila Campoy a ser proclamat electe.

3r. Notificar aquest acord a la Junta Electoral Central perquè expedeixi la credencial a favor del Sr. Pablo Navarro Cano, amb DNI número 46820866-L, candidat que consta a la llista electoral d'Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E) i al que, per ordre, li correspondria cobrir la vacant previ compliment dels requisits legalment establerts.

4t. Notificar aquest acord al Sr. Ramón Capolat Agut, al Sr. Pau Navarro Cano i a Iniciativa per Catalunya Verds-Entesa (ICV-E).

El Ple se'n dona per assabentat.

El senyor Capolat:

"Hauré de fer la meua intervenció final a correu, perquè diu la llei que a les 12 hem d'acabar el ple. Podem allargar-lo, alcaldessa, perquè tinc una intervenció d'uns tres quarts d'hora, però vaja... (*Rialles.*) intentaré retallar-la el màxim possible, i *me ceñiré al guiñó* per evitar estar influenciat per l'hora que és i pel que ha sigut el desenvolupament d'aquest ple.

A veure, quan vaig començar a ser conscient que avui era l'últim ple, normalment, i el que he fet, ha sigut un temps de balanç del que a mi m'ha tocar estar en aquests tres anys aquí. I aquests dies vaig començar a fer balanç fent una relectura del que va ser la meua primera intervenció en el ple, que va ser el ple de presa de possessió, on ja vam anunciar una mica quina havia de ser la nostra manera d'entendre el que havia passat en el moment electoral, a les eleccions municipals últimes, i com s'havia d'afrontar el fet de la governabilitat en aquesta ciutat. I vam dir algunes coses que m'agradaria rellegir-les al peu de la lletra, perquè per a nosaltres tenien molta importància en aquell moment, i per a mi representa molt del que ha sigut la nostra activitat, la meua activitat, com a membre i portaveu del grup municipal del que formo part.

Dèiem en aquell moment, en aquella intervenció, coses com que entenem que la ciutadania ens està demanant que siguem capaços de treballar per objectius concrets i tangibles, de forma comparativa, sumant voluntats, generant sinèrgies i complicitats. La persecució del consens del que tenim en comú i del diàleg seran imprescindibles en aquests nous ajuntaments. La qüestió clau del proper mandat –en aquest mandat– no serà tant qui governarà, sinó amb qui governaran aquells que tindran la responsabilitat de fer-ho. S'imposa el que alguns ja anomenem «el municipalisme relacional».

Després de la lectura d'això, i de fer una mica de balanç del que ha succeït en aquest ple, em pregunto, doncs: estic satisfet del que vaig dir i han sigut aquests tres anys aquí? La resposta és ambivalent. Per una part sí, sí perquè crec que vam encertar amb aquesta primera lectura del que havien sigut els resultats electorals i del que era necessari fer per poder governar aquesta ciutat; sí perquè així vam començar a actuar, primer amb el govern, assolint un compromís en el primer acord important que va haver-hi en aquest mandat, que és el ple de pressupostos, que va ser aprovat amb 20 vots a favor i 5 en contra, però amb vuit grups en el

plenari que no havia existit mai; i després, aquesta voluntat de cooperació també l'hem practicada amb la majoria dels grups que formem part d'aquest plenari. I sí, perquè estic segur que l'intangible aquest del que ha suposat el treball en comú, la col·laboració i prioritzar l'acord a la diferència, estic segur que en un futur ben immediat donarà resultats. Per aquesta part, estic satisfet del que han estat aquests tres anys.

Però també estic força insatisfet del que ha succeït també en aquests tres anys, perquè sols cal mirar una mica la composició i la distribució dels grups municipals que avui estem al ple, per veure que massa coses no s'han fet bé. Segurament cadascun dels grups municipals tenim una part de responsabilitat, però la gran responsabilitat del que ha succeït, o de la composició que avui tenim en aquesta sala de plens, correspon al govern i als grups que li han donat recolzament incondicional.

També estic una mica decebut, o no satisfet, perquè després d'aquests tres anys de govern no crec que els nostres veïns i veïnes tinguin una millor qualitat de vida. No estem millor que fa tres anys, políticament parlant, i amb les actuacions que s'estan fent. No s'ha apostat decididament, en aquest govern no s'ha apostat decididament pel canvi, com han fet altres ciutats, i seguim amb aquest continuisme del qui dia passa, any empeny. Està sent, per això, un mandat complicat, tant per factors locals com nacionals. Els locals són prou evidents, ho acabo de dir: mai, en la història recent del municipalisme democràtic a Rubí, havíem tingut un mandat amb tantes anomalies com aquest. Dic anomalies entre cometes, i tothom pot entendre al que m'estic referint. Tant de bo sigui la primera i última vegada que ens trobem en clau local en aquesta situació.

Però a l'hora de fer balanç tampoc es pot defugir del que està succeïnt en el país. Portem massa temps sense govern, amb persones a les presons o fora del país per raons polítiques, amb molta gent patint els efectes d'una crisi de la que sembla que els nostres governants, o els nostres representants, s'han oblidat, i que estan pensant més en el seu esdevenir que en donar solucions a les dificultats que pateixen cada vegada més catalans i catalanes.

Com es veu, tenim molta feina per endavant. Tenim feina, i una feina que no es pot aparcar. La tasca de treballar per als nostres veïns, pels que tenen menys oportunitats, pels exclosos, pels que pateixen discriminació, pels que no arriben a final de mes, pels que veuen vulnerats els seus drets, aquí ens hi seguirem trobant. Jo deixo la meva tasca en la política institucional, però no deixo la política. Torno al meu lloc de treball, però seguiré treballant políticament per transformar aquesta ciutat i aquest país, i ho faig entenc que de forma natural, amb l'acord de la meva gent, amb la il·lusió de donar pas a gent compromesa i amb ganes de fer i d'aprendre. I deixo la tasca de portaveu a la persona de la que més he après en això, de fer de regidor i de portaveu. Ànnia, no saps prou el que ha significat per a mi compartir aquests tres anys de grup municipal.

Vull desitjar sorts i encerts també al meu company Pau Navarro, que m'haurà de substituir. Sort i encerts perquè il·lusió i treball no li mancaran. També vull agrair a tots i totes vosaltres la

pacència que heu tingut amb mi per l'extensió de les meves intervencions, inclosa aquesta. Demanar disculpes per si en algun moment us he pogut faltar al respecte. També vull agrair la bona sintonia i el treball que he compartit amb molts de vosaltres, i donar gràcies també a tots els treballadors municipals, que sempre que he tingut una necessitat han estat col·laboradors.

Avui deixa el ple la persona de més edat, i ho fa recordant una frase d'Òscar Wilde, que a mesura que vaig fent anys pren més sentit i m'ha acompanyat durant aquest temps de regidor: «Ja no sóc tan jove com per saber-ho tot.» Gràcies, sort i encerts.”

(Aplaudiments.)

El senyor García:

“Gràcies, alcaldessa. Bé, Ramón, ha sigut un plaer compartir amb tu aquests gairebé tres anys. Ha sigut un plaer intercanviar impressions, n'hem parlat moltes vegades de molts temes, de molts temes de ciutat i de fora de la nostra ciutat, i bé, et desitjo molta sort en aquest canvi d'etapa. Ens continuarem veient en l'àmbit polític, i com a veïns, a la nostra ciutat, que és on vivim, i et desitjo molta sort. Ha sigut un veritable plaer. Moltes gràcies.”

El senyor Puig:

“Sí, jo tampoc no vull que marxis sense poder-te dir unes paraules, bàsicament perquè malgrat ser grups que habitualment ens tiràvem molt els plats pel cap, en el teu cas sempre has tingut aquest tarannà tan seriós, tan rigorós i tan respectuós, que ha facilitat molt que des de la discrepància a vegades més allunyada, en canvi la sintonia personal hagi estat sempre envejable. A mi m'agradaria tenir el mateix bon rotllo que tinc amb tu amb tothom, perquè faria la nostra feina de manera molt millor, segurament, perquè arribaríem més ràpid a acords i perquè segurament aquelles diferències es podrien llimar, i amb una política com és la local, aquest tipus de coses són molt necessàries, molt, molt necessàries. Per tant, gràcies per la manera que ets, perquè has donat això com a valor positiu, com un capital en aquest ple, justament en un moment que ha estat molt dur com a mandat, on hi ha gent que no té massa alçada moral, i en canvi tu has demostrat sempre tot el contrari. Per tant, gràcies per haver compartit, i perquè jo també he après moltíssim, avui també, en l'últim ple, en què ens has fotut una lliçó de parlamentarisme local, que per això t'hem aplaudit de manera molt espontània, quan això jo no ho havia viscut mai, en els anys que porto de regidor. Per tant, crec que t'endús això perquè ha sigut molt sincer.”

El senyor Muntan:

“Molt bé, molt breu també, sense caure en tòpics, es podrien dir moltes coses. Sobretot especialment molta sort amb tot el que facis, felicitats per la feina que heu fet, la feina que has fet tu, la feina que has fet amb la companya, amb l'Ànnia, i bé, com a anècdota en aquest mandat, que has relatat que ha sigut un mandat bastant diabòlic, doncs com a mínim tu, en

aquest sentit, sí que et col·loques en un bloc, en un bloc d'un canvi normal. Amb tots els canvis que hi ha hagut, tu estaries en el bloc dels canvis normals, que en aquest mandat ja és molt dir. Per tant, la teva entrada va ser digna i la teva sortida és digna. Felicitats i molta sort."

El senyor Abadías:

"Ramón, ha sido un placer compartir este pleno con usted, y espero que le vaya muy bien en su vida profesional. Muchas gracias."

El senyor Corbera:

"Bé, jo crec que era el millor dia per acomiadar el Ramón, perquè ha sigut el ple més llarg en el que jo he estat mai, i per tant, se't fa honor a això. Bé, jo només afegiria que perdem coneixement en aquest ple, és obvi. Dir que has estat una persona de paraula, i amb les coses que hem parlat, almenys nosaltres, sempre has estat clar i honest, i hem parlat i sempre comences amb la frase aquella que diu: «Mira, Xavi, això ho veig d'aquesta manera.» I a partir d'aquí, amb aquesta transparència i amb aquesta honestedat, doncs, hem pogut parlar i hem pogut tenir diferents opinions. I a més, marxés també expressant-te amb un discurs polític, que és el que jo crec que també ens pertoca a tots plegats, i que malgrat aquestes bones paraules que hi puguin haver, és important també escoltar-te la teva experiència política de la teva vivència, i estem per això i crec que és molt positiu que ho hakis compartit, i t'animo a què ens convidis a sopar, perquè per culpa teva hem acabat tan tard aquest ple."

La senyora alcaldessa:

"Bé, Ramón. Jo, de manera molt breu també. Molta sort, ens trobarem per la casa, per la ciutat, que és el que compartim en sentit ampli, i ara espero que algú t'agafi el relleu per poder renyar a qui es passa de temps, perquè certament també segurament trobarem a faltar això, no només en la durada sinó en el contingut. Que vagi molt bé, i felicitats a la teva companya, que agafa les regnes de ser portaveu, que també té el seu què. Moltes felicitats i felicitem al Pau, que el tenim en el públic, quan en el proper ple, espero, donarem la benvinguda."

33.- PRECS I PREGUNTES

El senyor García:

"Gràcies, molt ràpid. Dues preguntes només. Com està el Pla d'equipaments? Volem saber quin és el calendari previst. I la segona és, bé, a la promoció del carrer Madrid amb el carrer de la Pastora, que va quedar en fase d'execució de l'estructura, hem vist que han posat un cartell de propera construcció de SYSTEC Promocions. Volem saber si han demanat llicència d'obres o si és un sondeig per veure com està el mercat. Gràcies."

La senyora Gascón:

“Tenia més precs però només en faré dos. El primer és que se’ns contestin els precs del ple anterior. I el segon, ho llegeixo tal qual m’ho ha passat la plataforma Rubí sense Abocadors. «Al web de TMA podem veure la publicitat de la nova flota de camions cisterna, que s’incorporen per la planta del Port de Barcelona. Aquests vehicles transporten residus que consten al conveni MARPOL, bàsicament hidrocarburs i d’altres residus líquids dels vaixells, creuers o de càrrega. Segons la publicitat, la capacitat dels nous vehicles és de 30.000 litres. Amb aquestes dades, la longitud de la cisterna seria de 16,5 metres, dimensions que superen les autoritzades per circular pel camí vell d’Ullastrell, 12 metres. El trànsit detectat recentment d’aquests camions cisterna cap a Can Carreras no es correspon amb cap de les activitats autoritzades a la finca. Tampoc s’estarien utilitzant per gestionar els lixiviats, ja que no se’n generen tants. Afegir que tot i que transporten mercaderies perilloses, els camions no porten cap dels distintius obligatoris, tal i com es pot comprovar en una foto que la plataforma Rubí sense Abocadors ha realitzat, i que farem arribar als responsables d’aquest ajuntament.» Gràcies.”

La senyora Martín:

“Torno a reiterar una cosa que ja va dir la Mireia i un veí la setmana passada, que és si està previst o quan començaran les obres del carrer Puigmal, perquè de veritat que fa bastanta pena. Després, amb quin criteri està enrajolat el carrer Magí Ramentol, que hi ha, en 50 metres, tres tipus de rajoles diferents. I finalment, aprofitem que ha sortit el tema, fa moltes hores, sobre la descentralització de les festes populars. En quin estat està el protocol de festes populars, que potser això també ajudaria una mica a resoldre tots aquests problemes que exposava la Mireia abans.”

L'alcaldeessa aixeca la sessió, de la qual estenc, com a secretari, aquesta acta